

▲ **24 iunie 2006, fregata *Regina Maria*.**

Exercițiul de reprovizionare pe mare între fregata *SPS Blas de Lezo* și *FGS Rhoen*, urmărit din cabina de comandă a fregatei *Regina Maria*. În prim plan, căpitanul Adrian Geantă.

Foto: Codruț BURDUJAN

► **13 iulie 2006. Nava școală *Mircea*.**

Pregătirile pentru intrarea în portul Novorossisk. La lăsarea serii o premieră pentru seria de cadeți de la bord, prima brațare a vergilor.

Foto: Bogdan DINU

► **16 iunie 2006, Oceanul Atlantic.**

Căpitanul Cătălin Gherghinescu din grupa EOD, în timpul desfășurării misiunii de supraveghere a plajelor în regim administrativ în vederea asigurării culoarului de debarcare.

Foto: Adrian ONȚICĂ

Redactor-șef:

Căpitan-comandor Marian Moșneagu
Tel.: 0241-667.225; 667.985/401
e-mail: mosneagu_marian@yahoo.com

Secretar general de redacție:

Căpitan ing. Mihai EGOROV
Tel.: 0241-667.225; 667.985/405
e-mail: egorovmihai@yahoo.com

Redactori:

Bogdan DINU
Tel: 0241-667.225; 667.985/522
e-mail: redbogdan@yahoo.com
Olivia BUCIOACĂ
Tel.: 0241-667-225; 667-985/522
e-mail: oliviabucioaca@yahoo.com

Tehnic:

Tel: 0241-667.225; 667.985/523

ADRESA REDACȚIEI:

Strada Ștefăniță Voda, nr. 4
Tel/Fax: 0241-619.539
e-mail: marina_romana@forte-le-navale.ro

Ediția s-a încheiat pe data
de 21 iulie.

Se editează 6 numere pe an,
cu apariție la două luni.

NORME DE COLABORARE:

Cititorii pot trimite pe adresa
redacției texte și fotografii care se
încadrează în tematica revistei.
Manuscrisele nu se înapoiază.
Răspunderea juridică pentru
conținutul articolelor aparține în
exclusivitate autorilor, conform
art. 206 CP.

COPYRIGHT:

Este autorizată orice reproducere
cu condiția specificării sursei.

ISSN: 1222-9423

C-da 4604/2006; B-00307

Tehnoredactarea și tiparul:

Centrul Tehnic-Editorial
al Armatei
B-dul Ion Mihalache nr. 124-126,
București
Tel.: 021-2242634

DTP: Sorin DOBRE, Cătălin PINTILIE
Tipar: Marin RĂDUCANU, Florin DUMITRA

Coperta 1: Antrenament
pe mare al fregatei
Regele Ferdinand.
(Foto: Bogdan DINU)

Coperta 4: Gruparea navală SNMG-2
(Foto: Bogdan DINU)

SUMAR

ȘTIRI DIN FLOTĂ 4

PAVILION NATO

Misiuni reale la
STEADFAST JAGUAR 06 8

Regina Maria la operația
Active Endeavour 12

COOPERATIVE MAKO 06 14

INTERVIUL REVISTEI

„Fiți mândri, pentru că tradiția
marinei militare române este
extraordinară!
Interviu cu viceamiralul
Roberto Cesaretti comandantul CC-MAR 28

MONITOR PE DUNĂRE

Dunărea 06 un antrenament reușit 30

Incendiu la bord și asistență pe fluviu 34

Despre scafandrii de mare adâncime
români și „tribul” celor de pe Apache 36

AVIAȚIA NAVALĂ

Zbor reușit 40

ALMA MATER

Un nou marș de instrucție
pentru N.S. Mircea 44

ANIVERSĂRILE MARINEI

Divizionul 146 nave Minare-
Deminare la 55 de ani 46

Sub marele pavoaz

Viceamiral dr. Gheorghe MARIN
Șeful Statului Major al Forțelor Navale

Sărbătorită de mai bine de un secol
cu ocazia Sfântului Praznic al Adormirii
Maicii Domnului, Ziua Marinei Române
reprezintă un moment de recunoștință
pentru eroii apelor, devenind, în timp, un
autentic festival al mării și spiritualității
marinărești. Pentru marinarii militari,
ziua lor constituie un bun prilej de a
privi cu obiectivitate la realizări și de a
scruta optimiști viitorul.

La doi ani de la integrarea României
în Organizația Nord-Atlantică, Forțele
Navale Române au confirmarea
potențialului uman și a capacităților
tehnice care le permit să acționeze
alături de navele flotelor membre NATO
în Marea Neagră, Marea Mediterană și
oriunde în lume, acolo unde interesele
naționale și angajamentele asumate o
vor cere.

Operația Active Endeavour,
executată sub egida NATO, precum
și participarea în cadrul Grupării
BLACKSEAFOR, a cărei comandă
a fost deținută de Forțele Navale
Române pentru un an, reconfirmă
statutul țării noastre de important vector
de securitate zonală și de furnizor de
stabilitate în bazinul Mării Negre,
precum și relațiile de bună vecinătate
promovate cu țările riverane.

Frecvența vizitelor navelor militare
străine în portul Constanța și amploarea
fără precedent a exercițiilor și aplicațiilor
tactice executate în comun, în apele
naționale ale României sau ale altor
state, demonstrează disponibilitatea
noastră totală de a dezvolta relații
trainice și de a conlucra eficient cu
aliații noștri din NATO și cu cei din
țările partenere.

Suplețea structurilor nou proiectate,
gradul de interoperabilitate atins,
calitatea personalului pregătit în
instituțiile militare de învățământ din
țară și occidentale, precum și programul
de dezvoltare și modernizare a Forțelor
Navale pe termen mediu și lung ne
fac să fim încrezători în realismul și
prestanța politicii navale promovate de
statul român și să privim cu optimism
orizonturile integrării României în
Uniunea Europeană.

Transformarea Forțelor Navale
într-o structură care să corespundă
exigențelor momentului și înzestrarea
unităților de nave și de uscat cu tehnică

performantă constituie o preocupare
permanentă a conducerii marinei. Sunt
în curs de inițiere programe de dotare
cu nave moderne de tipul corvetelor și
al vânătoarelor de mine, precum și cu
tehnică performantă de supraveghere
a litoralului.

Dacă în urmă cu un an doar
proiectam pe hârtie pregătirea piloților
și dotarea fregatelor cu elicoptere, care
să le sporească substanțial capacitățile
operaționale, astăzi deja piloții de marină
au trecut la o etapă superioară a instruirii,
iar aparatele de zbor urmează să intre în
înzestrare, începând cu ultimul trimestru
al acestui an.

Eforturile pentru utilizarea cu
chibzuință a fondurilor alocate,
pentru eficientizarea procesului de
instrucție, pentru proiectarea în viitor
a unei imagini cât mai veridice a
Forțelor Navale Române, competitive
și interoperabile, fac parte din șirul
preocupărilor cotidiene ale conducerii
Statului Major al Forțelor Navale,
iar lor li se răspunde prin implicare
competentă și responsabilă la nivelul
unităților, din partea tuturor categoriilor
de personal.

Dincolo de satisfacția unui bilanț
pozitiv și a atmosferei festive în
care arborăm pavilionul, geacul
și marele pavoaz la sărbătoarea
națională a marinarii române, avem
convingerea că Ziua Marinei Române
2006 reprezintă încununarea tuturor
eforturilor noastre de înscriere a
Forțelor Navale pe itinerariile
competitivității și performanțelor
profesionale autentice.

Folosesc acest prilej pentru a
transmite întregului personal al
Forțelor Navale – ofițeri, maiștri militari,
subofițeri, militari angajați pe bază de
contract, personal civil, studenți și elevi
– întreaga mea considerație, precum și
cele frumoase sentimente de apreciere
din partea Statului Major al Forțelor
Navale pentru eforturile conjugate și
angajarea generoasă în îndeplinirea
misiunilor specifice.

Fie ca această zi sacră pentru toți
marinarii țării să reprezinte mereu
prilej de sărbătoare și înaltă cinstită
a tradițiilor noastre marinărești, la
Dunăre și Mare!

BUN CART ÎNAINTE!

În perioada 30 iulie-26 august se desfășoară prima etapă a celei de-a șasea activări, august 2006, a Grupului de Cooperare Navală în Marea Neagră, Blackseafor. Forțele Navale Române sunt reprezentate de corveta *Contraamiral Eustațiu Sebastian*, comandată de căpitan-comandorul Constantin Olteanu, alături de care participă nave aparținând statelor riverane Mării Negre: nava de desant *Kunikov* (Federația Rusă), nava de comandament *Slavutich* (Ucraina), fregata *Smeli* (Bulgaria) și fregata *Turgutreis* (Turcia). În portul Novorossisk din Federația Rusă, unde s-a desfășurat activarea Grupării, a avut loc și ceremonialul de predare-primire a comenzii acesteia, România predând comanda Blackseafor, Federației Ruse pentru un an.

Foto: Mihai Egorov

Pe durata instruirii în comun, navele vor executa exerciții de luptă antiaeriană și împotriva navelor de suprafață, manevre și evoluții conform procedurilor NATO/PfP, exerciții de comunicații, de căutare și salvare pe mare, de luptă împotriva minelor, pentru menținerea vitalității navelor și de control a unei nave suspecte. Itinerariul Grupării Blackseafor cuprinde escale în porturile Novorossisk (Federația Rusă), Sevastopol (Ucraina) și Batumi (Georgia). **(O.B.)**

Sâmbătă 29 iulie, pe platoul din fața Prefecturii Constanța, în Piața Tricolorului, s-a desfășurat ceremonialul dedicat Zilei Imnului Național. La manifestare au participat ministrul apărării, Teodor Atanasiu, viceamiralul dr. Gheorghe Marin, șeful Statului Major al Forțelor Navale, reprezentanți din Statul Major al Forțelor Navale, cadre militare active și în rezervă, oficialități locale și centrale. A fost o zi specială și pentru faptul că un pluton din Batalionul 341 Infanterie, Rechinii Albi, care a participat cu succes la misiunea din Afganistan, s-a alăturat gărzii de onoare a Garnizoanei Constanța formată din studenții Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, militari ai Batalionului 110 Transmișuni, Jandarmeriei și Pompierilor. Simbol al unității Revoluției Române din anul 1848, Ziua Imnului Național al României, *Deșteaptă-te române*, a fost proclamată în 1998, pe data de 29 iulie. Momentul artistic omagial dedicat Zilei de 29 iulie, a constat dintr-un scurt istoric și recitări de versuri. Manifestarea s-a încheiat cu defilarea gărzii de onoare și a muzicii militare în interpretarea vocală și instrumentală a Imnului național. **(O.B.)**

Foto: Codruț Burdujan

În perioada 10 – 14 iulie, o delegație a Forțelor Navale Canadiene, formată din comandorul Christopher Deere, comandantul Școlii Navale din Quebec, comandorul Viateur Tremblay, comandantul Forțelor Navale de Rezervă din cadrul Marinei Canadiene și comandorul Craig Baines, directorul Direcției Instrucție și Educație Navală a Marinei Canadiene, a efectuat o vizită în România. Vizita a avut ca obiectiv, schimbul de experiență cu privire la sistemele de învățământ de marină, român și canadian. În cadrul discuțiilor, purtate la Statul Major al Forțelor Navale și la Academia Navală „Mircea cel Bătrân” au fost abordate subiecte privind organizarea procesului de învățământ militar, formele și metodele de instruire, pregătire și perfecționare a personalului militar, în conformitate cu standardele NATO și planurile de perspectivă legate de acest domeniu; împreună cu partea canadiană, au fost identificate posibile soluții de cooperare în domeniul învățământului. În program au mai fost incluse, întâlniri cu reprezentanții Flotei și Centrului de Scafandri și o vizită la bordul fregatei *Regina Maria*, unde delegația canadiană a asistat la prezentarea navei, a misiunilor precum și a tehnicilor și metodelor de pregătire a echipajului pentru operația Active Endeavour. **(O.B.)**

Foto: Cristian Spătariu

În perioada 17 – 21 iulie, Divizionul 146 Nave Minare-Deminare a desfășurat exercițiul cu trupe POSEIDON 2006. Prima etapă s-a desfășurat la cheu și a constat în exerciții de ambarcare-debarcare mine și exerciții de decontaminare a navei, tehnicii și personalului desfășurate la bordul dragorului maritim *Lt. Eugen Nicolescu* în cooperare cu Compania geniu-chimic. Echipajele celor patru dragoare maritime au fost angrenate, pe mare, în cea de-a doua parte a exercițiului, în activități de pregătire în executarea dragajului de cercetare mecanic cu draga mecanică bifurcată destinată dragajului minelor ancorate și draga mecanică împerecheată destinată dragajului minelor de fund. Pe lângă misiunile specifice de dragaj și minare, navele Divizionului 146 Nave Minare-Deminare au executat trageri de artilerie cu întregul armament de la bord, pe timp de zi și pe timp de noapte, împotriva navelor de suprafață și a țintelor aeriene. În cadrul exercițiului POSEIDON 2006, s-au mai executat și misiuni de distrugere a unei mine aflate în derivă, pentru care s-a folosit un imitator de mină, exerciții de comunicații, formații și evoluții complexe, conform procedurilor NATO. **(O.B.)**

Foto: Bogdan Dinu

Foto: Codruț Burdujan

Pe data de 27 iulie, pe platoul din incinta Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, a avut loc festivitatea de absolvire a promoției 2005 *Victoria Națiunilor Unite – 60* a Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” și a promoției 2006 *Carol I* a Școlii Militare de Maiștri a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”. Cu același prilej s-a desfășurat și ceremonialul de înălțare la gradul de aspirant a 40 de absolvenți ai anului IV de studii, ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” și avansarea la gradul de maestru militar clasa a V-a a 48 de absolvenți ai Școlii Militare de Maiștri „Amiral Ion Murgescu”, promoția *Carol I*. Au fost declarați șefi de promoție: aspirant ing. Marin Georgiana, șef de promoție pe Academia Navală, ing. economist Asan Filis, Facultatea de Marină Civilă și maestru militar clasa a V-a Ghiță Ion Mihai, Școala Militară de Maiștri a Forțelor Navale. **(O.B.)**

În perioada 29 iunie – 3 iulie, s-a desfășurat la Brăila, a VII-a ediție a Festivalului Internațional al Muzicilor Militare, la care au participat formații reprezentative din țară și din străinătate: Muzica Reprezentativă a Ministerului Apărării Naționale, Muzica de Cadeți a Școlii de Aplicație pentru Muzici Militare din București, Muzicile Militare Reunite ale Garnizoanelor Brăila, Buzău și Focșani, Orchestra Prezidențială a Republicii Moldova, un Cvintet de suflători din cadrul Orchestrei Forțelor Terestre ale SUA, Fanfarele Militare ale Forțelor Aeriene Turce și ale Armatei Federale din Austria și Muzica Militară a Forțelor Navale. În cadrul manifestărilor, au fost susținute concerte de promenadă în piețe și parcuri publice, parade muzicale, precum și un concert festiv prilejuit de sărbătorirea a 175 de ani de la înființarea Muzicilor Militare în România. În finalul festivalului, după momentele înălțătoare ale intonării imnurilor de stat și decernarea premiilor și diplomelor, cele 8 formații participante, reunite, au susținut un program muzical. **(O.B.)**

ZIUA MARINEI

Ziua de 15 august, Ziua Marinei Române, este sărbătoarea noastră a tuturor; este cel mai bun prilej de a aduce omagiul cuvenit atât mării – una dintre bogățiile cele mai de preț cu care a fost hărăzit poporul nostru –, cât și celor care și-au legat viața de ea prin profesia aleasă – aceea de marinar.

Fericitul eveniment, sărbătorit în fiecare an de praznicul Sfintei Fecioare Maria, protectoarea călătorilor pe ape, îmi oferă plăcutul prilej de a vă transmite deplina mea apreciere față de activitatea desfășurată de dumneavoastră și de

înaintașii dumneavoastră, de-a lungul timpului.

Aduc, totodată, un pios omagiu eroilor marinari care odihnesc în adâncul apelor sau în pământul scump al țării. Fie ca jertfa lor să nu fi fost zadarnică, iar generațiile viitoare să la preia exemplul de sacrificiu pentru neamul românesc, pentru identitatea sa în acest spațiu și pentru existența ființei noastre naționale.

În calitate de ministru al apărării, doresc să vă mulțumesc dumneavoastră, marinarilor militari, pentru maniera responsabilă în care, alături de militarii celorlalte categorii de forțe armate, ați contribuit constant la efortul de integrare a României în Alianța Nord-Atlantică, participând la exercițiile sau misiunile executate în Marea Neagră și în Mediterana.

Toate activitățile comune la care ați participat au reprezentat o excelentă oportunitate pentru militarii din Forțele Navale Române de a se antrena împreună cu forțele navale ale aliaților și de a demonstra, încă o dată, capacitatea Marinei Militare de a se adapta și a răspunde noilor amenințări la adresa omenirii.

Conducerea Ministerului Apărării și-a planificat riguros și este ferm hotărâtă să facă din Forțele Navale o structură de o mare flexibilitate, dotată cu nave și echipamente moderne, care să fie în măsură să răspundă noilor cerințe strategice și operaționale.

Probăm intenția noastră de a vă sprijini eforturile de transformare prin faptul că, din februarie 2005, ați fost prima categorie de forțe complet profesionalizată a Armatei Române și veți fi înzestrați cu nave de luptă capabile să îndeplinească noile misiuni din cadrul Alianței.

Am convingerea, dragi marinari, că veți răsplăti toate aceste eforturi în modul cel mai firesc: demonstrând profesionalism, dăruire și sacrificiu atunci când România are nevoie de dumneavoastră!

Cu prilejul **ZILEI MARINEI ROMÂNE**, permiteți-mi ca, în numele conducerii Ministerului Apărării și al meu personal, să adresez tuturor celor care, prin profesiune, interes și aptitudini, se simt legați sufletește de navigația fluvială și maritimă, urarea de a arbora alături de tricolorul românesc emblemele înaltei măiestrii marinărești moștenite de la înaintași.

Multă sănătate, bucurii și împliniri marinarilor și familiilor lor!

Fie ca **SFÂNTA FECIOARĂ MARIA** să vă ocrotească mereu în furtuni și primejdii!

**BUN CART ÎNAINTE!
LA MULȚI ANI MARINARI!**

Ministrul Apărării
Teodor ATANASIU

Ziua Marinei Române nu a fost niciodată doar o sărbătoare a marinarilor, deși ei și fascinantele lor corăbii au fost, sunt și vor fi eroii principali ai acestei sărbători. Este ziua în care, indiferent de vârstă, ne permitem să visăm la povești cu lupi de mare și la minunatele lor aventuri. Este și ziua în care descoperim, de fiecare dată cu surprindere, că marinarii sunt, de fapt, oameni obișnuiți, dar care au avut norocul să-și îndeplinească visele de a fi liberi.

Celebrată pentru prima dată la 15 august 1902, de Sfânta Maria, protectoarea marinarilor, Ziua Marinei Române a cultivat frumoase tradiții, ceremonii militare, religioase și marinărești, manifestări cultural-artistice și sportive, jocuri marinărești, parade navale. Sunt convins că românii vor veni și anul acesta în număr mare să-i onoreze pe cei care poartă cu mândrie stindardul tricolor pe toate mările și oceanele lumii.

Pentru Forțele Navale Române, sărbătoarea de la 15 august, reprezintă un moment de adevărat bilanț. Puternic ancorați în demersul amplu și hotărât al armatei române de perfecționare continuă a pregătirii în vederea compatibilizării și interoperabilității cu țările membre NATO, marinarii militari fac neconținut dovada unui profesionalism desăvârșit, a unei solide conștiințe de corp.

Stau mărturie în acest sens rezultatele de excepție obținute în procesul de pregătire, în exercițiile și aplicațiile multinaționale pe timpul cărora au demonstrat că în Forțele Navale Române se aplică standardele NATO.

Sunt convins dragi camarazi, că și în continuare veți manifesta atașamentul și dragostea pentru arma voastră de elită, prin îndeplinirea în condiții foarte bune a tuturor misiunilor asumate și prin ridicarea nivelului de pregătire a tuturor echipajelor!

Acum, la ceas aniversar, vă urez noi și prestigioase succese, multă sănătate și bucurii, putere de muncă și tărie morală în tot ceea ce întreprindeți, spre binele oștirii țării!

Șeful Statului Major General
General dr. Eugen BĂDĂLAN

ROMÂNE

Ziua de 15 August, sărbătoarea Maicii Domnului, Patroana Marinei Române, îmi oferă prilejul să vă adresez în numele Statului Major al Forțelor Aeriene și al meu personal, dumneavoastră, celor care prin profesiune și prin înclinații sunteți legați sufletește de apărarea fruntariilor de apă ale țării, un salut prietenesc, felicitări afectuoase și urări de împliniri în luptă și în viață.

Marina militară română modernă însumează fapte de arme ale eroilor noștri, începând cu primele misiuni pe Dunăre din timpul Războiului de Independență, ale șlepurilor cu care era dotat comandamentul unic de armă și continuând cu misiunile de sprijin ale acțiunilor de luptă în anii celui de-al doilea război mondial. Prin modul în care acei înaintași ai noștri și acum dumneavoastră, continuatori ai faptelor lor, v-ați îndeplinit datoria, ni se structurează un model de demnitate și curaj, de onoare militară, de iscusință și măiestrie necesare acestei componente de elită a Armatei României.

Este evident rolul pe care îl are Marina Militară în cadrul războiului modern. Este evident faptul că în contextul dat, Marina Militară are valențe noi și punctez, în acest sens, reorientarea strategiilor de desfășurare, fără a omite gradul înalt de înzestrare tehnico-materială și, mai ales, calitatea deosebită a factorului uman angajat. Statul Major al Forțelor Navale se poate mândri cu un corp de elită, cu militari profesioniști, capabili în numele pasiunii și profesiei, de eforturi susținute de perfecționare și aliniere la noile standarde de performanță. Marinarii militari români se bucură, astfel, de un binemeritat prestigiu, de dragostea și prețuirea populației și de respectul pe care-l poartă reprezentanții celorlalte categorii de forțe.

Intrarea în serviciul Forțelor Navale Române a fregatelor *Regele Ferdinand* și *Regina Maria*, prevăzute să aibă elicopter la bord, a impus necesitatea pregătirii unor piloți militari și a personalului tehnic de deservire a elicopterelor, în cadrul Școlii de Aplicație pentru Forțele Aeriene „Aurel Vlaicu”. Acest fapt reprezintă un pas important pe care îl realizează Forțele Navale în domeniul profesionalizării personalului, precum și un punct de reper privind procesul de interoperabilitate cu alte structuri. Evoc, cu această ocazie, sprijinul reciproc dintre Forțele Navale și Forțele Aeriene, rapoartele camaraderești dintre aviatorii și marinarii militari, precum și respectul reciproc bazat pe această colaborare. De asemenea, remarc buna colaborare de la ultimul exercițiu comun, „Litoral 06”, în care militarii ambelor categorii de forțe armate au demonstrat înaltul nivel de pregătire în planificarea și conducerea acțiunilor de luptă.

Sunt încredințat că manifestările dedicate Zilei Forțelor Navale, atmosfera sărbătorească și dragostea cu care sunteți înconjurați vor constitui noi imbolduri și determinări în a vă pregăti și mai conștiincios, în a vă perfecționa măiestria și profesionalismul. Vă doresc succes, sănătate și noi împliniri!

Bun cart, înainte!
La Mulți Ani!

Șeful Statului Major al Forțelor Aeriene
General-locotenent Gheorghe CATRINA

Sărbătorirea Zilei Forțelor Navale ale Armatei României, în zi de creștinească prăznuire a Adormirii Maicii Domnului, îmi oferă plăcutul prilej ca, alături de întregul personal al Forțelor

Terestre, să vă adresez tuturor celor care slujiți cu credință interesele naționale sub faldurile Forțelor Navale Române cele mai alese sentimente și felicitări pentru devotamentul și profesionalismul cu care vă angajați în îndeplinirea misiunilor care vă revin.

La această vibrantă sărbătoare, de suflet și simțire românească, cu pioșenie ne plecăm frunțile în cinstea memoriei eroilor căzuți la datorie, înscriși cu litere de aur în Cartea de Onoare a nemuririi neamului românesc.

Generației de astăzi îi adresăm cele mai calde felicitări și în acest ceas aniversar, ne exprimăm încă o dată bucuria și satisfacția față de succesele cu care personalul Forțelor Navale se prezintă la Ziua lor, de realizările obținute în procesul de instruire și îndeplinire a misiunilor specifice la pace și în operațiuni multinaționale.

Doresc să reamintesc și cu acest prilej, colaborarea fructuoasă, permanentă pe multiple planuri, dintre Forțele Navale și Forțele Terestre, în interesul sporirii forței și prestigiului Armatei, al întăririi continue a capacității de apărare a țării.

De Ziua Forțelor Navale vă adresez călduroase felicitări și vă urez succese deosebite în întreaga activitate!

Dumnezeu să binecuvânteze Forțele Navale Române!

Șeful Statului Major al Forțelor Terestre
General - locotenent dr. Sorin IOAN

Scafandri EOD în insulele Capului Verde Misiuni reale la STEADFAST JAGUAR 06

Se pregătesc împreună de mai bine de șase ani. Au format o echipă care a arătat nu o dată că limitele umane pot fi depășite. La exercițiul STEADFAST JAGUAR 06, grupa 1 de scafandri EOD a demonstrat că este cel puțin la același nivel cu cele din celelalte state membre NATO.

Căpitan ing. **Mihai EGOROV**

Aproximativ 7.000 de militari din țările NATO, au participat la exercițiul STEADFAST JAGUAR 06. Locul de desfășurare a fost Republica Capul Verde, o fostă colonie portugheză situată în Oceanul Atlantic, la aproximativ 500 de kilometri de coasta Senegalului, în apropierea arhipelagului spaniol Canare precum și a celor portugheze Azore și Madeira. Prin numărul de participanți dislocați, exercițiul s-a constituit în cea mai mare desfășurare de efective a Forței de Reacție Rapidă a Alianței Nord-Atlantice 7 (NRF 7), de la crearea acesteia în 2002. STEADFAST JAGUAR 06 a fost de fapt, o operație executată într-o zonă din afara ariei de responsabilitate a NATO, având ca obiectiv certificarea forțelor din compunerea NRF 7 pentru îndeplinirea capabilităților finale de operare, pentru evaluarea capabilităților de intervenție a forței într-un mediu ostil, un mediu care nu este controlat de NATO.

Forța de Reacție Rapidă a Alianței Nord-Atlantice, este gândită ca o forță mobilă, care trebuie să fie rapid dislocabilă și să acționeze până în momentul în care se desfășoară grosul forțelor. România a fost reprezentată la acest exercițiu, de grupa 1 scafandri EOD (Explosive Ordnance Disposal), doi ofițeri topogeodezi și unul de stat major. Comandantul exercițiului STEADFAST JAGUAR 06 a fost generalul Gerhard W. Back iar comandantul componentei maritime NRF 7, a fost contraamiralul spaniol José A. Martinez Sainz-Rozas.

Drumul spre insulă

„Exercițiul a fost deosebit de intens. Am plecat pe data de 2 iunie, am ajuns în aceeași zi pe nava de desant spaniolă „Castilla”, aflată în portul Rota. Era sâmbătă, așa că am fost cam singuri pe navă. Ne-am descărcat materialele pe navă și am așteptat ziua de luni. Spaniolii au fost reci cu noi. Și-au respectat tot ce

aveau de făcut, dar nu ne-au ajutat mai mult decât era prevăzut în documente. Parcă nemții cu care apoi, am lucrat la exercițiu, au fost mai calzi decât mulți spanioli”, ne-a declarat locotenent-comandorul Adrian Onțică, comandantul Grupului Scafandri de Luptă EOD.

Nava de desant *Castilla*, a fost nava de comandament a grupării MCC, a componentei maritime a NRF 7. În cadrul exercițiului, spaniolii au asigurat trupele de desant, iar scafandrii EOD, partea de sprijin a desantului, de supraveghere a plajelor și a culoarelor de debarcare. Cei doisprezece temerari români au fost: locotenent-comandor Adrian Onțică, comandantul Grupului Scafandri de Luptă EOD, căpitan Cătălin Gherghinescu, Mml Adrian Cristocea, Mml Jean Milcoveanu, Mml Nicolae Krent, MAC Marian Neculcea, MAC Eugen Chiriță, MAC Sorin Bălau, MAC Cristian Cristea, MAC Viorel Lupșa, MAC Laurențiu Girip, MAC Adrian Postelnicu.

După o escală de două zile în portul Funchal din arhipelagul Madeira și patru zile de marș pe mare, scafandrii au ajuns în Insulele Capului Verde pe 14 iunie. Surprizele au început să se țină lanț încă de la început. În locul paradisului verde sperat, scafandrii au fost întâmpinați de

Locotenent-comandorul Adrian Onțică transmitând sinteza zilei în țară, cu ajutorul stației Haris.

un peisaj arid, o insulă pustie, cu roci vulcanice, cu vânt și praf din belșug. Cei doi, trei arbuști găsiți pe insula Sao Vicente, au fost folosiți ca scuturi de protecție contra vântului puternic pentru corturile în care au dormit militarii români. Pentru că și capitolul cazare pe timpul misiunii, a fost altfel decât în plan. Inițial, în scenariul exercițiului, discutat la conferințele de planificare, scafandrii trebuiau să acționeze de la bordul navei *Castilla*. „Pentru acest tip de misiune este nevoie de multă mobilitate, să acționezi izolat, trebuie să ai și unde te reface și din experiența anilor trecuți, am luat la noi corturi și materiale de campare, care s-au dovedit foarte utile. Dacă nu le aveam, probabil am fi stat sub cerul liber, sub furtunile de nisip, foarte dese. Masa ne-am asigurat-o noi, cu pachetele pe care le-am luat din țară pentru drum, cu ce am găsit să cumpărăm pe insulă, dar am făcut și o mică supraviețuire aici. Practic fiind o perioadă de care nu știam, de executare a misiunilor la uscat, nu am putut servi masa la bordul navei *Castilla*, cum fusese stabilit”, ne-a precizat locotenent-comandorul Adrian Onțică.

Supravegherea plajelor

Exercițiul a fost împărțit în trei părți. Prima s-a desfășurat în insula Sao Vicente, unde scafandrii au executat misiuni de supraveghere a plajelor. Locotenent-comandorul Adrian Onțică: „Noi am început activitățile aproape imediat după sosire. Nu eram anunțați dinainte despre ce anume avea să se întâmple, astfel că pe 14 iunie la ora 16, am primit ordinul de acțiune, în care se preciza că pe data de 15 iunie la ora 02.00, trebuia să îndeplinim prima misiune și să raportăm. Inițial s-a spus că vom fi lansați de la bordul navei, cu bărcile proprii; marea n-a permis însă, așa că am fost lansați din elicopter. Am executat partea de „supraveghere a plajelor în regim de luptă” – verificatul

Pregătirile pentru o nouă activitate sunt în desfășurare. Scafandrii români stabilesc ultimele detalii, împreună cu colegii lor spanioli.

Misiunea de cercetare hidrografică a plajelor, desfășurată sub tirul presei.

plajei, obstacole, localizarea lor -, am raportat situația. Ne antrenasem pentru astfel de misiuni, fiecare știa exact ce are de făcut, n-au fost probleme. Am transmis rapoartele cu ajutorul stațiilor noastre, ne-am făcut treaba la nivelul lor. Cu asta a început misiunea noastră la STEADFAST JAGUAR 06.”

Monitorizați din umbră de o grupă de opt scafandri din Cartagena, care urmăreau toate aspectele, de la pregătirea misiunii, executarea, modul de raportare, dirijarea forțelor, scafandrii EOD au făcut timp de cinci zile, aceeași misiune de mai multe ori. Tot timpul li se indica altă plajă, altă locație de pe acea insulă. „Făceam două activități pe noapte, una pe timp de zi. În principal partea de combat beach survey, supravegherea plajelor în regim de luptă, am executat-o noaptea, iar

Placută de înscrisere a observațiilor făcute sub apă.

Foto: Adrian Onțică

partea de administrativ beach survey, ziua. Noaptea luam date despre profilul plăzii, pe care le trimiteam la nava „Castilla”, pentru a asigura debarcarea trupelor. Noi eram primii care puneam piciorul pe plajă. La partea de combat, bărcile stau undeva în afara zonei de observare, noi ținem legătura cu ei, se supraveghează cu aparate de vedere pe timp de noapte, totul este în liniște, fără lumini, scafandrii sunt primii care ajung pe sub apă pe plajă și transmit dacă se poate intra pe plajă, dacă sunt inamici; dacă nu, se ocupă posturi de observare, se organizează o tabără repede și se așteaptă debarcarea trupelor. Misiunea noastră se încheia atunci când forțele speciale de asalt, forțele amfibii ale infanteriștilor marini spanioli ajungeau pe plajă și începeau să o ocupe”, ne-a relatat locotenent-comandorul Adrian Onțică. Trebuie să precizăm pentru cei mai puțin familiarizați cu activitatea scafandrilor EOD, că administrativ beach survey, este cercetarea hidrografică a plajei desfășurată în cazul în care teritoriul nu este ostil, nu sunt inamici, și poți să utilizezi lumini, poți să utilizezi semnale, este o parte mai ușoară a misiunii. Atât la partea de administrativ cât și la cea de combat, au fost utilizate fumigene pentru demarcarea exactă a culoarului, pentru ca navele de debarcare să nu iasă în stânga, dreapta, să întâlnească vreun obstacol submarin, explozivi; roșu și

verde, ca și la navigație, stânga, dreapta și galben în centrul raionului. Cele cinci zile de exerciții pe insula Sao Vicente au fost epuizante, pentru fiecare din cei 12 scafandri. Și totuși planificatorii și evaluatorii activităților din această perioadă, au știut întotdeauna să-i ducă până la limita rezistenței fizice și psihice. „Ritmul acestei perioade a fost infernal. Ajungeam la epuizare și practic primeam alte misiuni, de la spanioli. „Haideți s-o facem, haideți că ne odihnim peste câteva ore”. Primeam prin radio, misiuni de genul, „la ora x, transmiteți informații despre plaja localizată în punctul y.” Și trebuia să reîncepem tot scenariul. S-a întâmplat ca la puțin timp după ce ne-am întors dintr-o misiune și abia am reușit să

ne schimbăm de costume, să primim alta. S-au făcut mai multe exerciții de debarcare, dovadă că misiunea noastră a fost îndeplinită cu succes a fost că nu au fost probleme din punct de vedere al profilului fundului mării. Nicio barcă sau tanc nu s-a lovit de niciun obstacol submarin, deci asta înseamnă că ne-am făcut treaba bine, le-am indicat rutele bune”, ne-a precizat locotenent-comandorul Adrian Onțică. La aceste misiuni au participat toți cei 12 scafandri, pentru că aceste misiuni implică prezența întregii grupe, atât pentru acuratețea și precizia măsurătorilor, cât și pentru a se asigura siguranța lor. Desfășurându-și activitatea în condiții ostile, scafandrii trebuie să fie pregătiți în orice moment să le asigure retragerea celor din apă, dacă se întâmplă ceva, să le asigure sprijin cu foc și nu în ultimul rând un sprijin împotriva rechinelor tiger, foarte mari, foarte răi.

Paza demnitarilor la DV Day

Partea a doua a exercițiului STEADFAST JAGUAR 06, a constituit-o executarea misiunii în capitala Republicii Capul Verde, Praia, aflată pe insula Sao Tiago, în sprijinul persoanelor importante care au sosit cu ocazia DV Day (ziua distinșilor vizitatori). De această dată, a fost o misiune reală și nu un exercițiu. „Siguranța invitaților a fost prioritatea noastră acolo. Ne-am dus la un exercițiu și am primit o misiune reală. A fost deosebit de greu, dar cu atât mai mult, onorant pentru noi că am dus misiunea la bun sfârșit. Fiind singura grupă EOD de la exercițiu cu capacități de intervenție la dispozitive improvizate, am fost întrebați dacă putem îndeplini această misiune și apoi am primit ordinul de acțiune”, a menționat locotenent-comandorul Adrian Onțică. Prezența secretarului general al Alianței Nord Atlantice, Jaap de Hoop Scheffer, la ziua distinșilor vizitatori a impus măsuri de securitate foarte severe. Pe timpul DV Day, cei doisprezece scafandri din grupa EOD au fost împărțiți în două echipe. Patru, au acționat în Praia la verificarea hotelurilor în care au fost cazați distinșii vizitatori, iar ceilalți opt au asigurat controlul antiterorist sub apă, pentru aceste hoteluri, situate pe malul oceanului. De asemenea, cei opt au participat și la exercițiul desfășurat la DV Day, pe 22 iunie, un exercițiu complet și complex de debarcare, scafandrii

Foto: Adrian Onțică

La Praia, scafandrii au cercetat în amănunțime camerele în care au stat oficialitățile.

Foto: Adrian Onțică

Misiune încheiată. Urmează trecerea la refacerea capacității de luptă.

Misiunea de cercetare a plajelor, aflată în plină desfășurare.

EOD, făcând exact același lucru ca și până atunci. Locotenent-comandorul Adrian Onțică: „Am avut de controlat două hoteluri, în Praia, împotriva mecanismelor improvizate, hoteluri care au însumat 140 camere, itinerariul de deplasare, autobuze, mașini etc. A fost foarte greu, o misiune pe durata a cinci zile. Am solicitat sprijin de la națiunea gazdă, dar nu l-am primit, am colaborat cu poliția militară din Germania, cu forțele de supraveghere din Franța. Nu s-a întâmplat nimic, deci ne-am făcut treaba foarte bine atât la DV Day dar, în același timp, le-am asigurat și protecția vizitatorilor sosiți pentru DV Day”. După finalizarea controlului camerelor de hotel, a stabilirii și verificării itinerariilor

de deplasare, cei patru scafandri, constituiți într-o grupă de intervenții pentru situații deosebite, sub comanda locotenent-comandorului Adrian Onțică, au avut ca misiune intervenția în caz de incident în Praia. Ce a însemnat această misiune? Au primit o mașină de teren în care au petrecut 24 ore continuu și ordinul de acțiune pentru a fi în măsură în orice moment să intervină în cinci minute în orice loc din capitală. Dincolo de oboseala și stresul inerent unei astfel de misiuni, de intoxicațiile care veneau pe căi oficiale, referitoare la cetățeni aparținând unor state periculoase intrați în țară, satisfacția lor a fost aceea că nu s-a întâmplat nimic în acea perioadă.

Prezent la Ziua Distinșilor Vizitatori, generalul-locotenent Laurențiu Maftei, directorul Statului Major General, ne-a declarat: „Am avut privilegiul de a mă întâlni cu grupa de scafandri EOD a Forțelor Navale Române tocmai în îndepărtatele Insule ale Capului Verde. Spun privilegiu, pentru că așa am simțit urmărind prestația impecabilă a militarilor noștri și primind, în numele conducerii Armatei României, felicitări pentru modul de îndeplinire a misiunilor încredințate. Grupa de scafandri EOD este acum o structură certificată de Alianță care, ca parte a Forței de

Răspuns a NATO, poate fi dislocată rapid oriunde în lume. Transmit și pe această cale felicitările mele componentelor acestei grupe dar și întregului colectiv al Centrului 39 Scafandri, pentru că succesul înregistrat pe timpul exercițiului reprezintă încununarea eforturilor depuse pe timpul antrenamentelor de zi cu zi”.

Profesionalismul de care-au dat dovadă scafandrii EOD prezenți la exercițiu a fost evidențiat și de secretarului general al Alianței Nord Atlantice, Jaap de Hoop Scheffer: „Participarea trupelor românești la acest exercițiu este un semn că România reprezintă un aliat de încredere și de nădejde al NATO. Eu știam aceasta încă înainte de exercițiu și mă bucur că mi se confirmă încă o dată acest lucru”.

Debarcare în sprijin umanitar

A treia fază a exercițiului s-a desfășurat în insula Fogo. A fost practic scenariul din prima parte, o debarcare dar pe o altă insulă. Aici însă, exercițiul a avut un caracter umanitar, populația din zonă fiind ajutată, cu alimente transportate de navele de debarcare. Misiunea scafandrilor a fost cea de supraveghere a plajelor în regim administrativ în vederea asigurării culoarului de debarcare pentru ajutorarea populației din insula Fogo. Se impune să precizăm că pe timpul acestei misiuni, ca de fapt pe parcursul desfășurării întregului exercițiu, scafandrii români au folosit doar echipamentele și materialele pe care le luaseră cu ei din țară: corturi, echipamente de scufundare, bărci, stația radio. Au avut cu ei, mai mult de 3,5 t de echipamente. Toate au fost cel puțin la nivelul celor pe care le-au utilizat celelalte forțe prezente la exercițiu. După cum ne-au spus și ei, singurele lucruri cerute părții spaniole au fost benzina pentru motoare, oxigenul și explozibilul pentru misiunea de la Praia, care nu pot fi transportate cu avionul.

Reîntâlnirea familiilor

După 35 de zile de misiune, departe de cei dragi, cei doisprezece scafandri din grupa 1 EOD au revenit în portul Constanța, vineri 14 iulie. Aici, au avut parte de alte surprize. Prima, un ceremonial militar, la fel ca cele desfășurate la plecarea sau sosirea navelor în misiuni internaționale, sau a contingentelor ce se întorc din teatrele de operații. Au fost prezenți reprezentanți ai Statului Major al Forțelor Navale și colegi. A doua surpriză a constituit-o prezența pe dana militară a familiilor scafandrilor. „Cu ritmul alert al activității de acolo, nu prea am avut timp să ne gândim la familii. Am avut însă timp să facem acest lucru pe timpul drumului. Primirea a fost extraordinară. Nu știam nimic, toate au fost surprize, nu ne așteptam mai ales că am fost o grupă

Foto: www.nato.int

Culoarul de debarcare verificat de scafandrii români este sigur. Urmează debarcarea trupelor.

Foto: Adrian Onțică

Scafandrii EOD își termină misiunea. Intră în acțiune forțele speciale ale infanteriștilor marini.

mică. M-am simțit foarte emoționat, practic mi-a fost mai greu decât la exercițiu”, a ținut să ne spună locotenent-comandorul Adrian Onțică. În cuvintele rostite la festivitate, reprezentantul Statului Major al Forțelor Navale, comandorul Dorin Dănilă, comandantul Flotei și fost comandant al Centrului de Scafandri a menționat: „Faptul că în activitățile derulate în cadrul exercițiului, scafandrii români au avut de îndeplinit și misiuni care inițial nu au fost planificate, arată că această unitate și acești oameni sunt pregătiți, în orice moment, să desfășoare activități pe care foarte puțini le execută.” Comandorul Mircea Rusmanică, comandantul Centrului de Scafandri: „Participarea scafandrilor militari români la primul exercițiu specific dislocării strategice a structurilor destinate

Forței de Răspuns NATO a fost urmare firească a bogatei experiențe acumulate de aceștia în cadrul numeroaselor misiuni internaționale pe parcursul cărora au fost aplicate și exersate standardele și procedurile de operare specifice NATO. Activitățile realizate în plan internațional, în general, și această activitate în mod special, certifică înaltul profesionalism de care se bucură scafandrii români în rândul militarilor străini.”

Ce urmează?

STEADFAST JAGUAR 06 a fost cu siguranță un exercițiu complex, cu multe elemente de noutate, reprezentate de misiuni de supraveghere a plajelor, de condițiile meteo, diferite față de ceea

ce se așteptau scafandrii, cu furtuni de nisip, cu mare agitată, cu valuri foarte mari, cu pericolele din apă reprezentate de rechinii tiger. „Este primul exercițiu la care m-am simțit cel puțin la nivelul de pregătire al celor cu experiență din NATO. Pentru mine a fost confirmarea faptului că am atins un nivel de pregătire comparativ cu orice grupă din NATO. A fost încununarea unor ani de muncă în cadrul grupei EOD, o reușită a mea că am putut pregăti acești oameni pentru a ajunge la acest nivel. Ca și comandant de grup, mă mândresc că am o grupă pregătită la nivelul celor din NATO și acum va fi o provocare să aducem celelalte grupe la același nivel. Avem trecut, avem prezent, vom avea și viitor”, ne-a declarat locotenent-comandorul Adrian Onțică. „Pentru Forțele Navale, exercițiul a oferit oportunitatea evaluării grupei de scafandri EOD, în scopul unei eventuale activări a Forței de Răspuns a NATO - NRF 7. S-a urmărit stabilirea nivelului interoperabilității cu forțele aliate și capacitatea îndeplinirii misiunilor caracteristice într-o zonă din afara ariei de responsabilitate a NATO, complexă și plină de elemente neprevăzute. O provocare în sine a fost pregătirea participării grupei la exercițiu, constând în proiectarea și organizarea sprijinului logistic, organizarea transportului pe mai multe variante și a comunicațiilor grupei EOD cu țara. Am avut, la final, pe lângă satisfacția lucrului bine făcut, bucuria că marinarii noștri să fi fost apreciați pozitiv de înalte oficialități NATO și chiar de secretarul general, Jaap de Hoop Sheffer”, ne-a declarat viceamiralul dr. Gheorghe Marin, șeful Statului Major al Forțelor Navale.

Dincolo de misiunile curente pe care le vor executa în țară, scafandrii EOD, așteaptă raportul final al conducerii exercițiului, pentru a vede dacă au trecut de la nivelul de „buni”, la cel de grupă certificată pentru a acționa în cadrul Forței de Reacție Rapidă a Alianței Nord-Atlantice 7 (NRF 7).

Sosirea scafandrilor pe aeroportul Otopeni.

Foto: Florin Popoacă

Misiune îndeplinită cu succes! Ceremonialul de primire desfășurat pe dana portului militar Constanța.

Foto: Codruț Burdujan

Forțele Navale Române la o nouă misiune NATO Regina Maria la operația Active Endeavour

Foto: Bogdan Dinu

Căpitan ing. Mihai EGOROV

Timp de trei luni, fregata Regina Maria va acționa în cadrul operației de descurajare a traficului ilegal de armament, persoane și substanțe interzise în bazinul Mării Mediterane, Active Endeavour, alături de ceilalți parteneri din Alianță.

La ora la care veți citi aceste rânduri, fregata Regina Maria se va afla în focul ultimelor pregătiri pentru participarea la operația Active Endeavour. Va fi de fapt, a doua misiune reală desfășurată de Forțele Navale după cel de-al doilea război mondial, după cea la care a participat cu succes fregata Regele Ferdinand, în 2005.

Active Endeavour este o operație sub comanda NATO, care împreună cu eforturile aliate în zonă, reprezintă o demonstrație elocventă a solidarității Alianței și a determinării acesteia în combaterea terorismului internațional. Forța Navală Permanentă a NATO din Marea Mediterană a fost dislocată în Mediterana de Est la 6 octombrie 2001, cu o zi înaintea lansării Operației Enduring Freedom. Această măsură, întreprinsă la solicitarea SUA, după atacurile teroriste de la 11 septembrie și invocarea Articolului 5, viza asigurarea unei prezențe de descurajare și a supravegherii în apele internaționale strategice într-un moment cheie.

Și, dacă pentru echipajul fregatei Regele Ferdinand, Active Endeavour, în 2005, avea multe necunoscute, echipajul fregatei Regina Maria a avut în acest an, în pregătire, pe lângă avantajele lecțiilor învățate din participarea fregatei Regele Ferdinand la această misiune și privilegiul de a se antrena și a-și verifica nivelul de pregătire cu nave aparținând statelor membre NATO.

Ultimele astfel de antrenamente au avut loc la sfârșitul lunii iunie, când

fregata Regina Maria a participat la exercițiul Cooperative Mako 06. În cadrul exercițiului, a avut loc și evaluarea finală a navei pentru misiunea din Marea Mediterană. Evaluarea a fost făcută de o comisie de la Statul Major al Forțelor Navale, Centrul de Informatică, Simulare, Evaluare a Forțelor Navale și Comandamentul Flotei și a urmărit capacitatea echipajului de a acționa în diferite situații create, desfășurarea exercițiilor de supraveghere maritimă, de interogare a unei nave civile și boarding, precum și modul de desfășurare a comunicațiilor. Multe din activitățile desfășurate pe mare, la Cooperative Mako 06, se vor regăsi și în activitățile de la Active Endeavour. „Ne-am aflat la bordul navei, în vederea evaluării navei, pentru a vedea capacitățile acesteia pentru menținerea siguranței platformei, capacitățile navei în cele trei medii – submarin, naval, aerian și capacitatea comenzii de a executa misiuni de luptă în teatre. Consider că activitatea a fost bine desfășurată, și-a atins scopul, iar nava este pregătită pentru misiunea în Mediterană. Pe timpul exercițiului Cooperative Mako, dificultatea a fost mai mare decât cea care se așteaptă a fi în Active Endeavour”, ne-a precizat comandorul Adrian Filip, șeful Secției Evaluare-Simulare din cadrul Centrului de Informatică, Simulare și Evaluare a Forțelor Navale.

„Pe timpul activităților desfășurate la exercițiul maritim Cooperative

Mako 06, toți și-au exprimat părerea că echipajul fregatei „Regina Maria” este la nivelul standardelor cerute pentru navele grupărilor NATO. Cel mai elocvent răspuns este cel al contraamiralului spaniol Teodoro Lopez Calderon, comandantul SNMG-2, care în timpul vizitei efectuate la navă pe mare, a precizat că „atât echipajul fregatei „Regina Maria, cât și echipajul fregatei „Regele Ferdinand”, cu care a colaborat anul trecut pe timpul operației Active Endeavour, sunt pregătite, navele sunt într-o stare foarte bună de întreținere și își pot îndeplini misiunile. După acest exercițiu, apreciez că nivelul de pregătire al echipajului este foarte bun și echipajul este pregătit pentru a participa cu succes la operația Active Endeavour. Pe timpul celor trei luni de misiune, vom executa supravegherea unui raion și interogarea navelor care trec prin acest raion. Eventual, la ordinul comandantului grupării, vom executa și misiuni la bordul navelor comerciale”, ne-a spus comandorul

Antrenament pe mare.

Foto: Codruț Burdujan

Cabina de comandă a fregatei Regina Maria. Manevre de formații și evoluții evaluate de arbitrii de la CISE.

Exercițiile de vitalitate sunt foarte importante pe mare.

Costel Tătaru, comandantul fregatei Regina Maria.

Participarea la operația de descurajare a traficului ilegal de armament, persoane și substanțe interzise din bazinul Mării Mediterane este, pentru echipajul fregatei Regina Maria, o provocare, dar și o oportunitate de a-și demonstra pregătirea. „Pentru noi această misiune este, o formă de verificare a cunoștințelor dobândite până în prezent. Echipajul a urmat o perioadă de instruire intensă, în ideea de a fi în măsură să răspundă provocărilor de genul operațiunilor de interdicție maritimă. Și atunci, în

urma deselor antrenamente, pe de o parte, a echipajului navei, pe de altă parte, a echipajului cu nave străine și cu nave românești, am ajuns la un nivel de performanță și suntem dornici să vedem cât este de bun acesta. Misiunea pentru care nava se pregătește este creionată pe genul operație de interdicție maritimă, în special supravegherea rutelor, etapă în care vom primi niște raioane de supraveghere, vom supraveghea traficul naval, în funcție de situație, dacă va fi cazul, se vor executa interogări ale navelor civile care traversează zonele respective, iar în

situația în care echipa de comandă va considera necesar, vom trimite echipele de inspecție la bordul navelor civile. Suntem încrezători că ne vom descurca în bune condiții, mai ales faptul că avem o oarecare experiență dobândită prin participarea fregatei „Regele Ferdinand”, anul trecut, la același gen de misiune”, ne-a menționat căpitan-comandorul Valentin Iacoblev, comandantul-secund al navei.

„Plecarea la Active Endeavour, pentru mine este, în primul rând, o provocare. După toate misiunile avute până la momentul de față, consider că, suntem bine pregătiți pentru acest gen de misiune”, ne-a precizat maestrul militar clasa I Mihăilescu, specialist II sisteme de armament.

Ministrul apărării, domnul Teodor Atanasiu, a dorit să îi încurajeze pe marinarii de pe fregata Regina Maria. „Prezența fregatei „Regina Maria” la una dintre cele mai importante misiuni de combatere a terorismului derulate de

Alianța Nord-Atlantică, operația Active Endeavour, reprezintă o nouă provocare pentru Armata României, în fapt, proba capacității Forțelor Navale de a proiecta forța și în alte teatre de operații, în orice zonă a lumii. Pregătirea acestei misiuni a reprezentat un efort colectiv al echipajului, al celor care au coordonat pregătirea de specialitate, precum și a celor care au asigurat din punct de vedere logistic toate cele necesare plecării în misiune. Sunt convins că veți reuși să treceți cu brio, fără probleme, peste cele 90 de zile de misiune și îmi doresc ca la finalul acesteia să ne revedem sănătoși și să vă bucurați alături de cei care vă sunt dragi de frumusețea sărbătorilor de iarnă. Vă doresc multă sănătate și bun cart înainte!”

În cadrul operației Active Endeavour, timp de trei luni, marinarii români de la bordul fregatei Regina Maria vor trebui să-și demonstreze nivelul ridicat de pregătire, dar și faptul că Forțele Navale Române pot participa cu succes la operațiuni internaționale coordonate de NATO și ONU. ■

Examen reușit pentru Forțele Navale

COOPERATIVE MAKO 06

29 de nave de suprafață, un submarin, două avioane A-7, patru avioane F-16 și aproximativ 3000 de militari, din care 855 români, din 9 țări membre NATO (Bulgaria, Franța, Germania, Grecia, Italia, România, Spania, Turcia și Marea Britanie), patru țări din Parteneriatul pentru Pace (Albania, Azerbaidjan, Croația și Georgia), două țări din cadrul Dialogului Mediteranean (Algeria și Israel) precum și țări cu statut de observator (Bahrain, Qatar, Emiratele Arabe Unite și Japonia), au fost angrenate în perioada 19-30 iunie în exercițiul COOPERATIVE MAKO 06.

Căpitan ing. **Mihai EGOROV**
Olivia BUCIOACĂ

Scenariul

Desfășurat în portul Constanța, în apele teritoriale românești și în apele internaționale ale Mării Negre, Cooperative Mako 06 a fost un exercițiu maritim NATO/PfP de tip LIVEX, cu activități reale, cu trupe, având ca scop antrenarea forțelor participante în executarea operațiunilor de răspuns la criză, cu accent pe cele de ajutor în caz de dezastre, precum și pe acțiuni de descoperire, evacuare, procesare și asigurare a cazării în taberele de refugiați. Potrivit scenariului, o forță multinațională a acționat la cererea unei națiuni pentru stabilizarea situației sale interne, având în vedere criza creată de efectele unui dezastru natural și aflul masiv de refugiați. Au participat la exercițiu, Gruparea Navală NATO Permanentă de suprafață nr. 2 (SNMG-2) și Gruparea Maritimă Permanentă de luptă antimină (SNMCMG-2). Comanda exercițiului a fost asigurată de Comandamentul Componentei Maritime a Comandamentului Întrunit de la Napoli, CC MAR, codirectorii exercițiului fiind comandorii Georgias Kasfikis, din partea CC MAR și Dan Ciocoiu, din partea Forțelor Navale Române.

Exercițiul a avut două etape distincte: prima, care s-a desfășurat la țarm unde, pe timpul staționării în port, la bordul navelor au avut loc ateliere de lucru, prezentări ale

procedurilor și echipamentelor de luptă, precum și exerciții demonstrative de luptă împotriva minelor și de acțiune în caz de dezastru. A doua etapă a fost reprezentată de activitățile desfășurate pe mare, în perioada 24-30 iunie.

Conferința inițială

Cooperative Mako 06 a început oficial pe 19 iunie prin vizitele staffului exercițiului la autoritățile publice locale și conferința de presă susținută la Hotelul Militar. La sediul Prefecturii și Primăriei Constanța, codirectorii exercițiului, au prezentat interloco- torilor necesitatea desfășurării unui astfel de exercițiu, scenariul și elementele principale de program din cadrul Cooperative Mako 06.

În cadrul conferinței de presă, contraamiralul spaniol Teodoro Lopez

De la dreapta la stânga: căpitan-comandorul Ertuğrul Göktunalı, comandantul grupării SNMCMG2, comandorul Dorin Dănilă, comandantul Flotei, contraamiralul Teodoro Lopez Calderon, comandantul SNMG-2, comandorii Dan Ciocoiu și Georgias Kasfikis, codirectorii exercițiului.

Foto: Bogdan Dinu

Calderon, comandantul SNMG-2, al cărui rol în exercițiul Cooperative Mako 06 a fost acela de a asigura comanda tactică -, și căpitan-comandorul Clarke Brown, ofițerul de proiect al exercițiului au prezentat cadrul de desfășurare al Cooperative Mako 06, importanța acestui exercițiu, navele participante precum și programul întregii perioade. Căpitan-comandor Clarke Brown: „Este importantă dorința de a spori capacitatea de operare a forțelor noastre navale împreună cu omologii civili, în ceea ce privește operațiunile de salvare în caz de dezastre și de management al situațiilor de criză pentru refugiați. Acest exercițiu reprezintă o minunată oportunitate pentru noi de a ne înțelege reciproc sistemele și standardele de operare.”

Prezentarea generală a structurii și capabilităților Grupării Navale NATO Permanente de suprafață nr. 2, principala forță navală participantă la exercițiu, a fost făcută de căpitan-comandorul Jose Godin, ofițerul de relații publice al Grupării. „Gruparea Navală NATO Permanentă de suprafață nr. 2, alcătuită în mod obișnuit, din 7 sau 8 fregate sau distrugătoare însoțite de o navă auxiliară, constituie un grup cu o disponibilitate ridicată și rapidă. Putem acționa autonom în situații de gestionare a crizelor prin desfășurarea operațiunilor de evacuare a noncombatanților, oferirea de ajutor în caz de dezastre, operațiuni de menținere a păcii, de sprijinire a luptei împotriva terorismului și operațiuni de menținere și aplicare a măsurilor de embargo, putem fi desfășurați ca o forță inițială de

acțiune și putem fi desfășurați ca un pachet de forțe care să sprijine diplomația NATO, după necesități.”

O noutate în cadrul acestui exercițiu a reprezentat-o prezența la exercițiu a Forțelor Navale Israeliene, prin corveta *Eilat*. Este pentru prima dată când această țară participă activ și nu în calitate doar de observator la un exercițiu NATO. Intrată în serviciul marinei israeliene în anul 1995, corveta *Eilat* a fost vizitată de reprezentanții presei, chiar în prima zi a exercițiului.

MCM Day

„Minele sunt o amenințare pentru navigația civilă, peste 36 de țări fiind producătoare ale diverselor tipuri de mine marine care sunt disponibile în peste 100 de state ale lumii”, a precizat locotenent-comandorul Hauke Borm, șeful de Stat Major al Grupării Permanente NATO de luptă împotriva minelor (SNMCMG2), la briefingul desfășurat pe 21 iunie la MCM Day (ziua rezervată presei pentru a se familiariza cu minele marine). Gruparea Maritimă Permanentă de luptă antimină, formată din 5-7 nave este specializată în culegerea și distrugerea minelor, aceste amenințări asimetrice pentru siguranța navigației. Membrii permanenți ai grupării sunt, Germania, Italia, Spania, Grecia și Turcia, cea care deține în prezent comanda Grupului, prin căpitan-comandorul Ertuğrul Göktunalı. Pe timp de pace, activitățile SNMCMG2 sunt de supraveghere a diferitelor zone și de adunare a imaginilor de pe fundul mării, aria de interes și responsabilitate a grupării fiind Mediterana și nordul Mării Roșii.

Foto: Mihai Egorov

Dispozitivul de detectare a minelor Penguin B3, de la bordul vânătorului de mine Fulda, în timpul demonstrației

Ziua dedicată minelor a continuat la bordul vânătorului de mine *FGS Fulda*, aflat în serviciul Forțelor Navale Germane. Aici, locotenent-comandorul Arne Krüger, comandantul vânătorului, a făcut o prezentare a navei, a metodelor de descoperire și distrugere a minelor. Și pentru ca teoria să fie îmbinată cu practica, jurnaliștii acreditați la exercițiu au putut asista la o demonstrație de distrugere a unei mine, folosind unul din cele două vehicule subacvatice de la bord, Penguin B3.

Cutremur ... la Cooperative Mako 06

Un cutremur ipotetic care a afectat puternic populația civilă din portul Esperanza, a fost scenariul exercițiului DISTEX, de intervenție a unor echipe formate din militari membri ai echipajelor de pe navele participante la Cooperative Mako 06, care a avut loc joi 22 iunie în portul militar Constanța. Pentru înlăturarea efectelor cutremurului au acționat echipe mixte formate din militari români, israelieni și turci, alături de reprezenanți ai

Foto: Mihai Egorov

Marinari români în sprijinul victimelor cutremurului

Crucii Roșii, ai Inspectoratului de apărare civilă și pompierilor. Scopul exercițiului a fost, de a exersa abilitățile și modul de coordonare a echipelor de intervenție multinaționale participante la exercițiu în cazul unor dezastre naturale. Elaborarea scenariului și a planului de acțiune precum și coordonarea echipelor de intervenție a fost făcută de ofițeri din cadrul Brigăzii de pompieri a Parisului conduși de maiorul Jean Luc Rubad.

Conform scenariului, cele trei echipe de intervenție au avut misiunea de a salva elevele rănite dintr-o școală de fete, prăbușită în urma ipoteticului seism. Chiar dacă soarele puternic s-a dovedit un factor perturbator neprecizat în scenariu, exercițiul s-a desfășurat conform planificării inițiale, atât militarii români, cât și celelalte componente implicate jucându-și rolul cu multă seriozitate și realism.

Luptă navală

Sâmbătă 24 iunie, navele angrenate în Cooperative Mako 06 au ieșit în mare pentru a desfășura a doua etapă a exercițiului. Împărțite în trei grupări navale, una de fregate, una de luptă împotriva minelor și una de corvete și vedete purtătoare de rachete, la care s-a adăugat încă una dedicată scafandrilor, navele participante, au desfășurat acțiuni de căutare-salvare a vieții pe mare, trageri de artilerie, supraveghere navală și interdicția traficului în raioane stabile, exerciții de comunicații precum și manevre de formații navale. Concomitent cu desfășurarea activităților din cadrul exercițiului, echipajul fregatei *Regina Maria* a fost evaluat pentru participarea la operația Active Endeavour.

„Exercițiul de pe mare s-a împărțit în trei secvențe: faza de integrare a forțelor, faza de război pe mare și faza LIVEX. În prima fază am executat exerciții de la simplu la complex, manevra navelor în formație, respingerea atacului aviației, respingerea atacului submarinelor și a navelor de suprafață, dar am executat și exerciții de supraveghere a unor zone, exerciții de interogare, de re aprovizionare pe mare. În perioada de război pe mare, aceste

exerciții s-au repetat cu o intensitate foarte mare, ele derulându-se practic pe durata a 24 ore continuu. În perioada de LIVEX, exercițiul a fost împărțit din nou pe seriale, serial de căutare-atac submarin, de apărare a unui convoi împotriva atacului aviației și a navelor de suprafață iar în ultima fază și pe apărarea împotriva atacurilor teroriste cu nave mici de suprafață. De asemenea, foarte important pentru echipaj a fost că pe toată durata acestui exercițiu, a fost făcută și evaluarea finală pentru participarea la Active Endeavour”, ne-a declarat comandorul Costel Tătaru, comandantul fregatei *Regina Maria*.

Cele două fegate românești tip 22, *Regele Ferdinand* și *Regina Maria*, au realizat realimentări pe mare, de la nava germană *Rhoen*. Fregata *Regina Maria* a realizat două realimentări pe mare: primul a fost cu transfer de combustibil (300 mc) și a durat mai mult de o oră, iar al doilea a fost doar cu cuplare.

**Căpitan-comandor
Angus Young
comandant secund
distrugătorul HMS York**

- Cum este implicată nava dumneavoastră în exercițiul Cooperative Mako 06?

- Participăm la misiunile generale ale exercițiului, cu privire specială asupra navelor de patrulare românești cu care vom acționa în cadrul aceleași grupări navale. Vom exersa proceduri de apărare antiaeriană iar pe timpul staționării în port am avut numeroase ateliere de pregătire, ședințe și exerciții de comunicații, nu doar cu Forțele Navale Române ci și cu celelalte nave prezente, pentru a ne pregăti corespunzător pentru exercițiu și pot să spun că am avut parte de toată disponibilitatea celor implicați pentru realizarea acestor obiective.

- Ce știți despre Forțele Navale Române?

- Adevărați profesioniști și în legătură cu aceasta, vreau să precizez că este un lucru care ni s-a spus înainte de a veni aici și confirmat fără rezerve de ceea ce am văzut la Constanța în aceste zile. Știu că echipajele de pe cele două fregate cumpărate de la noi s-au instruit în Marea Britanie, am făcut împreună câteva exerciții înainte de plecarea fregatei Regina Maria către România și chiar am fost impresionat de profesionalismul de care au dat dovadă. Este pentru prima dată când lucrez cu Marina Română dar ceea ce am văzut în această săptămână ne-a surprins în mod plăcut și, cu siguranță, vom colabora bine și în viitor. Vreau să menționez în mod special ce plăcere a fost pentru mine, pentru comandantul navei și ceilalți ofițeri, să văd cât de bine arată fregata Regina Maria, adică fosta navă britanică Coventry, cu ocazia cocktailului organizat de partea română și abia aștept să lucrăm împreună pe mare săptămâna viitoare.

- O concluzie?

- Marina Regală britanică abia așteaptă să lucreze cu profesioniștii din Forțele Navale Române, fiecare va avea ceva de învățat de la celălalt în următoarele două săptămâni. Cred că este o bună oportunitate pentru ambele marine de a lucra împreună, ca și pentru Alianța Nord-Atlantică. (B.D.)

Lansarea dispozitivului de măsurare a condițiilor de propagare în apă (temperatura și salinitatea apei), pentru întocmirea prognozei de propagare a undelor sonarului în apă.

Manevra de re aprovizionare pe mare, desfășurată sub privirea evaluatorilor de la CISE.

„Manevra a fost dificilă și prin prisma faptului că în timp ce „Regina Maria” re aprovizionează într-un bord, în celălalt, veneau alte nave la re aprovizionare ceea ce ne-a dat ceva de muncă pentru menținerea în poziție”, ne-a precizat locotenent-comandorul Marian Ioan, ofițerul cu navigația. Elementul de noutate în cadrul acestui exercițiu, a fost manevra navei în condiții de luptă. Locotenent-comandor Marian Ioan: „Principalul aspect al manevrei navei în condițiile amenințărilor exterioare este că trebuie să iei o decizie rapidă prin care să realizezi trei condiții: menținerea locului în formație, executarea manevrei de evitare a atacului sau luarea drumului de luptă; evitarea coliziunii cu celelalte nave din formație care execută aceleași manevre și se află la distanțe de aproximativ 5 cabluri.”

Manevre de formație și evoluții.

Foto: Codruț Burdujan

Gruparea Navală Permanentă NATO prezintă la exercițiul Cooperative Mako 06, a fost formată din: SPS Blas de Lezo (F103), ITS Aliseo (F574), TCG Giresun (F 491), HMS York (D98), FGS Rhoen (A 1443). Din gruparea SNMCMG2 prezintă la Constanța au făcut parte TCG Gazi Hasan Pasa (A 579), ITS Gaeta (M 5554), FGS Fulda (M 1058), HS Avra (M 214), SPS Tajo (M 36), TCG Silifke (M 514). Alături de aceste nave, au mai participat FS Orion (M 645), TCG Ruzgar (P 344), TCG Anafartalar (S 355), TCG Fatih (F 242), BUS Priboy (63), INS Eilat (501), HS Psara (F 454), ROS Regina Maria (F 222), ROS Macellariu (Cvt. 263), ROS Rosca (Cvt. 265), ROS Lastunul (NPR 190), ROS Nicolescu (Dg.M 25), ROS Dinescu (Dg.M 29), ROS Grozavul (RMS 500), ROS Saturn, ROS Venus, o navă a Poliției de Frontieră, o navă de salvare aparținând Autorității Navale Române.

Și pentru că secvențele de supraveghere navală și interogarea navelor care trec printr-un raion dat, vor fi desfășurate pe timpul operației Active Endeavour, grupa de boarding de pe Regina Maria a executat trei misiuni de boarding, din care una, în premieră, pe timpul nopții. În rolul navelor necooperante s-au aflat

Foto: Codruț Burdujan

Cuplarea furtunului de transfer de combustibil, la fregata Regina Maria.

fregata turcă Giresun și nava logistică Rhoen. Prezența submarinului turc TCG Anafartalar la exercițiul TCGA, a constituit o bună ocazie de pregătire pentru personalul din centrul de operații al fregatei Regina Maria.

În cadrul activităților de pe mare, pe fregata Regina Maria s-au desfășurat mai multe exerciții de VERTREP și WINCHING ale elicopterelor de la navele grupării. Într-un astfel de exercițiu de transfer de personal, la bordul fregatei Regina Maria a ajuns și comandantul SNMG-2.

„La activitățile desfășurate pe mare am făcut parte din gruparea condusă de „HMS York”. Activitățile desfășurate au fost de formație și evoluții, salvare pe mare, re aprovizionare, protecția forțelor – unul din obiectivele importante ale misiunii noastre – și intervenția în situații de urgență și de combaterea terorismului. În prima parte am avut de asigurat căile de comunicații în zona de litoral și de protecția forțelor împotriva teroriștilor. Am interceptat navele suspecte care executau trafic ilegal de droguri și de arme. În partea a doua, a fost un exercițiu de război pe mare, în care forțele participante au fost împărțite în două, gruparea noastră având ca obiectiv protecția unui convoi, lângă litoral. Am executat pe timp de noapte descoperirea inamicului și atacul acestuia, iar în ultima parte a exercițiului a fost o situație tactică dată, sub conducerea lui „HMS York”. În cadrul exercițiului de salvare, s-a realizat, real, cu ajutorul HMS York și elicopterul de la bordul acestuia, exercițiul de debarcare a trei persoane rănite. În cadrul antrenamentului, aceasta a presupus ca nava să aibă o viteză constantă și este un timp optim de executare a acestui exercițiu. Oamenii s-au comportat foarte bine, cei de la „HMS York” au considerat că se poate face exercițiul de WINCHING și pe acest tip de navă. Și chiar dacă palele elicopterului erau la un metru de catarg, pilotul, și-a executat perfect manevrele”, ne-a precizat locotenent-comandorul Doru Teleu, comandantul navei purtătoare de rachete Lăstunul.

Pe timpul Cooperative Mako 06, gruparea din care au făcut parte corvetele și NPR Lăstunul, au desfășurat următoarele tipuri de

exerciții: exerciții de comunicații – semnalizare prin eclipsă, pavilioane, transmisie și recepție de mesaje prin radio în fonie și telegrafie; exerciții de re aprovizionare pe mare, exerciții de luptă pentru vitalitatea navei, manevre de formație și evoluții cu formația de nave, exerciții de căutare și salvare om la apă, exerciții de escortare a unui convoi de nave, paradă navală, exerciții de apărare împotriva atacului aerian și a atacului rapid al ambarcațiunilor ușoare dinspre mal, exerciții de monitorizare a traficului și operațiuni de interdicție pe mare. „Manevrele de formație și evoluții au fost utile pentru a familiariza participanții cu procedurile și activitățile specifice. Totuși, ele au fost îngreunate în timp și spațiu datorită limitărilor de viteză ale unor nave, precum și datorită diferenței mici între vitezele de manevră ale acestora. Pe timpul activităților pe mare s-au folosit numai mesaje transmise în fonie, fiind necesară dotarea navei cu sisteme de comunicații care să permită transmiterea scrisă a ordinelor”, ne-a precizat căpitan-comandorul Nicu Durnea, comandantul corvetei Viceamiral Eugen Roșca.

Gruparea din care au făcut parte dragoarele Locotenent Lupu Dinescu și Locotenent Dimitrie Nicolescu au avut de

Foto: Bogdan Dinu

**Locotenent-comandor
Doru Teleu
comandant nava purtătoare de
rachete Lăstunul**

- Ce a reprezentat participarea navei la exercițiul Cooperative Mako 06?

- A fost o experiență nouă, chiar dacă nava a mai participat la misiuni internaționale. De data asta a fost un plus față de celelalte, pentru că ne-a creat posibilitatea de a ne evalua capacitatea proprie a forțelor pentru îndeplinirea misiunilor în comun. Am acționat împreună cu celelalte forțe eficiente, pentru îndeplinirea unor misiuni complexe, cum ar fi, combaterea terorismului naval, supravegherea și monitorizarea traficului pe mare, schimbul de date și informații, căutarea și salvarea pe mare.

- Cum a fost colaborarea cu celelalte nave din grupare?

- Colaborarea cu HMS York a fost foarte fructuoasă din toate punctele de vedere. Ei și-au luat în serios rolul de navă comandant al grupării și ne-au dat misiuni pe specificul navelor existente, fără a ne da misiuni pe care nu le-am putut îndeplini. (M.E.)

**Căpitan-comandor
Nicu Durnea**
comandant corveta
Viceamiral Eugen Roșca

- Ce a reprezentat exercițiul Cooperative Mako 06 pentru corveta Viceamiral Eugeniu Roșca?

- Exercițiul a fost o experiență utilă pentru echipajul corvetei Viceamiral Eugen Roșca. În cadrul Cooperative Mako 06, nava a condus un exercițiu, de executare a manevrelor tactice simple, executat de către navele din grupare, adică HMS York, ROS Macellariu, ROS Rosca, ROS Lastunul, TCG Ruzgar. Exercițiul s-a desfășurat foarte bine, ofițerii pregătind și distribuind către participanți, documentele specifice în conformitate cu regulile și procedurile standard NATO. S-a realizat astfel, o îmbunătățire a cunoștințelor de specialitate pentru cadrele angrenate în diverse seriale.

- Pe mare, ați făcut parte din gruparea condusă de distrugătorul HMS York. Cum ați colaborat cu nava britanică și cu celelalte nave din grupare?

- Din punctul nostru de vedere, toate scopurile și obiectivele propuse în cadrul Cooperative Mako 06 au fost îndeplinite. Echipajul a fost implicat în mare parte în procedurile RAS, raportare de ținte navale, lupta antiaeriană și de suprafață împotriva atacului de la mal al ambarcațiunilor rapide. Colaborarea cu celelalte nave din grupare a fost bună. Documentele folosite pe timpul exercițiului, EXTAC 1000, MTP, MXP, precum și documentele specifice exercițiului, au fost însușite de participanți astfel încât colaborarea cu celelalte nave din grupare a fost foarte bună. (M.E.)

executat misiuni specifice de dragaj mecanic, dar și misiuni care sunt comune pe mare, reaprovizionarea pe mare, manevre și evoluții, toate exercițiile fiind executate conform standardelor NATO. Navele au executat dragajul mecanic pe imitator de țintă, evitarea minei, recuperare de mine. „Exercițiile s-au dovedit o bună oportunitate de antrenare a echipajului navei conform procedurilor NATO, de executare a misiunilor specifice. Nava a executat dragaj mecanic pentru deschiderea paselor într-un raion de mine ancorate, dragând și o mină turcească”, ne-a precizat locotenent-comandorul Emanuel Paraschiv, comandantul dragorului maritim Locotenent Dimitrie Nicolescu.

Intervenții la mine

În dimineața zilei de 25 iunie, în timpul desfășurării unor activități specifice planificate în cadrul Cooperative Mako 06, vânătorul de mine francez Orion a descoperit o mină marină reală. După stabilirea și transmiterea coordonatelor, o echipă de scafandri EOD din cadrul Centrului de Scafandri al Forțelor Navale a primit misiunea de a identifica și marca zona în care a fost descoperită mina. De asemenea, au fost anunțate autoritățile portuare, luându-se toate măsurile pentru înlăturarea unor eventuale pericole de navigație. Mina, care după caracteristicile fizice s-a dovedit a fi de proveniență germană, din cel de-al doilea război mondial, a fost localizată la o adâncime de 28 de metri, la

Pregătirea explozibilului pentru distrugerea minei.

Grupa de scafandri EOD pregătită pentru intervenția la mina descoperită de vânătorul de mine Orion.

Foto: Cristian Spătaru

aproximativ 7 kilometri distanță de țărmul stațiunii Mamaia. În ziua de 26 iunie, după o pregătire minuțioasă care a constat în montarea încărcăturii explozive, 3 kilograme de trotil, și urmarea unei proceduri standard pe care scafandrii o folosesc în asemenea situații, s-a acționat în echipă. Din momentul desprinderii RIB-ului de vedeta Venus, misiunea, urmând procedurile în vigoare, a constat în executarea unei scufundări pentru plasarea calupului de trotil pe mină, revenirea la suprafață și asigurarea modalității de inițiere a exploziei. Deoarece prioritară a fost siguranța scufundării, executarea exploziei a fost întârziată, în scopul deplasării echipajului într-o zonă de securitate. „Ne-am întors în punctul marcat cu ajutorul GPS-ului, deoarece în urma exploziei toate contactele cu mina, reprezentate de saulele de legătură și fitilul detonant care duceau la mină, au dispărut. Am încercat să localizăm din nou mina, am lansat leștul la apă, după care o a doua echipă s-a scufundat pentru a sesiza urmările exploziei”, ne-a declarat maistrul militar clasa I, Valentin Cojocaru, scafandru EOD. Locotenentul Mihai Iordache, comandantul grupei de scafandri EOD, a avut un rol extrem de important în îndeplinirea cu succes a acestei misiuni: „Am făcut parte din echipa de scafandri care s-a dus și a plasat încărcătura explozivă lângă mină pentru a o detona. După distrugerea minei pe fundul apei s-a ridicat mult măr, vizibilitatea a fost aproape zero, iar când am atins fundul am putut observa un crater de 6 metri, aproximativ trei lungimi de scafandru. Prin acest crater am putut confirma faptul că mina a fost detonată.”

Deși s-a folosit o încărcătură explozivă suficientă, calculată și gândită special pentru a canaliza explozia către corpul minei și pentru a distruge interiorul acesteia, au existat, însă, doi factori importanți, trecerea timpului și adâncimea mare, 28 de metri, care au diminuat efectul unei explozii spectaculoase la suprafața apei. „Ne-am fi așteptat la o explozie mai puternică, având în vedere tipul de mină care era de producție germană, cu o cantitate de aproximativ 150 de kilograme de hexanită, acel trotil care se folosea la vremea respectivă, dar este posibil ca după 65 de ani să se fi produs modificări fizico-chimice ale explozibilului. De aceea explozia a fost receptată și de noi și de dumneavoastră, dar într-o măsură mai mică”, ne-a declarat maistrul militar clasa I, Valentin Cojocaru, scafandru EOD.

Prin distrugerea minei, orice risc a fost eliminat și astfel, a fost asigurat raionul liber pentru navigație, ceea ce a permis continuarea în siguranță a exercițiului Cooperative Mako 06.

Oficialități la activitățile de antrenament pe mare

Martți 27 iunie, s-a desfășurat, vizita oficialităților la activitățile de antrenament pe mare. Cu această ocazie, viceamiralul dr. Gheorghe Marin, șeful Statului Major al Forțelor Navale și viceamiralul italian Roberto Cesaretti, comandantul Componentei Maritime a Comandamentului Întrunit de la Napoli, au susținut o conferință de presă. În cadrul conferinței, viceamiralul Roberto Cesaretti a prezentat câteva aspecte importante cu privire la desfășurarea exercițiului Cooperative Mako 06. „Exercițiul a reprezentat o oportunitate excelentă pentru ca țări din Dialogul Mediteranean și Parteneriatul pentru Pace, să exerseze alături de țări membre NATO, proceduri de doctrină, utilizarea echipamentelor specifice și instruirea în medii diferite. Colaborarea este o cale importantă de atingere a unei cunoașteri reciproce mai bune și pe ansamblu pentru atingerea prieteniei și disponibilității pentru cooperare. Sunt convins că toate aceste obiective au fost îndeplinite în mod eficient și în plus cu un ridicat grad de profesionalism de către toți participanții.”

În finalul conferinței, viceamiralul dr. Gheorghe Marin, a prezentat punctul de vedere al Forțelor Navale Române în legătură cu desfășurarea și organizarea exercițiului Cooperative Mako 06, o ocazie de a proba încă o dată interoperabilitatea cu țările din Alianță atât pe mare cât și pe uscat. „Găzduirea unui exercițiu de o asemenea amploare și cu deschidere către toate statele interesate să participe cu forțe sau observatori reprezintă pentru țara noastră, pentru Forțele Navale Române, o onoare și totodată o mare responsabilitate. Ca țară membră NATO, România își va asuma

Foto: Cristian Spătaru

în continuare responsabilitățile ce-i revin din acest statut, fiind aptă să inițieze, să organizeze și să găzduiască astfel de exerciții în măsura capabilităților pe care le are.”

Refugiați pe mare

Miercuri 28 iunie, a fost rândul componentei CIMIC să se afle în atenția participanților la Cooperative Mako 06.

„O navă, la bordul căreia se aflau 15 refugiați a luat foc. Pasagerii au reușit să se salveze de pe nava în flăcări cu ajutorul unei vedete, dar sunt răniți și înfometați. Nava în care se aflau refugiații plutește în derivă, însă comandantul a reușit să trimită niște semnale SOS, care au fost interceptate de distrugătorul britanic „HMS York””. Acesta a fost punctul de plecare al scenariului creat pentru exercițiul de căutare și salvare a unui grup de refugiați în Marea Neagră în cadrul căruia forțele militare au cooperat cu cele civile. Exercițiul a urmărit derularea acțiunilor specifice ce vizează cooperarea dintre civili și militari în cazul primirii unor refugiați dintr-o zonă afectată de cataclisme naturale, instabilitate politică sau conflicte militare ce afectează populația civilă.

Distrugătorul britanic HMS York, navă aparținând Grupării Navale NATO Permanente de suprafață nr. 2 (SNMG-2), a răspuns, conform scenariului, navei aflate în pericol, navă care avea la bord refugiați. Alături de Înaltul Comisariat ONU pentru Refugiați, Crucea Roșie, agențiile non - guvernamentale, marinarii de pe HMS York s-au implicat în coordonarea, salvarea și trierea acestor

Refugiații au fost salvați! Transferul refugiaților pe distrugătorul HMS York.

Foto: Robert Stoian

**Căpitan-comandor
Gianluca Gestil**
comandant secund
fregata Aliseo

- Care este motivul prezenței navei dumneavoastră la Constanța?

- Suntem implicați într-un nou exercițiu Cooperative Mako 06 împreună cu alte nave ale marinelor țărilor membre NATO și ale Parteneriatului pentru Pace din toată Europa, Orientul Mijlociu și Mediterana. Este un exercițiu important pentru că este primul după Inițiativa de Cooperare de la Istanbul de anul trecut și reprezintă o oportunitate pentru marina noastră să fie implicată într-o nouă experiență militară cu nave din toată lumea.

- Care sunt impresiile legate de Forțele Navale Române?

- Este prima mea experiență în România dar lucrul acesta nu mă împiedică să observ că Forțele Navale Române sunt foarte bine organizate și că întreg exercițiul Cooperative Mako 06 este absolut perfect. În concluzie, cred că sunteți o marină interesantă și importantă pentru Alianța Nord-Atlantică în atingerea obiectivelor sale în secolul 21. (B.D.)

Locotenent-comandor Kruger Arne
comandant vânătorul de mine Fulda

- Ce ne puteți spune despre prezența dumneavoastră la exercițiul Cooperative Mako 06?

- La exercițiul participă marine militare din mai multe țări, inclusiv din Marea Neagră, cum ar fi România sau Bulgaria. Ne antrenăm împreună, comunicăm, totul pentru a putea acționa la nivelul standardelor NATO. Acesta este scopul prezenței noastre aici: să cooperăm, să ne antrenăm în comun și să legăm prietenii noi.

- Sunteți la prima colaborare cu Forțele Navale Române?

- Am fost prima oară în Constanța, tot cu o navă germană, în anul 1999. Acum mă aflu aici pentru a doua oară și totul merge foarte bine. Deocamdată, se derulează prima parte a exercițiului, cea de la uscat, am avut ateliere de lucru, ședințe comune, chiar și petreceri „naționale” organizate de fiecare țară. Colaborăm foarte bine aici în portul militar Constanța și o vom face cu siguranță și pe mare. Până acum marinarii din Forțele Navale Române s-au dovedit foarte amabili, prietenoși și cred că vom avea un exercițiu reușit împreună. Noi vom executa partea de luptă contra minelor, adică vom curăța marea și rutele maritime pentru navele mari de posibilele mine existente. Aceasta este principala noastră misiune pentru moment. (B.D.)

Foto: Robert Stoian

Înregistrarea refugiaților salvați, este prima activitate desfășurată pe nava salvatoare

refugiați, exercițiul urmărind îmbunătățirea cooperării între instituțiile militare și civile și mai buna înțelegere reciprocă a procedurilor standard de operare. Cei 15 refugiați au fost preluați la bordul navei britanice, unde le-au fost acordate primele îngrijiri medicale și hrană. „Genul de exercițiu la care participăm astăzi este foarte realist; când am avut ocazia să participăm la acordarea de ajutor în cazul unui dezastru real - erupția vulcanului Monserat în Indiile de vest - acțiunea noastră în acel moment a fost de fapt mai ușoară, decât condițiile de antrenament cu care eram obișnuiți. Situațiile întâlnite pe mare sunt diferite, dar procedurile de aplicat sunt aceleași. Prioritate este salvarea vieții naufragiaților, păstrarea acestora în viață și apoi să ne asigurăm că-i ducem într-un loc sigur. Le acordăm întreaga asistență de care au nevoie: asistență medicală la bord, mâncare, apă și ne asigurăm că îi putem păstra în siguranță până îi putem debarca. Responsabilitatea noastră este să-i ducem într-un loc sigur. ”, ne-a precizat căpitan-comandorul Tom Cryer, comandantul HMS York.

Ineditul acestei operațiuni a constatat în derularea etapelor specifice cooperării între organizațiile civile și componenta militară. După ce li s-a acordat primul ajutor de către Crucea Roșie, refugiații au fost duși de nava poliției de frontieră la țărm, pentru îndeplinirea formalităților de intrare în țară. Pe navă, înregistrarea refugiaților, înregistrarea cererilor de azil, s-au desfășurat foarte aproape de ceea ce se întâmplă în realitate.

„Este un exercițiu deosebit pentru că până în acest moment, în România, cei care au solicitat azil, nu au fost găsiți pe mare. Scenariul este realist, întâlnindu-se des lângă coastele Italiei și Spaniei. Refugiații sunt cei care pleacă din țara de origine ca urmare a temerilor de persecuții.

Foto: Robert Stoian

Exercițiul de salvare a refugiaților. În plan apropiat, ziaristi accreditati la eveniment, în plan secund, nava cu refugiați

Foto: Mihai Egorov

Intervenția în cazul unui atac de cord suferit de unul din refugiații salvați

Colaborarea între civili și militari, în cadrul exercițiului de azi, este puțin atipică pentru România deoarece UNHCR colaborează cu militarii în zonele de conflict sau în zonele în care vorbim despre menținerea păcii, ne-a declarat Cristina Bunea, reprezentanta Înaltului comisariat ONU pentru refugiați (UNHCR România).

Potrivit scenariului exercițiului, înainte de a ajunge la țărm unul dintre refugiați a suferit un infarct și a fost preluat de un echipaj de la ambulanță care l-a transportat de urgență în tabăra special amenajată în apropierea Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” pentru a i se acorda îngrijiri medicale. „Forțele Navale, alături de Poliția de Frontieră, au un rol important în acest exercițiu. Pe mare, lucrurile sunt diferite ca la uscat. Fără o

bună coordonare cu Forțele Navale, aceste lucruri nu s-ar putea întâmpla, astfel încât viețile să fie salvate, să se respecte drepturile refugiaților și să se respecte convențiile internaționale. Acest exercițiu ne ajută să cunoaștem activitatea Forțelor Navale și pe viitor să dezvoltăm diferite programe, de colaborare și chiar de pregătire, colaborarea, fiind un beneficiu pentru toată lumea. Putem să creăm scenarii adaptate realității. În România, este primul exercițiu desfășurat în colaborare cu Forțele Navale și a fost o experiență deosebit de utilă”, ne-a precizat Cristina Bunea.

Implicând alături de Forțele Navale, Poliția de frontieră, Înaltul comisariat ONU pentru refugiați, Oficiul Național pentru refugiați, Crucea Roșie precum și alte ONG-uri, exercițiul de salvare a refugiaților, a demonstrat realitatea scenariului elaborat, precum și necesitatea cunoașterii modului de acțiune al diferitor instituții în aceste condiții.

Asigurarea logistică și Force Protection

Exercițiul Cooperative Mako 06, a constituit un examen complex și dificil pentru Forțele Navale. Dincolo de navele anghrenate în exercițiu, un rol important în asigurarea unei bune desfășurări a activităților planificate l-au avut protecția forțelor și asigurarea logistică.

„Batalionul Stat Major și Deservire a fost angrenat cu aproape toate forțele în desfășurarea exercițiului Cooperative Mako 06. Au fost implicați în activități, Compania Poliție Militară, personalul complexului militar de garnizoană Constanța, precum și ofițeri în grupul de sprijin logistic, șoferi și mașini. Perioada a fost foarte densă în activități, mai ales în cele de asigurarea hranei și a transportului personalului delegațiilor străine participante la exercițiu. Lucrurile deosebite au fost reprezentate de numărul mare de mijloace și forțe puse la dispoziția comandamentului Flotei, și a necesității rezolvării problemelor lor curente. Relația de colaborare cu ofițerii de la SMFN responsabili de activități, a fost foarte bună. Un alt aspect pozitiv a fost modul de acțiune al GMMFN, modul de reflectare a evenimentului în presă. Pentru Batalionul de Stat Major și Deservire, urmează acum exercițiul Pontica 06”, ne-a precizat locotenent-colonelul Stan Popîrlan, comandantul Batalionului Stat major și Deservire.

Foto: Bogdan Dinu

Infanteriștii marini din Compania Pază Securitate Portuară în misiune în acvatoriul portului Constanța

Verificarea documentelor jurnaliștilor la intrarea în port.

Foto: Klaus-Dietmar Gabbert

Locotenent-comandor Emanuel Paraschiv comandant dragorul maritim Lt. Dimitrie Nicolescu

- Ce a reprezentat participarea navei la exercițiul Cooperative Mako 06?

- Cooperative Mako 06 a fost un antrenament foarte bun pentru dragorul maritim Locotenent Dimitrie Nicolescu, desfășurat în cooperare cu navele NATO și navele partenere. Pe timpul desfășurării primei faze, în port, am avut dificultăți, deoarece locul de staționare al navei a fost la Mangalia, pentru a permite navelor străine să fie dislocate în portul Constanța. acest fapt, a îngreunat participarea membrilor echipajului la atelierele de lucru, desfășurate în portul Constanța. Participarea la LIVEX 06, a fost de bun augur pentru echipajul navei, familiarizat astfel cu procedurile NATO. A fost o bună oportunitate de folosire a limbii engleze, a fost o ocazie de a ne familiariza cu echipajele celorlalte nave străine.

- Ce a adus nou Cooperative Mako 06 pentru echipajul dragorului maritim Locotenent Dimitrie Nicolescu?

- A fost a doua oară când echipajul navei a participat la un exercițiu NATO, ceea ce a determinat echipajul navei să demonstreze că ne descurcăm în executarea misiunilor specifice conform procedurilor NATO și că cunoaștem și executăm întocmai aceste proceduri. A fost un moment de a demonstra că, la nivelul aplicării procedurilor, suntem la nivelul partenerilor din Alianță. (M.E.)

**Locotenent-comandor
Ion Tatarici**
comandant dragorul maritim
Lt. Lupu Dinescu

- Ce a reprezentat pentru dragorul maritim *Locotenent Lupu Dinescu* participarea la exercițiul Cooperative Mako 06?

- Aș putea spune de la bun început, faptul că pentru echipajul dragorului maritim *Locotenent Lupu Dinescu* a fost un câștig de experiență, unde noi am putut să verificăm deprinderile și cunoștințele care au fost acumulate teoretic. În primul rând, lucrul cu mai multe nave a însemnat pentru mine o experiență pe plan profesional. Pentru noi, această participare la exercițiul Cooperative Mako 06, a fost o șansă de a arăta capabilitățile navei și potențialul navei, a fost o oportunitate de a lucra cu nave străine, de a intra în contact cu multe lucruri noi pe care nu le știam până acum și de a ne pregăti mai bine în misiunile care vor urma.

- Cum ați colaborat cu celelalte forțe din grupare?

- Am avut o cooperare foarte bună, ne-am înțeles datorită standardelor NATO, n-a fost o greutate pentru noi să comunicăm și în aceeași ordine de idei aș putea spune că nu am avut nici o problemă din punctul de vedere al colaborării, am și condus grupul am și fost conduși. A fost într-o linie dreaptă totul pentru noi. (O.B.)

Măsurile de securitate în portul Constanța au fost foarte stricte

Foto: Bogdan Dinu

ale participanților în conformitate cu standardele NATO”, ne-a precizat locotenent-colonelul Ovidiu Sporiș.

Misiunile pe care le-au îndeplinit militarii celor două companii, sprijiniți de scafandrii Divizionului 175 nave scafandri, au constat în asigurarea pazei și protecției personalului care a încadrat DISTAFF, precum și a navelor acostate în portul Constanța, controlul danelor înainte de acostare, însoțirea navelor comandant ale grupărilor și a navei israeliene pe timpul intrărilor/ieșirilor din port, însoțirea coloanelor oficiale, asigurarea pazei și protecției demnitarilor pe timpul „vizitei oficialităților la activitățile de pe mare”, asigurarea pazei și securității portului Constanța. „În cadrul acestui exercițiu, Compania Pază Securitate Portuară a asigurat paza forțelor care au desfășurat exercițiul în portul militar Constanța, misiunea de bază care este privită ca o misiune antitero. Avem doi ani de când executăm astfel de misiuni, oamenii sunt pregătiți, singurele dificultăți pe care le mai întâmpinăm sunt cele de natură materială. Cu bombardul s-au executat misiuni de Force Protection în portul Constanța; la fiecare misiune asigurăm paza atât în acvatoriu, cât și pe uscat”, ne-a menționat locotenentul Daniel Giubereana, comandantul Companiei Pază Securitate Portuară. Colaborarea dintre cele două companii, antrenamentele în comun (ultimul desfășurându-se la începutul lunii iunie, în poligonul de la Babadag), au fost factori care au contribuit la succesul misiunii. „Din punctul de vedere al protecției forței, apreciez că a fost un exercițiu „liniștit”, toți participanții respectând regulile stabilite pentru activitățile desfășurate în port, cât și recomandările făcute pe timpul vizitelor în oraș. Cel mai mare regret este de a nu putea folosi întregul efectiv al Companiei de Poliție Militară, din cauza celorlalte misiuni permanente pe care aceasta le are de îndeplinit”, a concluzionat locotenent-colonelul Ovidiu Sporiș, șeful celulei de Force Protection la exercițiul Cooperative Mako 06.

În loc de concluzii

Componenta CIMIC desfășurată pe mare a închis practic șirul activităților derulate în cadrul exercițiului Cooperative Mako 06. Chiar dacă accentul s-a pus pe acțiunile umanitare, nu a fost neglijată nici activitatea culturală din cadrul exercițiului, materializată, dincolo de vizitele la obiectivele turistice din garnizoana Constanța, printr-un „barbeque”. Desfășurat pe baza sportivă a ANMB, acesta a reprezentat un bun prilej de întâlnire și cunoaștere a participanților la exercițiu, dar și un moment de etalare a cunoștințelor din domeniul gastronomic ale bucătarilor navelor prezente la Cooperative Mako 06.

„Capacitatea Forțelor Navale ale României de a organiza și derula exerciții de o asemenea complexitate și amploare a fost probată o dată în plus. Scopul exercițiului, acela de a îmbunătăți standardele de interoperabilitate între forțele statelor partenere, cele membre ale Dialogului Mediteranean și Inițiativei de la Istanbul, respectiv forțele NATO, a fost atins, iar la final, toți participanții au avut satisfacția unui bagaj de cunoștințe și lecții învățate mai încărcat, care le va putea permite să rezolve situațiile dificile provocate în condiții reale nedorite. Prezența în portul Constanța a unui număr atât de mare de nave militare a generat un sentiment de încredere a populației din zonă, un plus de siguranță în eventualitatea unui dezastru natural.

Desigur, nimeni nu își dorește să fie pus în fața rezolvării unei astfel de situații, dar dacă se va întâmpla, cu siguranță nu vom fi singuri în fața furiei naturii”, a menționat viceamiralul dr.

Gheorghe Marin, șeful Statului Major al Forțelor Navale.

Prin numărul mare de participanți, prin numărul mare de secvențe ale exercițiului, prin modul în care aceste exerciții s-au desfășurat, Cooperative Mako 06, a reprezentat un examen important, trecut cu brio de Forțele Navale. ■

Cooperative Mako 06 – unul din cele mai importante exerciții și misiuni ale Grupării Navale NATO Permanentă de suprafață nr. 2

Interviu cu domnul contraamiral Teodoro Lopez Calderon, comandantul Grupării Navale NATO Permanentă de suprafață nr. 2

Text și foto:
Bogdan DINU

- Într-un interviu pe care l-am realizat acum doi ani cu amiralul german Withauer, comandantul grupării STANAVFORMED aflată în escală la Constanța, acesta afirma că gruparea pe care o comanda era o structură în schimbare. Ce reprezintă acum, după doi ani, Standing NATO Response Force Maritime Group 2?

- Reprezintă două lucruri.

În primul rând, noi am păstrat toate misiunile și responsabilitățile pe care STANAVFORMED (Gruparea Navală Permanentă NATO din Mediterana) le-a avut în trecut. Acesta este un lucru care nu s-a schimbat, ca de altfel nici subordonarea noastră Componentei Maritime a Comandamentului Aliat Întrunit de la Napoli (CC-MAR Napoli). În afară de aceste sarcini, mai avem o misiune paralelă în interiorul Forței de Răspuns NATO din zonă dar, nu sub comanda CC-MAR Napoli ci a Cartierului General Întrunit de la Lisabona. În plus față de misiunile anterioare ale grupării acum trebuie să menținem nivelul de pregătire și capacitatea de reacție corespunzătoare Forței de Răspuns NATO. Și mai există o mare diferență: în trecut, zona de acțiune a grupării se limita la Marea Mediterană în timp ce în prezent Mediterana a dispărut din denumirea grupării deoarece nu mai acționăm doar în interiorul unor limite geografice ci acolo unde forța este deplasată, adică oriunde în interiorul unui cerc cu diametrul de 3000 de mile marine, care reprezintă zona de acțiune a Forței de Răspuns NATO.

- Ce semnificație are pentru dumneavoastră personal dar și în calitate de comandant al grupării, prezența la exercițiul Cooperative Mako 06?

- Este unul din cele mai importante exerciții și, în același timp, misiuni ale noastre. Exercițiul Cooperative Mako 06 nu reprezintă doar o bună oportunitate pentru noi de a ne menține nivelul de pregătire și instrucție. Reprezintă, în egală măsură, un instrument prin care Alianța Nord-Atlantică caută să întărească prietenia și colaborarea dintre diferite națiuni care nu sunt neapărat membre NATO. Sunt implicate țări din cadrul Parteneriatului pentru Pace, ale Inițiativei de Cooperare de la Istanbul și din Grupul Dialogului Mediteranean. Participarea tuturor acestor țări reprezintă calea cea mai bună pentru creșterea încrederii, dialogului, păcii și stabilității, care reprezintă însăși rațiunea existenței Alianței Nord-Atlantice.

- Care este opinia dumneavoastră despre Forțele Navale Române?

- Primul contact cu Marina Militară Română s-a petrecut cu 30 de ani în urmă, la Op Sail 76, cu ocazia aniversării bicentenarului independenței Statelor Unite ale Americii. Eram ambarcat la bordul navei școală cu vele a marinei spaniole, *Juan Sebastian de Elcano*, și am concurat împreună cu *NS Mircea* la aceea regată. Dincolo de aceste amintiri trebuie să vă spun că impresiile mele despre Forțele Navale

Române datează din decembrie anul trecut, din timpul operațiunii Active Endeavour unde am ocupat o funcție de comandă în cadrul misiunii la care a participat și fregata dumneavoastră, *Regele Ferdinand*. Pot să vă spun că am fost impresionat cu adevărat de modul în care fregata și-a îndeplinit misiunile și nu am sesizat nicio diferență în comparație cu alte nave implicate în operațiune. Comunicațiile și interacțiunea cu echipajul dumneavoastră a fost perfectă și chiar nu a existat nicio diferență față de navele celorlalte marine

ale țărilor NATO implicate în operațiune. Din păcate am și amintiri triste din acea perioadă deoarece, după cum știți, unul din militarii de pe fregata *Regele Ferdinand* a avut nevoie de evacuare medicală ca urmare a unui anevrism cerebral (chist anevrismal la baza emisferelor cerebrale). A fost o evacuare medicală dificilă, elicopterul trimis chiar de pe nava noastră a trebuit să zboare 150 de mile nautice, pilotul nu era obișnuit cu acest tip de navă, o făcea pentru prima oară dar a fost un succes pentru că a reușit să aputeze. Din nefericire, marinarul român a murit la bordul elicopterului înainte de a ajunge la spital. Cam acestea ar fi primele mele impresii despre Forțele Navale Române.

- Ce ne puteți spune de colaborarea din aceste zile ale exercițiului?

- Toate facilitățile și mijloacele puse la dispoziția noastră de Forțele Navale Române cu această ocazie sunt perfecte, fie că vorbim de cele destinate statului major al exercițiului sau mijloacele de transport, chiar nu puteam cere mai mult. Și vreau să mai menționez ospitalitatea deosebită, care depășește limitele normale impuse de postura de țară gazdă a exercițiului. Este nemaipomenit, ne simțim foarte bine în România și nu văd ce altceva am fi putut solicita. Totul este perfect.

- În luna iunie, gruparea a vizitat portul israelian Haiffa. Care a fost scopul vizitei și dacă are vreo legătură cu prezența corvetei israeliene *Eilat*, pentru prima dată în Marea Neagră și la un astfel de exercițiu?

- După cum cunoașteți, decizia de a deschide acest exercițiu și pentru țările Grupului Dialogului Mediteranean a fost una politică, luată la summitul de la Praga deoarece, înainte de acest moment, participau doar țările din cadrul Parteneriatului pentru Pace. Oricum, doar Israelul a decis să trimită o navă și acesta este motivul pentru care sunt prezenți aici. Vizita pe care gruparea noastră a efectuat-o la Haiffa este o chestiune diferită. De regulă, planificarea anuală a activităților include două vizite în statele din cadrul Grupului Dialogului Mediteranean. De exemplu, trimestrul trecut am vizitat Egiptul, anul acesta Israelul dar, repet, pe baza unor planificări prealabile, conform acordurilor și urmând mereu aceleași obiective: creșterea vizibilității Alianței, promovarea păcii și bune înțelegeri cu toate țările din Grupul Dialogului Mediteranean. Și tot ca exemplu, Standing NATO Response Force MCM 2 a vizitat Algeria, anul trecut Iordania, deci este o planificare care urmărește vizitarea tuturor țărilor și nu doar a Israelului. ■

**Căpitan-comandor
Enrique Montesinos Caperos,**
comandant secund fregata
Blas de Lezo

- Ce reprezintă Cooperative Mako 06 pentru nava dumneavoastră?

- Cred că este o bună oportunitate pentru nava noastră, *Blas de Lezo*, de a participa la un exercițiu organizat și condus de Alianța Nord-Atlantică, mai ales că este vorba de o navă nouă, are doar un an și jumătate de când a intrat în serviciu, și își poate pune în valoare echipamentele moderne de care dispune.

- Ce știți despre Forțele Navale Române? Ați mai lucrat cu marinarii români?

- Din păcate, este pentru prima oară când vizităm Constanța și avem oportunitatea de a colabora cu Forțele Navale Române dar sper să avem numeroase alte ocazii în viitor. În „Revista General de Marina”, revistă editată de marina militară spaniolă, apar din când în când informații despre Forțele Navale Române așa încât nu suntem complet lipsiți de anumite indicii în ceea ce privește marina dumneavoastră. (B.D.)

Comandor
Costel TĂTARU
comandant fregata
Regina Maria

- **Ce reprezintă Cooperative Mako 06, pentru fregata Regina Maria?**

- Pentru echipajul pe care-l comand, Cooperative Mako reprezintă primul exercițiu de o asemenea amploare la care participă. Pentru mine, este cel mai lung, cel mai stresant exercițiu la care-am participat în calitate de comandant”.

- **Care-au fost elementele de noutate?**

- Elementele de noutate din timpul exercițiilor ar fi derularea continuă a secvențelor, prezența efectivă a unui submarin, a aviației și a altor combatanți.

- **Cum apreciați activitatea în comun cu celelalte nave din grupare?**

- Activitatea s-a desfășurat foarte bine, comunicațiile au decurs foarte bine, limba engleză a fost înțeleasă foarte bine de cei de la comunicații de la fregata *Regina Maria*, iar manevrele executate au fost în concordanță cu cerințele conducătorului exercițiului. (C.B.)

„Avem misiunea de a păstra marea deschisă și liberă”

Interviu cu căpitan-comandorul Ilan Lavi, comandantul corvetei israeliene *Eilat*

La exercițiul Cooperative Mako 06 găzduit în luna iunie de Forțele Navale Române a participat, pentru prima dată, și o navă militară israeliană, corveta *Eilat*. Nu am putut ignora această „premieră” și vă prezentăm mai jos un interviu realizat cu comandantul corvetei, căpitan comandorul Ilan Lavi.

Text și foto:
Bogdan DINU

- **Este prima vizită a unei nave militare israeliene la Constanța. Afirmatia este corectă?**

- De fapt este pentru prima dată când o navă a Marinei Militare a Israelului vine în Marea Neagră și Constanța a fost aleasă să fie primul port din Marea Neagră vizitat, cu această ocazie, de către nava noastră.

- **Care este misiunea navei, în Marea Neagră și în cadrul exercițiului Cooperative Mako 06 la care participați?**

- Am fost invitați de către NATO să participăm la acest exercițiu pentru a strânge legăturile cu toate țările participante, fie că sunt membre ale Alianței, ale Parteneriatului pentru Pace, ale Dialogului Mediteranean sau ale Inițiativei de la Istanbul. În același timp vrem să consolidăm relațiile noastre cu Forțele Navale Române iar faptul că țara dumneavoastră găzduiește exercițiul Cooperative Mako 06 este o bună oportunitate pentru noi de a realiza acest lucru.

- **Israelul nu este membru al Pactului Nord-Atlantic. În ultimii ani am constatat totuși o mai mare „deschidere” a marinei militare israeliene pentru ceea ce denumim „apele albastre”, adică participarea la exerciții comune în Mediterana și iată, chiar în Marea Neagră, la festivaluri maritime internaționale, cum a fost cel de anul trecut de la Marmaris, cu un evident accent pe imagine și dorința de a ieși în „lume” cum se spune.**

- „Apele albastre” de care aminteați și în care noi operăm sunt internaționale, iar noi dorim să le păstrăm deschise și libere. Dacă reușim să facem acest lucru împreună cu marinele militare ale statelor membre NATO sau ale Dialogului Mediteranean, aceste „ape albastre” vor deveni mai sigure și vom putea lupta mai bine împotriva amenințărilor teroriste cu beneficii evidente pentru toți cei implicați. Acesta este și motivul prezenței noastre aici și misiunea de bază a corvetei noastre în afara apelor teritoriale – de a arăta, de a vedea, de a exersa, de a învăța să lucrăm împreună. Dacă dialogul dintre marinele participante la acest exercițiu, și la altele, va avea succes, atunci vom fi mai capabili să luptăm împreună împotriva terorismului, iar scopul exercițiului va fi atins.

- **Românii nu cunosc prea multe despre marina militară a Israelului. Bugetul vă permite astfel de misiuni internaționale?**

- Pentru noi este foarte important să ne îndeplinim misiunile și să respectăm valorile marinei noastre. Chiar dacă implică anumite costuri, participarea alături de navele și avioanele Alianței la exerciții comune este utilă pentru noi deoarece avem posibilitatea de a afla lucruri noi, de a ne instrui și de a ne îmbunătăți astfel pregătirea. Din acest punct de vedere răspunsul este afirmativ. Pentru Israel, apele litorale, mai

exact asigurarea securității apelor litorale este foarte importantă și de aceea avem foarte multe nave de patrulare și echipamente afectate acestei misiuni de supraveghere permanentă. În același timp credem că trebuie să privim dincolo de orizontul apelor teritoriale și să putem participa, alături de alte marine, la gestionarea și rezolvarea oricăror potențiale probleme apărute pe mare deoarece marea este liberă, deschisă oricui și dacă nu dialogăm, dacă nu ne coordonăm

acțiunile nu facem decât să ușurăm acțiunile teroriste, din orice parte ar veni ele.

- **Spuneți-ne câte ceva despre structura, misiunile și navele marinei militare a Israelului.**

- Suntem o țară mică, cu o armată puternică, iar noi avem misiunea de a păstra marea deschisă și liberă. Pentru a îndeplini acest obiectiv marina militară este structurată pe trei flote: flota de nave purtătoare de rachete, cea din care fac și eu parte, care grupează navele purtătoare de rachete din clasa Sa'ar 4 și Sa'ar 4.5, precum și noua clasă de corvete purtătoare de rachete (din care face parte și *Eilat*) Sa'ar 5; flota de submarine (trei unități din clasa *Dolphin*, construite în Germania); flota de comando sau SEAL. Mai avem Flota de nave de patrulare care grupează unități de nave de patrulare (din clasele *Dabur*, *Dvora* și, din 2004, *Shaldag* și *Super Dvora* 3) care operează tot timpul, ziua și noaptea, apele litorale în scopul prevenirii infiltrării teroristilor în Israel, precum și aviație navală, avioane de patrulare maritimă și elicoptere pentru a putea supraveghea, detecta și la nevoie, ataca posibilele ținte. Principala noastră misiune este de a păstra marea deschisă și liberă și o putem îndeplini cu bugetul actual. În viitor vom putea să îndeplinim și alte misiuni.

- **Corveta Eilat, cea pe care are loc interviul, este cea mai mare navă a marinei militare israeliene?**

- Nu avem fregate, ci doar corvete, trei la număr, din aceeași clasă. Ele aparțin Flotei 13 și pot îndeplini mai multe misiuni, de comandă și control, de luptă antisubmarină, luptă împotriva amenințărilor aeriene și pot rămâne mult timp pe mare. În afară de corvete mai avem nave rapide de patrulare purtătoare de rachete, cu un deplasament de aproximativ 500 de tone construite și echipate în țara noastră. Revenind la corvete, trebuie să precizez că au fost proiectate în Israel, construite în Statele Unite (pentru că o fac mai bine decât noi) și echipate în Israel. *Eilat* a intrat în serviciul marinei israeliene în anul 1995. Dați-mi voie să vă spun un secret: pentru noi, participarea la exercițiul Cooperative Mako 06 este cel mai lung marș și cea mai îndepărtată misiune pe care am executat-o vreodată, cu excepția marșului din Statele Unite în Israel.

- **În prezent, corvetele de acest tip sunt cele mai bune nave ale marinei militare israeliene?**

- Este adevărat. Au capacități stealth, un radar de căutare puternic, multe echipamente

electronice, un echipaj relativ mic, elicopter ambarcat și o mulțime de misiuni.

- **Israelul intenționează să achiziționeze sau să-și producă, în viitor, nave mai mari, cum ar fi fregatele?**

- Încercăm în permanență să ne îmbunătățim și să ne modernizăm sistemele și echipamentele, navele, dar cred că dacă nu privim dincolo de orizont pot apărea probleme în viitor. De aceea suntem deschiși la tot ceea ce este nou, încercăm să asimilăm, să cooperăm și să colaborăm cu toți cei de la care avem ceva de învățat, pentru că trebuie să ne gândim acum cum va arăta marina noastră peste 20-25 de ani. Întotdeauna trebuie să fim cu un pas sau doi înaintea dușmanilor noștri sau a amenințărilor la adresa statului Israel.

- **Cooperative Mako este cel mai important exercițiu internațional la care a participat până acum marina militară a Israelului?**

- Cred că este unul din cele mai bune și importante exerciții la care am participat până acum, avem mulți prieteni în Mediterana și cred că ne-a deschis poarta către Marea Neagră și probabil către alte locuri în viitor, cred că este un lucru bun pentru toate marinele implicate și un bun început pentru colaborarea cu Forțele Navale Române și cu alte marine din NATO. Comandantul și ofițerii de pe fregata *Regina Maria* au vizitat nava noastră și sperăm să o poată face și într-unul din porturile noastre curând. Ne-am cunoscut, am vorbit, e un început și intenționăm să continuăm și să dezvoltăm aceste legături.

- **Ce așteptați de la exercițiul Cooperative Mako 06?**

- Cooperare, colaborare, să ne cunoaștem reciproc, reguli și proceduri de operare, este un început pentru noi și încercăm să învățăm ceva nou în fiecare zi.

- **Pe timpul acestei misiuni intenționați să vizitați și alte porturi din Marea Neagră?**

- Pentru această misiune nu vom face escală și în alte porturi din Marea Neagră. Am venit special pentru exercițiul Cooperative Mako 06, participăm la ambele faze, pe uscat și pe mare, și nu dorim să pierdem nici un moment din exercițiu. Cu alte cuvinte, ne-am focalizat atenția pe acest exercițiu. Credem că dacă am fi luat în calcul și alte escale, posibile în viitor, ar fi afectat obiectivul misiunii noastre și am fi pierdut din ospitalitatea manifestată de români, de Forțele Navale Române, din posibilitatea de a acționa împreună cu o grupare NATO. În legătură cu impresiile mele legate de oamenii de aici și de Forțele Navale Române, vreau să vă spun că sunt oameni foarte prietenoși, amabili, deschiși, dornici să afle cât mai multe, să pună întrebări și eu cred că România are mari posibilități de dezvoltare și poate intra în rândul națiunilor importante ale lumii de azi.

- **O întrebare personală. Aveți experiență în misiuni de război?**

- Evident, am participat la câteva operațiuni reale, foarte grele și în egală măsură, periculoase. Sunt în marina israeliană de aproape 20 de ani, 18 mai exact, și având în vedere situația particulară a țării noastre, am avut prilejul să particip la ceea ce dumneavoastră numiți misiuni de război. Am fost comandantul unei nave rapide de patrulare, apoi al unei unități de astfel de nave. Să spunem că am fost în câteva locuri, am făcut unele lucruri, am fost în situații grele, dar sunt clasificate și nu vă pot da mai multe detalii. Am reușit în aceste misiuni, dovadă că mai sunt încă în viață. Pentru noi este foarte important să asigurăm securitatea tuturor israelienilor. Uneori trebuie să participăm la misiuni reale pentru a îndeplini acest obiectiv dar, până la urmă, aceasta este treaba noastră și a fost alegerea noastră.

- **Securitatea este foarte strictă în portul militar Constanța. Unii au afirmat că din cauza prezenței navei dumneavoastră. Vă simțiți ca niște ținte aici, la Constanța?**

- Nu avem acest sentiment, nu ne simțim ținte. Pe de altă parte avem capacitatea de a ne apăra singuri, iar partea română a făcut toate eforturile pentru a asigura securitatea zonei. Oricum, suntem în gardă permanent, unul din ochi este permanent deschis, cum spunem noi, deoarece aceasta este lumea nouă în care trăim, dar sperăm ca data viitoare când vom veni să nu mai existe bariere de sămă ghimpată, porțile să fie deschise și să nu existe soldați de pază. Repet, nu ne-am simțit ca niște ținte.

- **Cum privesc israelienii propria marină militară?**

- Prima noastră misiune este să le dăm sentimentul de siguranță. În Israel, în prezent, când mergi la complexul comercial este un lucru care poate inspira teamă, dar dacă mergi la plajă te simți în siguranță, nu te încearcă nici un sentiment de frică. Acesta este succesul nostru, să se simtă în siguranță chiar pe frontiera maritimă. Cea mai lungă frontieră a Israelului este cea maritimă și noi am reușit să o menținem liberă și sigură. Astfel, nu avem nici o problemă să aducem soldați pe navele noastre pentru că israelienii au o părere foarte bună despre noi. Să vă dau un alt exemplu. Israelul este ca o insulă. 97% din comerțul exterior al Israelului, deci mărfurile care intră și ies din țară, se desfășoară pe mare. Iată un alt motiv pentru care marina este importantă.

- **Un mesaj pentru colegii români?**

- Suntem impresionați în mod deosebit de ospitalitatea Forțelor Navale Române. Știm că Forțele Navale Române s-au dezvoltat și modernizat, dorim să construim relații de prietenie, avem multe de învățat de la voi care aveți o lungă și glorioasă tradiție a marinei, față de Israel a cărei marină militară are doar 50 de ani. ■

MANFRED HEERS
comandant tanc
maritim *FCS Rhoen*

- **Sunteți o navă auxiliară participantă la exercițiul Cooperative Mako 06?**

- Adevărat, este un tanc maritim al Marinei Militare a Germaniei iar misiunea noastră este să realimentăm pe mare navele de luptă cu combustibil, necesar atât navelor cât și aviației ambarcate.

- **În ce mod este implicată nava în exercițiu?**

- Numai în ceea ce privește realimentarea pe mare a navelor de luptă. Vom mai fi implicați și în câteva exerciții de luptă antisubmarină și împotriva aeronavelor. Nu vom executa nici un VERTREP (aprovizionare verticală cu elicopterul) dar vom efectua realimentare pe mare, transfer de combustibil, deoarece aceasta este misiunea noastră principală. Este planificat să avem astfel de exerciții cu fregatele *Regele Ferdinand* și *Regina Maria* și cu corveta israeliană *Eilat*. (B.D.)

Foto: Robert Stoian

„Fiți mândri, pentru că tradiția marinei militare române este extraordinară!”

Interviu cu viceamiralul Roberto Cesaretti, comandantul Componentei Maritime a Comandamentului Aliat Întrunit de la Napoli

În ziua dedicată vizitei oficialităților la activitățile de antrenament pe mare, la exercițiul Cooperative Mako 06 a participat, alături de viceamiralul dr. Gheorghe Marin și viceamiralul Roberto Cesaretti, comandantul CC-MAR Napoli. Împreună au susținut o conferință de presă și au vizitat, deloc întâmplător, navele *SPS Blas de Lezo*, nava comandant a SNMG-2 și corveta israeliană *Eilat*, tocmai pentru a transmite mesajul de susținere, atât față de structurile maritime NATO care acționează în Mediterana cât și față de țările Dialogului Mediteranean, vedeta exercițiului fiind anul acesta, fără îndoială, Israelul. Cum viceamiralul Roberto Cesaretti este și comandantul operației Active Endeavour la care a participat și fregata *Regele Ferdinand* anul trecut și la care va pleca și fregata *Regina Maria* în zilele următoare, am considerat oportun realizarea unui interviu, care s-a și materializat la bordul navei de comandament *Egreta*, pe timpul transferului la fregata spaniolă *Blas de Lezo*.

Text și foto:
Bogdan DINU

- Prezența dumneavoastră în România este urmarea unei vizite oficiale sau se datorează exercițiului Cooperative Mako 06?

- Este o vizită oficială în România, programată cu mai mult timp înainte dar, evident, are legătură și cu exercițiul Cooperative Mako 06 prin participarea mea la VTT Day (vizita oficialităților la activitățile de antrenament pe mare) și am profitat de această oportunitate pentru a fi prezent în frumoasa dumneavoastră țară, deoarece este prima dată când vizitez România, așa că putem spune că este puțin din fiecare.

- În momentul în care realizăm acest interviu, exercițiul Cooperative Mako 06 se apropie de final. Care sunt concluziile dumneavoastră?

- Extrem de pozitive și această apreciere este valabilă încă de la începutul exercițiului deoarece au participat aproape 20 de națiuni, cu multe „premiere”, atât în ceea ce privește țările, misiunile, agențiile guvernamentale sau civile participante, ceea ce pentru mine înseamnă că exercițiul s-a desfășurat, în realitate, la un nivel foarte ridicat.

- Sunteți comandantul operației Active Endeavour. Cât de importantă este participarea Forțelor Navale Române la această misiune?

- Este fundamentală, din mai multe puncte de vedere. În primul rând, pentru că arată angajarea Forțelor Navale Române, a țării dumneavoastră, în războiul global împotriva terorismului și într-o misiune reală la nivel planetar. În al doilea rând, pentru că avem nevoie de tot ajutorul pentru îndeplinirea obiectivelor noastre, iar pentru îndeplinirea corespunzătoare a misiunilor, nivelul de pregătire al celor care participă trebuie

să fie foarte ridicat. În sfârșit, în al treilea rând, datorită performanțelor fregatelor *Regele Ferdinand* anul trecut și al *Reginei Maria*, anul acesta. Anul trecut am avut plăcerea să văd nivelul extrem de ridicat al pregătirii echipajului fregatei *Regele Ferdinand* și este o plăcere pentru noi să navigăm alături de astfel de nave și echipaje.

- Anul acesta distrugătorul american *USS Arleigh Burke* a efectuat în Mediterana de Est, în cadrul operației Active Endeavour, boardingul cu numărul 100, considerat în comunicatul de presă al CC-MAR o „piatră de hotar”. De ce este atât de important acest boarding?

- Dați-mi voie să vă spun că boardingul

este doar un element al misiunii noastre și nici măcar cel mai important. De fapt, urmărim să reducem la minimum numărul misiunilor de boarding și nu să creștem numărul acestora. Dar, în unele cazuri chiar este necesar să ajungem la bordul navelor respective pentru a verifica dacă informațiile noastre sunt întemeiate sau nu. De exemplu, verificăm dacă ar putea exista teroriști la bord, dacă transportă mărfuri sau substanțe interzise și atunci avem nevoie de această verificare.

- Unele voci din presa și societatea civilă românească au criticat conducerea României pentru participarea la operațiunea Active Endeavour, afirmând că alte țări recent intrate în NATO, de exemplu Polonia, nu participă cu nave la această operațiune.

- Aici greșiți pentru că, luând doar exemplul dat de dumneavoastră, Polonia a participat la această operațiune. Anul trecut Polonia a trimis un submarin la operațiunea Active Endeavour și noi am apreciat acest lucru. Dar elementul cel mai important este nivelul participării. Toate țările

membre NATO participă. De exemplu, Norvegia a trimis un avion de patrulare maritimă, Polonia, un submarin, Germania este prezentă în permanență și la fel Olanda, Danemarca, Spania, Portugalia, iar în această vară ne vom bucura de prezența Rusiei și ceva mai târziu și a Ucrainei. Există deci o participare din ce în ce mai mare la această operațiune și a fi comandantul operației Active Endeavour este o mândrie și o onoare.

- Aveți un stat major internațional unde se regăsesc ofițeri din Bulgaria, Canada, Danemarca, Germania, Grecia, Italia, Olanda, Norvegia, Polonia, Portugalia, România Slovenia, Spania, Turcia, Marea Britanie și Statele Unite ale Americii. Cum apreciați prestația ofițerilor români de la CC-MAR?

- Dați-mi voie să-l menționez pe unul din cei mai tineri și eficienți pe care îi avem, locotenent-comandorul Valter Sprânceană, care lucrează în Centrul operațiilor maritime, gestionând și conducând operațiunea Active Endeavour zilnic și am șansa să mă întâlnesc cu el în fiecare joi, atunci când avem ședința de lucru săptămânală a operației și credeți-mă, că este o reală plăcere pentru mine. L-am menționat doar pe cel mai tânăr ofițer, dar avem numeroși alți ofițeri, maiștri militari și subofițeri și este o plăcere pentru mine să le apreciez munca depusă, pentru că o fac la cel mai înalt nivel posibil. I-am comunicat acest lucru și viceamiralului dr. Gheorghe Marin pentru că este cu adevărat o plăcere.

- Cum vedeți participarea Israelului la exercițiul Cooperative Mako 06 ca și vizita Standing NATO Response Force Maritime Group 2 (Gruparea Navală NATO Permanentă de suprafață nr. 2) la Haiffa la începutul lunii iunie?

- Israelul, după cum știți, este membru al Grupului pentru Dialog Mediteranean (care include Algeria, Egipt, Israel, Iordania, Mauritania, Maroc și Tunisia, n.n.) și la fel ca și celelalte țări, este invitat permanent să participe la exerciții. De data aceasta, pentru prima dată, Israelul a trimis o corvetă în Marea Neagră, care a acționat cu celelalte grupări de nave implicate în exercițiu. Sperăm ca în viitor și alte marine să furnizeze astfel de mijloace. Și când spun mijloace, nu mă refer neapărat doar la fregate, corvete sau alte tipuri de nave. Fiecare națiune este liberă să-și trimită contribuția pe care vrea să o trimită. La fel ca și la Jocurile Olimpice, important este să participi. Fiecare țară este binevenită și invitată permanent. Noi nu alegem, din când în când, Israelul sau Algeria sau Marocul sau Iordania, toți sunt bineveniți să participe la astfel de exerciții. Depinde de ei dacă acceptă sau nu, în funcție de relațiile existente între țări, de distanță, de locație sau interese de altă natură, dar toate statele din Parteneriatul pentru Pace și Dialogul Mediteranean sunt permanent invitate pentru a fi parte activă la aceste exerciții.

Fregata *Regele Ferdinand* la Active Endeavour.

- Unii ziariști din România au afirmat că fregata *Regele Ferdinand* a făcut cu greu față operației Active Endeavour, unele echipamente fiind instalate pe ultima sută de metri. Cum comentați?

- Pot să vă spun că sunt extrem de mulțumit și fericit de prestația echipajului și navei *Regele Ferdinand*. Dacă ne referim la termenii definitorii ai misiunii, comunicații și îndeplinirea sarcinilor specifice, pot

să vă spun că au acționat la nivelul celorlalte nave din cadrul forței. Și nu am nicio îndoială că fregatele *Regele Ferdinand* și *Regina Maria* vor fi dotate în continuare pentru a putea îndeplini în mod corespunzător misiunile, la fel ca și celelalte marine. Nu văd nicio diferență.

- Fostul atașat naval al Statelor Unite la București, căpitan-comandorul Ronald Schall afirma că, citez, „*Lucrurile au progresat atât de rapid în ultimii doi ani, încât cred, că NATO ar trebui să reevalueze situația. A fost o surpriză plăcută pentru Alianță și pentru toată lumea când au constatat competența de care a dat dovadă fregata „Regele Ferdinand” în misiunea Active Endeavour*”.

- Respect punctul de vedere al căpitan-comandorului Ronald Schall, dar dați-mi voie să spun că, în ceea ce mă privește, am observat încă de la început cât de rapidă este abordarea, angajarea și voința României, în particular a Forțelor Navale Române, de a fi parte activă a programului nostru. Este un standard. Am observat în permanență progresele și nu este nicio surpriză pentru mine.

- Comandantul Marinei Militare americane, amiralul Mike Mullen (citat ulterior și de amiralul Harry Ulrich) vorbea de „marina militară a celor 1000 de nave”. Acesta să fie și viitorul Europei maritime sau al NATO din punctul de vedere al forțelor navale?

- Aceasta este viziunea comandantului Marinei Militare americane și nu a Alianței Nord-Atlantice, pentru că fiecare dintre noi are viziuni diferite asupra viitorului. Domnia sa vorbea din perspectiva viziunii Marinei Militare americane, în timp ce eu vorbesc din perspectiva CC-MAR Napoli, a Componentei Maritime a Comandamentului Aliat Întrunit, la nivel operațional, a lanțului de comandă NATO și în același timp, fiind și comandantul operației Active Endeavour, treaba mea este să-mi îndeplinesc toate sarcinile primite. Aceasta este diferența.

- Se apropie Ziua Marinei Române. Aveți un mesaj pentru marinarii militari români?

- Fiți mândri, pentru că tradiția marinei militare române este extraordinară și trebuie să o duceți mai departe și să contribuiți la perpetuarea ei. În al doilea rând, fiți atenți la ceea ce au făcut cei de dinaintea voastră, în serviciul marinei și pentru ce va deveni marina. În al treilea rând, fiți curioși, bucurați-vă de plăcerea de a învăța în fiecare zi, pentru că doar dacă ești curios îți dezvolți cunoștințele și prin dezvoltarea acestor cunoștințe crește și nivelul de pregătire profesională. ■

Colaborare în cadrul
unui exercițiu de luptă antiteroristă

Dunărea 06

un antrenament reușit

Delta Dunării acest „paradis al naturii” și loc de recreere pentru turiști devine brusc, privind din perspectiva marinarilor militari, locul care trebuie apărat „chiar cu prețul vieții” precum se rostește și în jurământul militar.

Text și foto:
Robert STOIAN

Dacă pentru unii poate părea un slogan depășit de vremuri, pentru militarii Divizionului 67 Nave Purtătoare de Artilerie reprezintă motivația pentru a se antrena cu devotament indiferent de oră, zi sau anotimp.

Astfel, în perioada 19 – 24 iunie, Divizionul 67 Nave Purtătoare de Artilerie de la Brăila a desfășurat exercițiul tactic cu trupe fără trageri de luptă „Dunărea 06”. Activitatea a avut loc, în raioane fluviale cuprinse între Brăila și Giurgeni, la exercițiu participând trei monitoare, cinci vedete blindate, un remorcher fluvial, două grupuri de cercetare din cadrul Batalionului de Cercetare de la Brăila, un pluton desant fluvial din cadrul Batalionului de Infanterie Marină și două elicoptere de la escadrila Mihail Kogălniceanu. Cadrul tactic al exercițiului a fost conceput de către statul major al divizionului sub directa îndrumare a Serviciului Fluvial al Flotei.

În săptămâna premergătoare exercițiului conducerea unității a luat legătura cu reprezentanții primăriilor având ca obiectiv informarea lor și

acordarea sprijinului necesar pentru desfășurarea activităților în condiții bune. S-a ținut cont de nivelul ridicat al Dunării, cauzat de inundațiile din ultima perioadă, astfel, navigația navelor militare s-a făcut cu restricție de viteză pentru protecția digurilor construite la mal. În același timp s-a urmărit ca exercițiul „Dunărea 06” să se desfășoare în totalitate conform legislației în vigoare privind protecția mediului, fără a fi perturbat nici traficul fluvial.

Pe lângă pregătirea teoretică, „Dunărea 06” a cuprins: monitorizarea și controlul traficului fluvial, inspecția și controlul navelor suspecte de trafic ilegal, căutarea și salvarea echipajelor navelor și aeronavelor avariate, nimicirea elementelor teroriste care acționează în raioane fluviale și sprijinul unor subunități ale Batalionului de Infanterie Marină pentru preluarea controlului raioanelor fluviale ocupate de elemente ostile.

Încă din prima zi a exercițiului am putut observa o coordonare aproape perfectă între forțele participante, coordonare realizată prin pregătirea minuțioasă de până atunci. Cooperarea cu subunitățile primite în sprijin a fost stabilită pe timpul marșurilor de

recunoaștere a raioanelor de acțiune iar ultimele detalii au fost punctate în decursul marșului către acestea, ceea ce a permis respectarea timpilor de întâlnire din raionul acțiunilor.

Atacul teroriștilor

La primele ore ale dimineții celei de a doua zi, mai exact în jurul orei

Elicopterul în sprijinul marinarilor fluviali.

Sprijin de foc al TAB-urilor participante la exercițiul Dunărea 06.

Teroriștii sunt gata de atac.

Respingerea atacului terorist de la mal.

5, s-au auzit primele împușcături. O grupare teroristă a încercat să atace navele divizionului care la acea oră erau ancorate la cheu. Atacul de pe apă combinat cu unul terestru (pentru diversiuine), chiar dacă a fost spontan, nu a luat prin surprindere marinarii militari care au început să riposteze în forță ajutați de colegii lor cu transportoarele amfibii blindate, care asigurau paza perimetrului portului militar. În numai câteva minute teroriștii, surprinși de puterea de foc a divizionului au îndreptat șalupele spre malul opus și s-au ascuns în pădurile din împrejurimi unde au primit întărit. În același timp monitorul *Ion C. Brătianu* (46) a pornit către malul ocupat de forțele ostile unde a debarcat și a susținut cu armamentul din dotare, plutonul de infanterie marină pe care îl avea la bord. După o scurtă luptă terestră teroriștii au fost capturați și transportați la comanda divizionului pentru a fi interogați. Chiar dacă misiunea a fost un succes, perioada de liniște nu a durat mult, navele militare fiind solicitate pentru eliberarea unei localități civile, ocupate de teroriști, pe brațul Măcin. Într-un timp relativ scurt, convoiul de nave militare a pornit către raionul de acțiune solicitând sprijinul elicopterelor din cadrul grupului de la Mihail Kogălniceanu. Pe timpul marșului gruparea de nave a executat diverse formații și evoluții în paralel cu supravegherea malurilor Dunării. Ajunse în zona de conflict, echipajele navelor au deschis foc de acoperire cu tot armamentul din dotare, pentru sprijinul șalupelor cu grupele de intervenție de la nave și elicopterele ce transportau grupele de infanterie marină către malurile unde erau amplasați membrii grupării teroriste. Zgomotul mitralierelor,

fumul exploziilor, praful ridicat la aterizarea elicopterului, ocuparea pozițiilor de tragere, sunetul asurzitor al armamentului de pe nave păreau a fi o scenă dintr-un film bun de acțiune, scenă ce nu se putea termina decât cu anihilarea personajelor negative.

de boarding de pe nava suspectă am avut ocazia să stăm de vorbă cu comandantul acesteia, căpitanul Gheorghiță Retea.

Rep: Am observat că în timpul inspecției pe care tocmai ați finalizat-o unii membri ai echipajului

Militar din grupa de boarding în poziție de luptă.

Boarding pe Dunăre

După eliberarea zonei de conflict, de la punctul de comandă al exercițiului amplasat pe remorcherul fluvial aflat în componența grupării de nave, s-a anunțat trecerea prin raion a unei nave suspecte de trafic ilegal de persoane, armament și materiale explozive. Echipa de boarding a divizionului a făcut interogarea navei, apoi a cerut permisiunea de a executa inspecția la bordul ei. După primirea aprobării, militarii au executat verificarea echipajului și a încărcăturii navei. Înainte de retragerea grupei

verificat nu au fost prezenți în prova navei la locul de adunare. Care ar fi motivul?

Cpt. G.R.: Când primim aprobare să efectuăm inspecția navei mergem la bordul navei respective. În prealabil am solicitat ca un om de legătură să ne aștepte la schelă, iar echipajul să fie adunat în prova navei. În același timp ni se specifică dacă nava are nevoie de oameni pentru menținerea

Interogarea navelor civile este o procedură importantă și la Dunăre.

Grupa de boarding în acțiune.

navigației în siguranță, două exemple ar fi motorist de cart și bucătar care să pregătească masa, deoarece noi nu trebuie să intervenim în programul navei inspectate.

Rep: Există diferențe între boardingul de la fluviu și cel de la mare?

Cpt. G.R.: Aici la Dunăre sunt anumite particularități față de mare în ceea ce privește navigația. Sunt multe coturi și trebuie să găsim un loc favorabil în care să executăm boardingul pentru ca nava de siguranță să aibă rază de vizibilitate, să vadă nava care este inspectată pentru a asigura protecția echipei de boarding cu armamentul de la bord.

Rep.: Dacă ar fi să dați un calificativ pentru activitatea de astăzi, care ar fi acesta?

Cpt. G.R.: Calificativul, „foarte bine”. Echipa de boarding pe care o conduc a acționat conform regulamentului, nu au fost incidente la bordul navei inspectate, nava a fost cooperantă, totul a ieșit bine. Am efectuat inspecția, nu am găsit nimic

suspect și ca atare ne retragem la bord și așteptăm o nouă misiune.

Căutare și salvare pe fluviu

Noua misiune nu s-a lăsat mult așteptată. Grupa de boarding a primit ordin să se deplaseze pentru informații la locul unde o aeronavă avariata a aterizat forțat. În această misiune s-a pus accent pe căutarea și salvarea echipajului aeronavei și a bunurilor materiale. Chiar dacă locul aterizării a fost unul ostil în ceea ce privește deplasarea echipei de intervenție, iar starea vremii s-a înrăutățit rapid (o ploaie torențială însoțită de vânt puternic făcându-și simțită prezența), misiunea a fost dusă până la capăt.

Marcați de viteza cu care sunt transmise informațiile între forțele participante la exercițiu ne-am strecurat în punctul de comandă ambarcat al divizionului unde am putut discuta cu șeful turei operative căpitan-comandorul Valeriu Simionov.

Punctul de comandă ambarcat al divizionului.

Rep: Ce rol are punctul de comandă ambarcat al divizionului?

Cpt.cdor V.S.: Noi conducem din acest punct de comandă toate activitățile subunităților care participă la exercițiu. Avem forțe dislocate în mai multe raioane. În toate momentele primim rapoartele de la subunitățile noastre și conducem exercițiile planificate a se desfășura în etapele aplicației. Astfel, deținem controlul asupra activităților și putem evita eventualele neplăceri ce pot apărea pe parcursul desfășurării acestora.

Rep: Care ar fi elementele de noutate în cadrul exercițiului „Dunărea 06”?

Cpt.cdor. V.S: Este pentru prima dată când folosim elemente din cadrul grupului de aviație de la Mihail Kogălniceanu și mai ales s-au executat în premieră pentru divizionul nostru misiuni de căutare și salvare a aeronavelor avariate. Chiar dacă a fost o noutate, nu a împiedicat divizionul să obțină calificative foarte bune la acest capitol al exercițiului. Tot acum au fost realizate exerciții noi de căutare și control al navelor considerate că execută activități de trafic ilegal de persoane, armament și materiale explozive.

Ce fac arbitrii?

Un rol important în desfășurarea activităților îl au ofițerii numiți ca arbitrii ai exercițiilor.

Nici exercițiul „Dunărea 06” nu a fost privat de existența acestora. Activitatea lor este de a monitoriza și a căuta să vadă și să urmărească ce acțiuni desfășoară statul major al unității, echipajele, comandanții de nave și comandanții de secții. Unul dintre arbitrii a fost căpitan-comandorul Florentin Munteanu.

Rep: Cum se vede exercițiul „Dunărea 06” prin ochii unui arbitru?

Cpt.cdor. F.M: Activitatea la care este angrenat Divizionul 67 Nave Purtătoare de Artilerie este una

dintre cele mai importante activități de pregătire pe care le desfășurăm. S-a realizat cooperarea atât la nivelul elementelor de conducere ale subunităților, cât și în teren. Este o mare realizare pentru noi că am reușit să punem cap la cap toate detaliile legate de acțiunea navelor pentru desfășurarea exercițiului în condiții bune.

Exercițiul văzut din interior

Dacă ținem cont de amploarea forțelor participante la exercițiu, putem intui foarte ușor faptul că, organizarea în detaliu a acestuia a necesitat o pregătire intensă la toate nivelurile.

„Dunărea 06” a reprezentat nu numai o desfășurare de tehnică militară, ci și un „furnicar” de oameni care a pus suflet în ceea ce a realizat. Lucru confirmat chiar de căpitan-comandorul Petrică Coman locțiitorul comandantului

Divizionului 67 Nave purtătoare de Artilerie de la Brăila (în timpul redactării articolului, a fost avansat la gradul de comandor și numit în funcția de comandant al unității).

Rep: Cum a acționat personalul pe care îl aveți în subordine?

Cdr.P.C.: Întreg personalul participant la exercițiu a pregătit cu minuțiozitate tehnica și armamentul din dotare și a executat cu înalt profesionalism activitățile complexe în care au fost angrenați. Am observat că acțiunile au fost foarte bine pregătite de către comandanții de nave care au respectat în totalitate indicațiile conform planurilor stabilite. Acest lucru nu poate decât să bucure conducerea unității.

Rep.: Am observat pe parcursul exercițiului o desfășurare majoră de forțe trimise în sprijinul divizionului. Cum a decurs colaborarea cu acestea?

Cdr.P.C.: S-a acționat în cadru complex cu sprijinul forțelor aeriene, a grupurilor de cercetare, plutonului de desant infanterie marină, reprezentanți ai Serviciului

Verificarea echipajului navei de către membrii grupei de boarding.

Statul major al divizionului ambarcat pe remorcher.

Fluvial al Flotei, Comandamentului Flotei și Serviciului Instrucție al Statului Major al Forțelor Navale. Cooperarea cu elicopterele a fost realizată în condiții foarte bune, detaliile stabilite anterior exercițiului au permis respectarea timpilor de întâlnire din raionul acțiunilor și totul s-a desfășurat conform planului. În ceea ce privește celelalte forțe participante nu au existat probleme, ba chiar lucrurile au ieșit mai bine decât ne așteptam ceea ce denotă profesionalismul celor implicați indiferent de unitatea din care fac parte. Astfel de exerciții duc la întărirea coeziunii și la perfecționarea deprinderilor întregului personal.

Rep.: Ce urmează pentru divizionul 67 NPA?

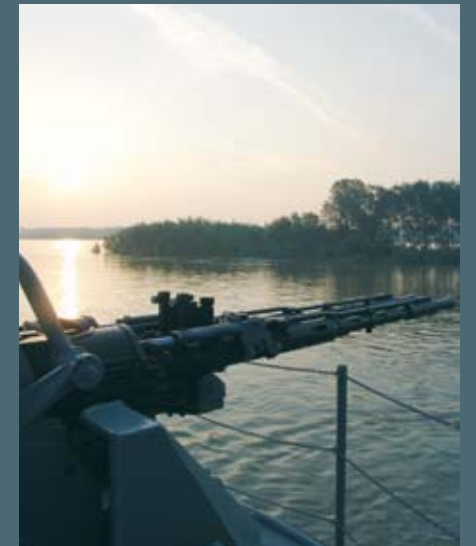
Cdr.P.C.: Suntem în perioada de menținere a operativității navelor,

suntem angrenați în activități de pregătire pentru abordarea unor noi genuri de misiuni care să se potrivească dimensiunilor asimetrice ale războiului modern, de asemenea instruiem echipajele pentru menținerea tehnicii în bune condiții de funcționare.

Necesitatea antrenamentelor pe Dunăre

Privind „tabloul” final al exercițiului „Dunărea 06”, se poate trage lesne concluzia că toate forțele participante și-au îndeplinit cu profesionalism misiunile primite. Diversitatea acțiunilor desfășurate precum și antrenarea practică cu armamentul din dotare a făcut ca experiența marinarilor militari să crească proporțional cu efortul depus în desfășurarea activităților.

Atacul terorist a fost respins. Pe Dunăre s-a așternut liniștea.

La Victoria, la kilometrul 100
al brațului Sf. Gheorghe

„INCENDIU LA BORD” ȘI ASISTENȚĂ PE FLUVIU

Protagoniști și figuranți într-un scenariu original produs
și regizat de Grupul de Nave Auxiliare al Secției Logistice de la Tulcea

Text și foto:
Bogdan DINU

Vă mai amintiți de Grupul de Nave Auxiliare al Secției Logistice de la Tulcea? În primul număr al revistei noastre din acest an erau protagoniștii unui reportaj intitulat „Remorcherul sloiurilor de pe Dunăre” pentru o misiune în serviciul comunității. Am revenit în mijlocul lor și vara, de data aceasta la Victoria, pe brațul Sf.Gheorghe, la kilometrul 100, aproape de locul de unde pornește canalul Litcov care traversează toată Delta până la brațul Chilia. Victoria, locul unde altădată doar se marștoneau și piturau navele, a găzduit timp de cinci zile, între 19 și 23 iunie, o parte din navele Grupului pentru misiuni specifice de instrucție. Nava de comandament *Fortuna*, bacul fluvial 457, care nu mai părăsise dana militară de la Tulcea de mai bine de trei ani, și șalupe fluviale de remorcare și salvare 591 s-au antrenat în exerciții de rezolvare a unei situații tactice, în exerciții de vitalitate, salvare-avarii sau stingerea incendiilor. Și chiar dacă

în săptămâna respectivă capul de afiș era ținut de exercițiul Cooperative Mako 06, însoțiți de căpitanul Aurel Plaxiencu, comandantul navei de comandament *Siret*, dar, printre multe altele și ofițer de relații publice al Secției Logistice de la Tulcea, am reușit să ajungem și la Victoria pentru câteva ore pentru a asista la un exercițiu de stingere a unui incendiu la bord și acordarea de asistență, protagoniști fiind nava de comandament *Fortuna* și șalupe fluvială de remorcare și salvare 591.

Liniștea brațului Sf.Gheorghe a fost tulburată timp de o zi de zgomotul motoarelor, sirenelor și jeturilor de

Mm1 Ioan Crup, comandantul SFRS 591 răspunde apelului de „urgență” lansat de NC Fortuna.

apă. „Aici nava de comandament *Fortuna*. Am incendiu la bord de origine necunoscută! Solicit asistență de urgență!” – așa a debutat exercițiul, prin apelul radio lansat de maistrul militar clasa I Valeriu Colesnicencu, comandantul navei și recepționat de comandantul șalupei fluviale de remorcare și salvare, maistrul militar clasa I Ioan Crup care s-a îndreptat imediat spre locul „sinistrului”. Focul, inițiat de echipajul *Fortunei* la pupa navei (dar atent monitorizat), a fost stins rapid de intervenția furtunurilor și tunurilor de apă de pe 591 manevrate cu dexteritate de militarii angajați cu contract Mircea Dumbravă, și Vasile Chița, în timp ce Ioan Olaru și Adrian Pena aveau grijă să asigure toată puterea motoarelor. Rămas fără mașini, maistrul militar clasa a II-a Paul Bălan, șeful mecanic de pe *Fortuna*, a fost nevoit să accepte să fie luat „la ureche” de către șalupe de remorcare și salvare până la remedierea avariilor pentru a nu bloca șenalul navigabil. Exerciții care pot părea simple – și într-un anumit fel

Lupta cu „flăcările” și lichidarea incendiului.

NC Fortuna, gata să fie luată la ureche de SFRS 591.

Mm2 Laurențiu Tănăsă acționând cu „lotca” personală în sprijinul presei militare de marină.

chiar sunt, dar care cer numeroase ore de antrenamente și, mai ales, experiență pe fluvii. Și peste tot pe apă, maistrul militar clasa a II-a Laurențiu Tănăsă, care, cu barca proprie ne-a transportat peste tot pentru găsirea celor mai bune unghiuri de fotografiere și filmare. De altfel, s-a încadrat în linia generală de ospitalitate și disponibilitate față de presa militară.

S-a întâmplat să fie chiar în ziua în care comandantul Grupului de Nave Auxiliare, căpitanul Nicolae Dumbravă, împlinea 32 de ani. Și-a aniversat ziua, cum se spune, prin muncă, la datorie, punctată totuși, după amiaza târziu de vizita comandantului Secției, căpitan-comandorul Ion Zaharia. Una din diferențele față de navele de la mare ale Forțelor Navale și, în același timp, una din dificultăți, este echipajul foarte redus care încadrează navele fluviale. Trei, cinci sau opt este numărul de marinari care încadrează navele, inclusiv comandantul, și trebuie să recunoașteți că este destul de dificil să acoperi toate misiunile. De aceea, l-am văzut pe bucătarul de pe *Fortuna*, militarul Gheorghe Munteanu, îndeplinind mai multe roluri, inclusiv la manevră, în bluza albă de bucătărie. Exemplul este doar unul întâmplător și poate nu cel mai elocvent, dar subdimensionarea echipajelor este reală.

Nimic deosebit, nimic spectaculos în aceste exerciții, dar trebuie să precizăm aici că însăși misiunile acestor nave, fie de cărași necunoscuți în folosul marinei sau al comunității, fie ca nave de comandament, nu sunt de natură să le aducă în prim plan. Numai atunci când natura își revarsă furia ajung subiecte de știri. Doar întâmplarea a făcut să îi surprindem într-o misiune de instrucție, deoarece pentru Grupul de nave Auxiliare „sezonul” de vară al misiunilor specifice, cu ghilimelele de rigoare și formulat astfel doar pentru a-l delimita de cel de iarnă al ghețurilor sau cel de primăvară al inundațiilor, este în plină desfășurare. ■

„Cenușăreasa” Divizionului Nave Scafandri sau

Despre scafandrii de mare adâncime români și „tribul” celor de pe Apache

Meseria adâncurilor - între gloria trecutului și existența unei minime dotări

Text și foto:
Bogdan DINU

Cam o dată la doi ani scriem despre scafandrii de mare adâncime din Forțele Navale Române. Aceasta, atunci când destinul nu hotărăște necruțător să mai răpescă un scafandru colegilor și familiei, așa cum s-a întâmplat anul trecut, și suntem nevoiți să consemnăm sec și trist evenimentul în paginile revistei noastre. Paradoxal, regularitatea demersului nostru jurnalistic nu se datorează vreunui ciclu de pregătire sau instrucție și nici măcar unor misiuni repetabile. Motivul este unul singur: *Apache*. Nu ne referim la tribul indian cu același nume, ci la *USNS Apache*, remorcherul oceanic subordonat MSC-Naval Fleet Auxiliary Force (Military Sealift Command – Comandamentul Transportului Maritim Militar) și MSDU 2, Detașamentul 2 (acronimul se referă la Unitatea Mobilă de Salvare și Scafandri 2). Din anul 2000, la doi ani odată, uneori în alternanță cu *USNS Mohawk*, ne vizitează regulat și se antrenează în comun cu scafandrii de mare adâncime din Forțele Navale Române.

Anul acesta, *USNS Apache*, a efectuat o escală la Constanța, între 21 și 30 iunie, iar vizita poate fi considerată o dovadă a angajamentului marinei militare americane de a construi un parteneriat puternic cu România. Este cea de-a cincea escală a navei dintr-o serie de exerciții în sprijinul obiectivelor urmărite de comandamentul

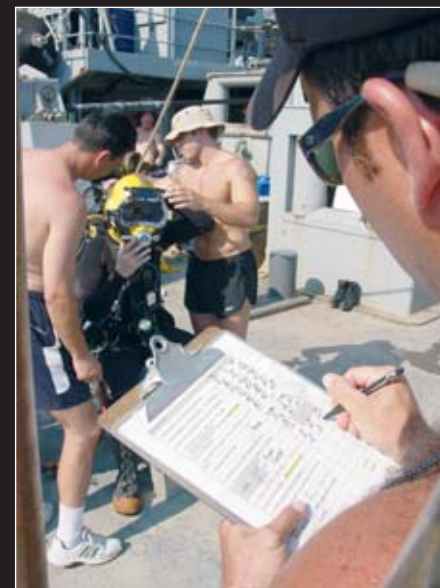
Forțelor Navelor din Europa și de Flota a 6-a a Statelor Unite de a strânge legăturile cu partenerii din zona Mării Negre și din Europa. Pe timpul acestor exerciții scafandrii americani ambarcați la bord au lucrat în comun cu scafandrii țărilor gazdă pentru familiarizarea cu tehnicile de scufundare, cu echipamente și tehnică specifică pentru a încuraja munca într-un mediu de tip „joint”. Înainte de a veni în România, *USNS Apache* a desfășurat exerciții similare în Albania, Franța, Croația și Bulgaria.

Revenirea la suprafață după prima scufundare efectuată la cheu în portul Constanța, chiar la pupa *USNS Apache*.

Check-listuri și rutină

Acestea ar fi informațiile care pot fi obținute din orice comunicat de presă. La nivelul realității practice, „familiarizarea” scafandrilor noștri cu echipamentele americane nu ar fi termenul cel mai potrivit, ei fiind vechi cunoștințe ale partenerilor americani. La exerciții au participat reprezentanți ai ambelor grupuri de scafandri de mare adâncime, atât de pe *RMS Grozavu* cât și de pe *Grigore Antipa*, 12 oameni în total, atât cadre militare cât și angajați civili (4). Chiar a doua zi au avut loc primele scufundări, în portul Constanța la pupa *USNS Apache*, echipele de doi scafandri fiind formate exclusiv din români, cu scafandrul de siguranță american. Ne-a impresionat din nou accentul pus pe siguranța oamenilor și procedurile care doar aparent este ridicolă și infantilă prin bifarea unor check-listuri. „Ceea ce trebuie adaptat este seriozitatea cu care se face orice activitate de scufundare, începând de la șeful de șantier de scufundare, tehnicienii și scafandri, un lucru care nu lasă loc nici interpretării, nici rutinei. Chiar dacă știi activitatea și o faci de zece ani, trebuie să o faci după algoritm, după check-list, răspunzi la aceleași întrebări, stai cu hârtia în față pentru că nu este nici o rușine și așa se procedează în toate marinele serioase”, ne-a declarat căpitan-comandorul Valentin Băluță, șeful Secției intervenție-salvare cu scafandri de mare adâncime a Divizionului Nave Scafandri și cel care a coordonat activitățile din partea română.

Verificarea check-listurilor de către PO1 Dustin E. Sullivan (MSDU 2, Det.2) scafandru clasa I și șeful scufundării. În fundal, scafandrii gata de scufundare.

Tăiere subacvatică la 16 metri

Zilele următoare a urmat o recunoaștere cu RHIB-urile a raionului de scufundare, cercetarea subacvatică a acestuia și stabilirea locului de ancorare pentru etapa următoare când au avut loc scufundările în mare. A participat doar nava *Grigore Antipa* deoarece *RMS Grozavu*, deși ancorat în imediata apropiere (toate navele au acționat în raionul Agiea), a fost angrenat în exercițiul Cooperative Mako 06. În mare, timp de trei zile, echipele mixte scufundate de la bordul lui *USNS Apache* au efectuat tăieri subacvatice la un poligon improvizat pe un fund mălos în care intrai până la brâu, la 16 metri adâncime, urcați și coborâți cu binecunoscutul „coș”, platforma manevrată cu macaraua de la bord. Căpitan-comandorul Valentin Băluță: „Din păcate trebuie să ne orientăm către alte zone, curenții, zona litorală, nu mai permit efectuarea de astfel de activități cu o bună vizibilitate în acest

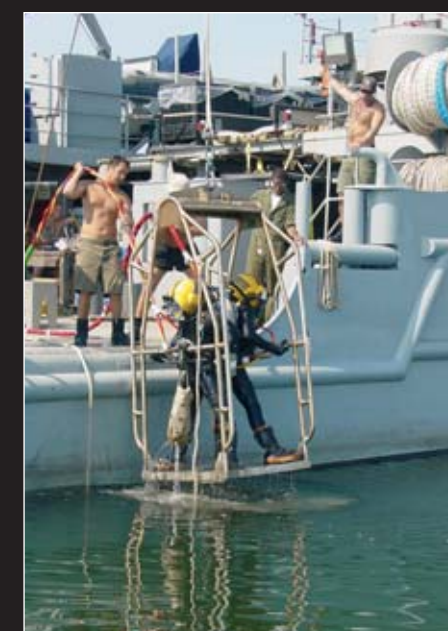
raion, mai ales că sunt activități de pregătire și cel de sub apă trebuie să urmărească cu atenție toți pașii care se fac. Probabil că în viitor vom executa și scufundări la adâncimi mai mari, tot cu echipamentele și resursele partenerilor americani, prin identificarea unei epave, nu foarte departe, dar la o adâncime între 35-45 de metri și vom lucra acolo. Adică, peste doi ani, deși ei încearcă să vină și la anul deoarece, după cum au declarat, cea mai mare seriozitate au întâlnit-o la scafandrii români.”

Red diver, green diver

Fiecare scufundare este precedată de instrucțaje, echipare, verificări ale echipamentelor, aerului, comunicațiilor,

Echipa mixtă de scafandri în „coșul” care îi va coborî de la bordul *USNS Apache* la 16 metri adâncime pentru lucrări de tăiere subacvatică.

etanșeității, căștii, pumnalului, bifarea unei liste aproape nesfârșite, atât pentru scafandrul verde cât și pentru cel roșu. Așa se fac scufundările, fără nume, cu identificarea după culori. După care urmează coborârea în apă, bulele de aer și așteptarea, punctată de conversațiile scafandrilor și reapariția la suprafață. Totul într-o oră, din care scufundarea reprezintă doar 20 de minute. Au fost prezenți tot timpul comandanții celor două grupuri de scafandri de mare adâncime, căpitanii Laurențiu Cocea (de pe *Grigore Antipa*) și Cristian Gheorghiu (de pe *RMS Grozavu*) după cum am remarcat și câteva cunoștințe mai vechi cum ar fi Mm2 Constantin Grosu (cel care a intervenit la Centrala Nucleară de la Cernavodă) sau Mm1 Dorel Sabău și Georgel Cristoceă. Fără probleme, fără incidente, aproape în rutină, de fiecare dată transferați cu amabilitate de către americani cu RHIB-ul lor.

Scafandrii de mare adâncime români urcă la bordul USNS Apache în portul Constanța.

„Fără număr”

Deși nu suntem partizanii comparațiilor de genul „cum e la ei, cum e la noi” și cu riscul de a supăra pe cineva nu putem să nu consemnăm faptul că documentarea pentru acest articol a fost un act de voință, mai exact asigurarea mijlocului de transport în raion. Timp de aproape trei ore a trebuit să stăm agățați de telefon, deranjând un amiral, ofițeri operativi, comandanți de unități, comandantul Flotei și al Centrului de Scafandri pentru a putea fi transportat cu un SRS (șalupă de remorcare și salvare) dincolo de gura portului, după dig, la Agigea. Spre comparație, întoarcerea în portul militar s-a realizat cu RHIB-ul americanilor, la o simplă solicitare verbală, iar aprobarea și sprijinul Military Sealift Command Europe de la Napoli (aceasta pentru că am dorit noi și nu pentru că am fi avut probleme la bord, disponibilitatea fiind totală din partea partenerilor americani) s-a rezolvat printr-un e-mail. Desigur, multe țin de buget, resurse și dotare. Amuzant, la prezentarea navei, americanii nu știau exact, pe lângă cele două RHIB-uri, câte „zodiacuri” au la bord, cuvântul folosit fiind „multe”, „fără număr”, cum ar spune românul. Tot pentru comparație, la exercițiul Cooperative Mako 06, scafandrii români și-au cumpărat pe banii lor benzina necesară bărcilor. Lucrăm într-un sistem militar, există un lanț de comandă, se acționează pe bază de ordine, totuși, vorba cuiva: „ceva, undeva, nu se leagă”.

„Orice scufundare este o experiență nouă”

MSDU 2 este una din cele două unități care asigură îndeplinirea misiunilor specifice pe coasta de est a Statelor Unite, de fapt pe întregul litoral al țării, inclusiv misiuni de șase sau 12 luni în Europa. Fiecare unitate are opt detașamente

specializate fie pe mare adâncime, salvare sau căutare. MSDU 1 este localizată în Hawai și operează în partea Pacificului. Fiecare detașament dintr-o astfel de unitate operează independent, de regulă ambarcată la bordul unei nave, și are la bord, în containere și în magazinele navei, toată dotarea și logistica necesare unei intervenții: barocameră, echipamente de scufundare, bărci, tehnică specifică, inclusiv sală de gimnastică, toate în containere fixate pe puntea pupa. Comandantul detașamentului 2 este CWO Peter Sharpe: „Este pentru a doua oară când lucrez cu scafandrii români, prima oară am făcut-o acum cinci ani pe „USS Grapple”, este ca și cum aș reveni acasă din nou și mă bucur să constat progresele realizate între timp. Îmi place să lucrez cu scafandrii români deoarece toți avem ceva în comun, toți respectăm aceleași proceduri sub apă, dar în același timp, fiecare scufundare este o experiență nouă. Toți împărtășim aceeași pasiune pentru scufundare și pentru valorile scafandrieriei. Nivelul de pregătire al scafandrilor români este impresionant. Sunt foarte bine pregătiți pentru mai multe paliere de scufundare și în același timp se adaptează foarte ușor. În legătură cu Marea Neagră, nu cred că este mai periculoasă pentru scufundări decât alte zone, poate doar în prima zi când am făcut exerciții în port, deoarece coboram de la suprafața apei și nu vedeam nimic. Dar aici la Agigea, vizibilitatea este mai bună și ne putem bucura mai mult de scufundare.” Am căutat să aflăm care sunt impresiile șefului de scufundare: „Din câte am văzut, scafandrii români sunt profesioniști și chiar experți. Cu câteva zile înainte am lucrat cu scafandrii bulgari și, din cât îmi dau eu seama, se pare că scafandrii români au mai multe resurse și echipamente, cum sunt cele de pe „Grigore Antipa” pentru scufundare în saturatie și, oricum, se pare că îi depășesc în experiență pe cei

Ultimele verificări înainte de scufundare.

bulgari. Vorbind însă la nivelul scufundărilor, cred că sunt la același nivel profesional. Este adevărat că au achiziționat echipament nou. A fi scafandru în marină reprezintă, pentru mine, realizarea vieții mele, mă face să fiu mândru, pe mine și familia mea. E dificil să promovezi, e greu să ajungi șef de scufundare, e un proces îndelungat, nu oricine poate ajunge în această funcție, ci doar cei mai buni”, ne-a declarat PO1 Dustin E.Sullivan, scafandru clasa 1.

Un echipaj civil

Despre USNS Apache și statutul navelor operate de MSC am mai scris acum doi ani. Să mai spunem că numărul remorcherelor oceanice operate de MSC a scăzut la patru (USNS Catawba (T-ATF 168), USNS Navajo (T-ATF 169), USNS Sioux (T-ATF 171) și USNS Apache (T-ATF 172)) și în principal sunt utilizate pentru remorcaj și ca platforme pentru scafandrii marinei pentru recuperarea avioanelor și navelor scufundate. Partea interesantă este că echipajul, inclusiv comandantul, este format din personal civil, la bord existând (pentru operații și comunicații) și patru militari. L-am rugat pe Charles R.Rodriguez, comandantul navei din 1999 și o mai veche cunoștință a noastră, să ne precizeze care ar fi avantajele și dezavantajele

unei astfel de funcții: „Dezavantajele ar fi că nu am autoritatea pe care o are un ofițer din US Navy. Avantajul este că după patru luni de misiune pot să plec în vacanță, salariul este mai bun, comparabil

Scafandri în echipă mixtă. În prim plan, căpitan-comandorul Valentin Băluță, comandantul Secției Intervenție-Salvare Scafandrii de mare adâncime.

USNS Apache în timpul scufundărilor din raionul Agigea.

cu cel din marina comercială (ca urmare a unei înțelegeri cu US Navy deoarece, chiar dacă suntem angajați ai guvernului suntem reprezentați de syndicate). Am fost ofițer în marină timp de șase ani, am fost comandant civil și pentru mine e mai bine, este mai confortabil, deși cunosc mai mulți ofițeri care nici nu vor să audă de așa ceva. Tot la dezavantaje ar fi și faptul că la militari vârsta minimă de pensionare este mai mică (după 20 de ani de serviciu), în timp ce eu trebuie să am 30 de ani de muncă și vârsta de 55. Dar viața este mult mai relaxată la bordul unei astfel de nave. De exemplu, din 1999 am stat aproape tot timpul în Mediterana ceea ce este un avantaj. Un ofițer ajunge, poate, doar de trei ori în carieră în Mediterana.”

Încredere – dotare - performanțe

Ultima misiune a scafandrilor de mare adâncime din Forțele Navale Române a avut loc la sfârșitul lunii mai când au analizat și expertizat modul în care a fost scufundată ținta de la lansarea de rachete din cadrul exercițiului Litoral 2006. Misiunea a inclus scufundarea celor două balize care se aflau între ape. În rest, ore de scufundare de rutină, orele minime necesare păstrării categoriei a II-a și cam atât. „Cred că trebuie să fim priviți cu încredere de către cei care ne conduc și să-și manifeste încrederea în ceea ce facem noi acolo și să ne dea

mai des ocazia să dovedim ce putem face. Categorie, la ora actuală, suntem „Cenușăreasa” divizionului. Cu riscul de a supăra, dar aceasta este realitatea. Acum am făcut și noi o paralelă cu dotarea americanilor, care nu au venit cu tehnică de ultimă oră, ci cu echipamente care le folosesc zilnic, Mark 21, care se pot considera deja echipamente de generație veche, dar funcționează impecabil”, ne-a precizat căpitan-comandorul Valentin Băluță

Probabil că într-o primă etapă ar trebui să se identifice cu exactitate misiunile și prioritățile scafandrilor de mare adâncime, oameni cu o reputație aparte. După experiența dobândită în SEAL sau EOD cei mai buni devin scafandri de mare adâncime. Este o meserie grea, este chiar meseria adâncurilor. Și viitorul scafandrilor de mare adâncime din Forțele Navale Române este neclar ca și resursele alocate, la limita subzistenței. Că va rămâne un singur grup sau două grupuri diminuate, important este asigurarea unei dotări minime pentru că, după cum ne declara căpitan-comandorul Valentin Băluță, „... totul pleacă de la încredere. Dacă omul nu are încredere în echipamentul cu care se scufundă nici performanțele nu sunt cele pe care le dorim. Există o anumită frică atunci când știi că te duci cu o vestă cârpită sau ai un detentor care se poate bloca sau îl ai pe al doilea, dar nu e foarte bun. Trebuie să ai o minimă dotare.”

Opt ofițeri de marină
transformați în piloți de elicopter

Zbor reușit

În noiembrie 2005, ideea pregătirii ofițerilor de marină ca piloți de elicopter era privită oarecum cu scepticism. Erau sceptici chiar și printre cei care gândiseră și demaraseră programul de formare a piloților navali. Nimeni nu mai formase piloți pe filieră indirectă, dar nici nu încercase acest lucru. Și poate, chiar n-au fost puțini cei care-și doreau ca acest program să eșueze. Forțele Navale vor avea proprii piloți? O utopie, și-au spus probabil nu puțini.

Căpitan ing. **Mihai EGOROV**

Povestea începe

5 decembrie 2005. Cei opt ofițeri de marină selecționați, în urma unor probe dificile, începeau pregătirea la Școala de Aplicație pentru Forțele Aeriene „Aurel Vlaicu” (SAFA) de la Boboc. Obiectivul tuturor: să le formeze, într-un singur an, capacitățile necesare noii profesii, cea de pilot pe elicopter. Provocare și teamă: provocare pentru că era ceva nou, atât pentru Forțele Navale cât și pentru Forțele Aeriene, teamă de a nu reuși să transformi marinarii în piloți într-un timp atât de scurt.

Pe parcursul celor șapte luni de pregătire până la brevetare, le-am urmărit eforturile, perseverența și progresele realizate. După cum ne-au spus atât cursanții dar și instructorii lor, au fost luni dificile, cu program infernal de pregătire teoretică și câte 100 de ore de zbor pe elicopterul IAR-316B Allouete. Încet, încet, marinarii, care și-au dorit să se transforme în piloți de elicopter, au învățat ce înseamnă elicopterul, ce înseamnă să zbori, au căpătat încredere că pot struni păsările de oțel și s-au lăsat fascinați de frumusețea zborului.

Pregătire intensă și temeri

Joi, 6 iulie 2006. Alături de patru sublocotenenți, absolvenți ai Academiei Forțelor Aeriene, cei opt ofițeri de marină care au ales să se transforme în piloți de elicopter, au susținut examenul de brevetare.

Pe fondul unei tensiuni inerente oricărui examen, briefingul de dimineață a fost urmat de pregătirea pentru zbor desfășurată pe aerodrom. Se pun la punct ultimele detalii ale misiunii din acea zi, se reamintesc pentru a căta oară, procedurile în diferite situații. Calmul este necesitatea de bază a zilei. Dar, ce se va întâmpla în această zi? „Astăzi va fi ultimul zbor pe elicopterul IAR-316B. Ne considerăm pregătiți, dar întotdeauna există loc de mai bine și întotdeauna ne vom pregăti temeinic și ne vom însuși tot mai multe cunoștințe, pentru că în această armă trebuie să învățăm în fiecare zi, să ne aprofundăm cunoștințele teoretice și practice”, ne-a precizat locotenentul Petre Pavlov, așteptându-și rândul la zbor.

Volumul mare de cunoștințe de acumulat a fost unul din factorii de îndoială că în șapte luni, ofițerii de marină vor putea să devină piloți. „Trebuie să mărturisesc că la început am avut o oarecare îndoială. Nu pot să spun că am crezut 100% într-o asemenea reușită,

având în vedere volumul extraordinar de muncă ce era așteptat de noi. Dar, un lucru esențial în această reușită a fost selecția, care alături de motivație, a dus la această reușită”, ne-a mărturisit generalul de flotilă aeriană Liviu Burhală, comandantul Școlii de Aplicație pentru Forțele Aeriene. Căpitan-comandor Petrișor Chibulcuteanu, comandantul escadrilei elicoptere școală IAR-316B: „A fost ceva nou, a fost o provocare, dar această provocare ne-a determinat și pe noi să lucrăm cât putem de bine pentru ca acest program să fie un succes. Au avut foarte mult de învățat și de muncit, dar s-au descurcat bine. Am zburat cu fiecare dintre ei, mi-a făcut plăcere să lucrez cu ei, nu numai în calitate de pilot acolo lângă ei la manșă; ne-am înțeles foarte bine, sunt niște oameni maturi, știu ce vor să facă în viață.”

Examenul final

Pregătirile elicopterelor pentru zborul din ziua stabilită și emoțiile examenului și-au pus amprenta pe evoluția tinerilor aspiranți la brevetul de pilot. Fiecare a avut planificat un zbor de aproximativ 40 de minute, timp în care a fost pus să execute o gamă largă de misiuni, trebuind să convingă instructorii-examinatori că își merită brevetul. Zborul staționar, zborul în tur de pistă pentru însușirea procedurilor de decolare și aterizare, zborul cu utilizarea macaralei de bord au fost doar câteva elemente testate

În plin examen pentru obținerea brevetului de pilot. La manșă, locotenentul Iulian Rotaru.

de instructori. Conform planificării, marinarii au urcat în al doilea schimb în elicopter. Patruzeci de minute de emoții pentru cei aflați la manșă - așa cum i-am simțit și noi acolo sus, zburând împreună cu ei -, patruzeci de minute de emoții și pentru colegii care își așteptau rândul. Așteptarea urcării în elicopter s-a dovedit parcă mai grea decât zborul propriu-zis.

Primul marinar brevetat

Bucurie, îmbrățișări, realizarea unui vis. Primul ofițer de marină brevetat ca pilot de elicopter își termină misiunea. Locotenent Bogdan Curcă: „Mă simt extraordinar, sunt puțin obosit, dar sunt primul pilot marinar care sunt brevetat și sper ca și de acum încolo să fie la fel de bine. Zborul de astăzi a fost mai dificil decât unul dintr-o zi obișnuită. Am mai executat acest exercițiu, dar încărcătura emoțională a fost foarte mare. Nu am vrut să ne dezamăgim instructorii și pe cei care au avut încredere în noi că putem duce la bun sfârșit această provocare.”

Timpul a trecut parcă prea repede pe aerodrom și marinarii, care și-au dorit să devină piloți, își încheiau unul câte unul misiunea în aer. Locotenent Petre Pavlov: „Zborul de azi a fost greu, dar a ieșit bine. Se putea și mai bine, dar emoțiile și-au spus cuvântul. Exercițiul de astăzi a demonstrat că munca de 100 de ore pe care am depus-o, n-a fost în zadar.” Locotenent Emil Băncilă: „Zborul de astăzi mi s-a părut foarte ușor, după cele 100 de ore de zbor

acumulate până acum. A fost exact ceea ce ne-am pregătit. Azi nu am simțit emoții.” Aspirant Marcel Cîrnu: „A fost un exercițiu complex, în care a trebuit să dăm tot ce am acumulat mai bun în cadrul lunilor de pregătire. A fost muncă, multă muncă. Suntem mândri de noi și de cei care ne-au ajutat să ajungem la acest nivel. Exercițiul de astăzi a fost mai dificil. Emoțiile unui examen final depășesc cu mult ceea ce înseamnă o normalitate. Toate mișcările au trebuit să fie controlate, am trăit fiecare clipă din elicopter altfel decât ar fi fost într-un exercițiu de zi de zi. La nivelul la care am ajuns, cerințele instructorilor au fost altele; cred că au fost un pic mai exigenți astăzi, dar cred că ne-am conformat cu atare.”

Importanța momentului

La finalul celor două ore de zbor, urmărite de pe aerodrom și de contraamiralul de flotilă dr. Cornel Mihai, șeful Instrucției și doctrinei din Statul Major al Forțelor Navale și generalul de flotilă aeriană Liviu Burhală, comandantul Școlii de Aplicație pentru Forțele Aeriene, toți cursanții au reușit să obțină brevetul dorit. „Pentru Forțele Navale, acest eveniment constituie o piatră de hotar în programul elicoptere navale, un program care presupune atât instruirea echipajelor,

Foto: Florin Popoacă

a tehnicilor de bord, a piloților, cât și construcția primului elicopter naval la IAR Ghimbav. Prin brevetare am depășit prima etapă; așteptăm ca acești opt piloți să ofere Forțelor Navale, aceleași rezultate bune. Urmează să se pregătească pentru toată gama de misiuni pe care le va desfășura marina, adică: misiuni de căutare salvare pe mare (pe care Forțele Navale le fac și acum, dar cu viteză specifică, cu viteza unei nave), misiuni de căutare și atac a submarinelor, misiuni de cercetare, de transport în zonele de operații. Le mulțumesc celor opt, pentru curajul și abnegația de care au dat dovadă și pentru acest început extraordinar”, ne-a declarat contraamiralul de flotilă dr. Cornel Mihai. „Pentru Școala de Aplicație pentru Forțele Aeriene (SAFA), acest curs a însemnat în primul rând o provocare. Este o premieră în Forțele Aeriene dar și în Forțele Navale și mă bucur că SAFA a contribuit la această premieră. Este un succes care va trebui în continuare să demonstreze că legătura dintre Forțele Navale și Forțele Aeriene se menține. Am demonstrat că putem fi o echipă, că putem lucra ca o echipă. Faptul că cei opt marinari au fost brevetați astăzi este o înclinare a unor luni de muncă; o muncă care dincolo de orice, înseamnă satisfacții. Sunt bucuroși, sunt fericit alături de colegii noștri din Forțele Navale și doresc din tot sufletul colegilor noștri astăzi brevetați, să facă dovada acestui efort comun din această perioadă”, a precizat generalul de flotilă aeriană Liviu Burhală.

Ce urmează?

Brevetarea a reprezentat doar finalizarea unei etape de pregătire pentru tinerii piloți, pentru care vor urma alte etape dificile. Ca pe întreaga perioadă a cursului de formare, l-am regăsit pe comandorul Tudorel Duță, șeful Centrului de conducere a aviației din SMFN, alături de tinerii piloți. „Momentul brevetării are o mare încărcătură emoțională. El constituie un examen, care demonstrează tot ce a acumulat pilotul de la primul zbor până la ziua brevetării. Este practic momentul profesionalizării. Până la brevetare el este un pilot în devenire, iar în momentul în care primește brevetul de pilot și insigna, el este un pilot profesionist. Este însă, o primă etapă extrem de importantă și pentru cariera lor viitoare și pentru noi, cei care am demarat acest program. Mai avem mult de muncă până vom ajunge să operaționalizăm într-o primă etapă un echipaj, apoi celelalte și să executăm misiuni cu elicopterele de la bordul navelor din Forțele Navale. Urmează încă o etapă importantă pe care o vom derula tot în Forțele Aeriene: trecerea la zborul pe

Family Photo. Ofițerii de marină brevetati, alături de contraamiralul de flotilă dr. Cornel Mihai și generalul de flotilă aeriană Liviu Burhală.

Comandorul Tudorel Duță, felicitând tinerii brevetati. A fost un pariu câștigat.

Cei opt ofițeri de marină au brevetat. Urmează botezul prin mărăcini.

Foto: Florin Popoacă

Joi, 29 iunie 2006, la Școala Militară de Maștri și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia”, prima grupă de maștri militari de marină a terminat cursul de specializare de nivel, în următoarele specialități: electromecanică și automatizări de bord de aviație; armament, rachete, muniții de aviație și sisteme de lansare; aeronave și motoare de aviație; radioelectronică de bord. Timp de patru luni, maștrii militari de marină și-au însușit cunoștințele teoretice necesare personalului tehnic pentru exploatarea în deplină siguranță a elicopterelor care vor intra în dotarea Forțelor Navale. Pentru maștrii militari urmează acum, o nouă perioadă de pregătire, de aproximativ o lună și jumătate, care se va desfășura la Baza aeriană de la Otopeni, unde vor face trecerea la exploatarea elicopterului IAR 330 PUMA. (M.E.)

Am fost aici! Locotenentul Ionuț Ursescu, înmânând placheta comandantului Școlii de Aplicație pentru Forțele Aeriene, generalul de flotilă aeriană Liviu Burhală.

visul cu ochii, acela de a zbura și ar trebui să mulțumim tuturor celor care ne-au ajutat să ajungem aici”, le-a spus locotenentul Ionuț Ursescu, instructorilor și colegilor prezenți la festivitatea de absolvire. Și pentru ca prezența primilor ofițeri de marină transformați în piloți de elicopter, în cadrul SAFA, să nu fie efemeră, cei opt temerari, au oferit conducerii școlii și instructorilor, din partea lor și a Statului Major al Forțelor Navale, o timonă, vrând parcă să simbolizeze legătura dintre cele două categorii de forțe. O legătură apreciată de toți cei prezenți la Boboc. Dacă marinarii au reușit să se transforme în piloți, am descoperit la Boboc și un pilot, care odată, ar fi vrut să fie marinar. „Este o armă de elită. Cu siguranță ne unesc idealuri comune și dacă stau să mă gândesc, poate odată am vrut să devin marinar”, ne-a mărturisit generalul de flotilă aeriană Liviu Burhală.

Cooperarea marinei cu aviația este o necesitate, o condiție a succesului în abordarea modernă a problematicii militare. Intrarea în serviciul Forțelor Navale a fregatelor Regele Ferdinand și Regina Maria, concepute să aibă elicopter la bord, precum și înființarea Componentei Aeriene în cadrul Forțelor Navale au reprezentat premisa necesității aviației navale. Iar reușita examenului de brevetare susținut de cei opt ofițeri de marină face ca Forțele Navale să aibă în premieră, proprii piloți de elicoptere. Deschizătorii de drum în Aviația Navală au reușit. Urmează alte luni de pregătire, urmează ca primul elicopter navalizat să intre în dotarea Forțelor Navale, urmează să îi vedem la lucru în zboruri deasupra mării. ■

Foto: Florin Popoacă

Presa noastră

Presa militară - la aniversare

sau despre sărbătoarea celor care mediatizează activitatea Forțelor Navale

Căpitan ing. Mihai EGOROV

Apărută sub denumirea de Grup Mass-Media (GMMFN) în 2002, prin unirea redacțiilor revistei *Marina Română* și a redacției radio-tv *Scutul Dobrogei*, structura de presă a Forțelor Navale Române contribuie prin mijloace specifice la îndeplinirea obiectivelor de imagine publică, informare internă a personalului și realizarea transparenței activităților Forțelor Navale.

Despre presa militară și despre cei care o slujesc, se vorbește în România din iulie 1859, când a fost înființată prima structură de presă din Armata României. De atunci și până în prezent presa militară a trecut prin numeroase transformări care nu i-au fost de fiecare dată favorabile, dar ziaristi au știut întodeauna să depășească greutățile.

De obicei, presa militară vorbește - în imagini, cuvinte transmise în eter sau rânduri așternute pe hârtie -, despre diferite evenimente sau momente din viața unităților și a oamenilor care dau viață acelor unități. Despre presă însă, se vorbește destul de puțin, iar uneori uităm să ne amintim de ea, chiar și de ziua ei. Redăm în facsimil mesajele adresate presei militare (în care ne regăsim și noi) de șeful Statului Major al Forțelor Navale, viceamiral dr. Gheorghe Marin și de comandantul Flotei, comandor Dorin Dănilă.

Referindu-ne puțin la istoricul mass-media al Forțelor Navale, după momentul 89, trebuie să vă reamintim că primul număr al revistei *Marina Română* a apărut pe 20 decembrie 1990, într-un tiraj de 2.000 de exemplare, toate fiind difuzate gratuit în unități militare. De asemenea, *Scutul Dobrogei* a fost prima redacție teritorială de radio și televiziune înființată în anul 1991 pentru crearea și menținerea imaginii publice a instituției militare în zona de sud-est a țării. Restructurarea și reorganizarea Armatei a afectat și structura editorială a Grupului, care are în prezent doar șapte funcții. Lipsa unor funcții, precum și unele dificultăți de ordin tehnic, sunt suplinite în prezent însă, doar prin entuziasm. Produsele mediatice ale GMMFN, sunt în număr de trei, la fel de importante și acoperind întreaga arie a mass-media: emisiune de radio și televiziune *Scutul Dobrogei*, precum și revista *Marina Română*.

În acest an, Ziua Presei Militare a fost marcată printr-o serie de manifestări organizate de Trustul de Presă al Armatei (TPA), la care am participat ca reprezentant al GMMFN. Manifestările au fost deschise de o dezbatere pe tema condiției jurnalistului din România, onorată de prezența domnului Ion Cristoiu și în care au fost punctate aspecte privind identitatea și dificultățile jurnaliștilor militari. Vineri 21 iulie, într-o locație nonconformistă, asemeni acestei profesii, Ștrandul Tei 2, din capitală, a avut loc sărbătoarea celor care și-au legat existența de cea a presei militare. Au ținut să fie alături de reprezentanții publicațiilor categoriilor de forțe, de jurnaliștii din TPA, ministrul apărării, Teodor Atanasiu, șeful Statului Major General, general dr. Eugen Bădălan, contraamiralul de flotilă dr. Cornel Mihai, reprezentanți ai conducerii MapN, jurnaliști și civili, colaboratori și prieteni ai presei militare. În discursurile ținute, s-a reafirmat ideea necesității unei independențe jurnalistice pentru presa militară, datorare să promoveze imaginea nedeformată a Armatei, a Forțelor Navale Române, atât în mediul militar, dar și în cel civil.

Încercând să menținem ridicată ștacheta exigenței profesionale și să facem ca produsele Grupului Mass-Media al Forțelor Navale să se ridice la nivelul cerut atât de editor, cât și de cititorii, ascultătorii sau telespectatorii noștri, ne dorim ca personalul din Forțele Navale să-și amintească de noi și atunci când au și atunci când nu au evenimente importante de semnalat și atunci când au nevoie de noi să le mediatizăm activitățile și mai ales atunci când avem și noi nevoie de sprijin în soluționarea diferitelor probleme. ■

Ziua presei militare la București.

Întâlnirea jurnaliștilor cu Ion Cristoiu.

Grupul Mass-Media al Forțelor Navale în activitate. În stânga căpitan Mihai Egorov și Cristian Spătariu. În dreapta, Bogdan Dinu.

Foto: Cristian Spătariu

Grupul Mass-Media al Forțelor Navale în activitate. În stânga Olivia Bucioacă. În dreapta Codruț Burdujan.

Foto: Bogdan Dinu

Camera video profesională, și laptopul conectat la Internet, dotarea studioului M100, prin care s-a mediatizat exercițiul Dunărea 06 în timp real.

Grupul Mass-Media al Forțelor Navale în activitate. Robert Stoian (în plan apropiat) și Cristian Spătariu.

File de jurnal de bord

Un nou marș de instrucție pentru Nava Școală Mircea

În perioada 10 iulie-10 august, *NS Mircea* execută un marș de instrucție și reprezentare în apele Mării Negre, având la bord 51 de studenți și 3 studente de la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, 43 de elevi și 5 eleve de la Școala Militară de Maiștri a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” și doi cadeți turci.

Text și foto:
Bogdan Dinu

Luni 10 iulie. În acordurile fanfarei și în sunetul sirenelor navelor din port, condus de oficialități și de privirea înlăcrimată a celor dragi, nava școală *Mircea* a plecat, luni 10 iulie, într-un marș în Marea Neagră. Pentru cei de la bord tristețea despărțirii a fost repede înlocuită de efectele produse de marea zburliță. Chiar de la ieșirea din radă, velierul școală a fost întâmpinat de o mare de gradul 3-4, cu berbeci a căror spumă ajungea uneori până pe dune. Om cu bogată experiență a mării, comandantul navei, comandorul Dinu Sorin Pamparău a ordonat, la sfârșitul zilei, prima urcare în arboradă. Efectul a fost cel scontat, emoțiile primei ascensiuni, desfășurată după un instructaj cu toți cadeții, anulând aproape în totalitate, efectul răului de mare. Odată stabilite regulile de bază ale lucrului în arboradă, de la baza sarturilor, primii studenți ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” și elevi ai Școlii de Maiștri a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”, au început, în grupe de câte patru, ascensiunea din babord până în gabie urmată de coborârea prin tribord. Fie că au urcat în arborele trinchet, cum a fost cazul studenților, sau pe arborele centru, pentru elevi, emoțiile au fost diferite. Surprinzător, după cum ne-a declarat maistrul militar clasa a III-a Romeo Pascu, unul din membrii echipajului care a supervizat din arboradă activitatea cadeților,

la sfârșitul primei zile printre cei mai buni se situa și o fată, studenta Nicoleta Coman.

Marți 11 iulie. De dimineață s-a ordonat oprirea motoarelor și nava a rămas în derivă pentru tot restul zilei. A fost o zi grea pentru echipaj care a început învergarea navei, adică ridicarea și fixarea velelor pe vergi. Cadeții au continuat familiarizarea cu escaladarea și coborârea din arboradă, urcând de data aceasta până la crucetă. S-au făcut primele „preselecții” și opțiuni din partea șefilor de faruri pentru repartizarea ulterioară pe vergi, în funcție de aptitudini.

Miercuri 12 iulie. După marșul de noapte a urmat o nouă zi în derivă pentru aceleași operațiuni: continuarea învergării și urcarea în arboradă a cadeților. La cadeți cel mai semnificativ lucru a fost repartizarea pe roluri

Cadeții transportând vela gabierului mare la puntea centru în vederea învergării. Învergarea navei a debutat în a doua zi a marșului și, deși este efectuată de membrii echipajului cadeți au participat în mod activ.

în arboradă și pe vergi. La lăsarea serii o altă premieră pentru cadeții de la bord: prima brațare a vergilor, cu poticnelile de rigoare, stângăciile și îmbulzeala primelor încercări.

Joi 13 iulie. Cu o zi înainte de fiecare escală, la bord se execută program de curățenie, „lustruindu-se” toată nava. Cea mai cunoscută și în egală măsură, dificilă operație este briciuirea punții, adică curățarea cu nisip și apă a tuturor punților navei, efectuată de cadeți sub supravegherea membrilor echipajului. Operațiunea a fost urmată de furișarea obiectelor din alamă de la bord (și nu sunt puține!). Datorită căldurii excesive, comandantul navei a permis scăldatul în mare liberă. Organizat după toate regulile, cu bombardul la apă, scafandri de siguranță la prova și pupa, înotători de serviciu la bord, scăldatul a constituit bucuria întregului echipaj.

Vineri, 14 iulie. La primele ore ale dimineții ne aflăm la intrarea în golful Novorossisk (Tsemesskaia) de unde am fost preluați de o navă a Gărzii de Coastă ruse care ne-a însoțit până în port. Situat în regiunea Krasnodar, Novorossisk este cel mai important port al Rusiei la Marea Neagră, reprezentând legătura Rusiei cu Asia, Orientul Mijlociu, Africa, zona Mediteraneană și America de Sud. Pe cheu ne așteptau oficialitățile locale dar și reprezentanții diplomatici ai României, domnul Corneliu Ionescu, consulul de la Rostov pe Don, și colonelul Lucian Marius Ivanov, atașatul militar al României la Moscova. Prima zi a fost rezervată primirilor și vizitelor oficiale efectuate

de comandorii Mircea Rusmanică, comandantul marșului și Dinu Sorin Pamparău, însoțiți de Mihaela Zabolodni, ofițerul de relații publice de la bord, la Primăria orașului și la comandantul portului. La sugestia lor, cadeții, au vizitat orașul îmbrăcați în uniforme albe, stârnind interesul și curiozitatea localnicilor dornici să afle cât mai multe despre velierul școală românesc. A doua zi, s-au depus coroane de flori la Monumentul „Focul Veșnic”, ridicat în memoria eroilor sovietici căzuți în cel de-al doilea război mondial, aflat în centrul orașului, în imediata vecinătate a portului. A urmat vizitarea Academiei Navale de Stat „Feodor Feodorovich Usacov” care pregătește 5000 de studenți, din care 800 de fete, numai pentru marina comercială. S-a disputat un meci de fotbal în sală între echipa cadeților de la bordul *NS Mircea* și cea a Academiei Navale de Stat, pierdut de ai noștri la patru goluri diferență. Revanșa ne-am luat-o, prin prezența impecabilă a cadeților români pe străzile Novorossiskului dar și prin coada formată de turiști și localnici la schela navei pentru vizitarea velierului. Ploaia care nu a încetat toată ziua nu a împiedicat fluxul de vizitatori interesați de navă și echipaj.

Miercuri 19 iulie 2006. Chiar privit de pe mare Sevastopolul impresionează prin dimensiunile sale, fiind format de fapt din trei orașe: Sevastopol, Inkerman și Balaklava. Însoțiți de remorchere, am acostat aproape de gara orașului. Pe cheu am fost așteptați de locotenent-colonelul Radu Filip, atașatul militar al României la Kiev și de comandorul Yuriy Suchilin, lociitorul șefului Statului Major al Forțelor Navale Ucrainiene, pe probleme de relații internaționale. A urmat întâlnirea comandorilor Mircea Rusmanică și Dinu Sorin Pamparău cu contraamiralul de flotilă Viktor Maximov, lociitorul Șefului Statului Major al Forțelor Navale Ucrainiene. Programul oficial al zilei s-a încheiat cu o cină oferită de gazde. Pentru cadeți și echipajul navei au urmat primele ore petrecute în Sevastopol, un oraș

frumos cu peste 2000 de monumente istorice, cvasitotalitatea lor fiind dedicate războiului Crimeii și celui de-al doilea război mondial. Cea de a doua zi a escalei la Sevastopol a debutat sub semnul unei ceremonii simple dar emoționante. Comandorul Dinu Sorin Pamparău a împlinit în această zi, de 19 iulie, 55 de ani, vârstă de pensionare a cadrelor militare, acesta fiind ultimul marș în care se află la comanda navei. A fost și prima zi în care nava a putut fi vizitată de către public, dar locația navei, undeva la capătul golfului Sevastopol cu dificultăți de acces pentru vizitatori a condus la un număr redus al acestora. Evenimentul cel mai important al celei de-a treia zile a escalei de la Sevastopol a fost reprezentat de vizita unei delegații formate din 25 de cadeți și 5 ofițeri, condusă de căpitan-comandorul Daniel Dia, șeful practicii de la bord, la Institutul Naval „P.S. Nahimov”.

Sâmbătă 22 iulie 2006 A doua zi după plecarea din Sevastopol, la bordul navei s-a mai înregistrat o premieră în rândul cadeților, una din multele premiere pentru cei care învață ABC-ul marinăriei. Mai exact, este prima navigație cu vele din acest marș. După ce în ziua anterioară se executaseră numeroase urcări în arboradă și exerciții de desfășurare și strângere a velelor, a venit și momentul în care nava a navigat timp de aproape două ore doar cu ajutorul velelor atingând o viteză de aproximativ 5 noduri. Poate fi considerat o performanță datorită faptului că marșul este foarte scurt iar timpul rezervat instrucției specifice unui velier este redus.

Duminică 23 iulie 2006 În jurul orei 9.30 *NS Mircea* efectua manevra de acostare la cheul gării maritime din Odessa. Pe cheu ne așteptau consulul general al României la Odessa, Cerasela Nicolaș și locotenent-colonelul Radu Filip, atașatul militar al României la Kiev, care a fost alături de noi și la Sevastopol. Cel mai important câștig pentru navă l-a constituit acostarea la cheul gării maritime, o construcție

Nu au scăpat de emoțiile primilor pași în arboradă, nici cei doi cadeți turci, Kaya Burak Erkan și Cayli Burak (în stânga imaginii) de la bordul navei.

Instantaneu din timpul vizitării simulatorului de navigație al academiei. Căpitan comandorul Daniel DIA (stânga), supervizând prestația la timonă a studentului din anul II Nicolae Ivan (dreapta).

Imaginea navei în derivă pentru activitățile curente este completată de bucuria scăldatului cadeților, răcorindu-se după o zi caniculară de muncă la bord.

grandioasă care se află în partea inferioară a celebrelor scări Potemkin, complex architectural care se înscrie perfect în panorama portului și a golfului. A rezultat un aflux neobișnuit de vizitatori, aproape 2000 pentru cele trei zile de escală.

Luni 24 iulie 2006. Studenții au vizitat Academia Maritimă Națională Odessa, una dintre cele mai prestigioase instituții de învățământ superior din Ucraina. De asemenea, elevii Școlii Militare de Maiștri a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” au vizitat Colegiul maritim „A.I. Marinesco” care pregătește specialiști în domeniile navigație, exploatarea instalațiilor energetice navale, organizarea transporturilor și transbordărilor maritime.

Marți 25 iulie 2006. Dimineață, comanda navei împreună cu un pluton de cadeți și cu personalul Consulatului General al României la Odessa, au participat la un ceremonial militar în parcul central Shevchenko, la monumentul marinarului necunoscut. După amiază și seara au fost mai puțin obișnuite pentru membrii echipajului navei, datorită faptului că la bord consulul general, Cerasela Nicolaș a oficiat o cununie civilă. Este vorba de Teodor Lesnic din Tulcea, care s-a căsătorit cu Lyubova Bauch, și care au dorit ca ceremonia scurtă dar emoționantă, să se desfășoare la bordul *NS Mircea*, pământ românesc. Comandorul Dinu Sorin Pamparău, a oferit mirilor o timonă realizată din saulă. A urmat un impresionant spectacol susținut de ansamblul folcloric „Dor Basarabean”, la puntea centru. Spectacolul a polarizat și interesul turiștilor de pe esplanada gării maritime adunați în număr mare să privească desfășurarea de muzică populară și spirit autentic românesc. Am părăsit Odessa în dimineața zilei de 26 iulie cu destinația Constanța pentru o scurtă escală tehnică de numai 4 ore.

Escala, de patru ore, de vineri 28 iulie, marchează încheierea primei părți a marșului, următoarea destinație fiind portul Samsun din Turcia. ■

Pe timpul celor două zile de escală, *NS Mircea* a constituit un punct de real interes pentru turiști și populația Novorossiskului.

Portul Odessa, *NS Mircea*. Cununia civilă a domnului Teodor Lesnic din Tulcea cu Lyubova Bauch, oficiată la bordul navei de către consulul general al României la Odessa, Cerasela Nicolaș.

Divizionul 146

Nave Minare - Deminare

... la 55 de ani

Înființarea divizioanelor de dragaj, după cel de-al doilea război mondial, a însemnat continuarea unei tradiții impuse de necesitatea anihilării pericolului de mine în apele Dunării și ale Mării Negre. Pericolul de mine a devenit o amenințare și pentru România încă din perioada neutralității (1914-1916), când numeroase mine, plutind în derivă, și-au făcut apariția în apele costiere românești.

Cpt. cdor. dr. Marian Moșneagu

După intrarea României în război, experiența derulării operațiunilor militare la fluviu și mare a impus constituirea unei flotile de dragaj, necesitate care s-a concretizat abia după încheierea păcii. Astfel, prin Decizia Ministerială nr. 56 din 26 ianuarie 1920, la 1 ianuarie 1920 s-a înființat Diviziunea de Canoniere Dragă-Mine, în compunerea Diviziei de Mare.

Navele de luptă intrate în serviciul Marinei Regale Române, în perioada interbelică, au preluat și misiunile specifice de dragaj.

Prin Ordinul Ministerului Aerului și Marinei nr. 125 din 18 iulie 1940 s-a reînființat Secția de Dragaj.

În august 1944, Comandamentul Forțelor Navale Maritime dispunea pentru dragaj de trei canoniere, 15 șalupe de siguranță și dragaj, cinci remorchere, Secția Șalupe de Patrulare și un Pluton Estacade din Flotila de Siguranță și Dragaj Constanța.

Din cauza sechestrării majorității navelor militare românești de către forțele navale aliate sovietice, în toamna anului 1944, misiunile de dragaj au fost reluate abia în anul 1947.

Astfel, prima misiune a Flotilei de Dragaj Maritim a fost executată în apele din fața Sulinei la 1 aprilie 1947, de către formația alcătuită din canoniera "STIHL, cu dragă dublă în bordul babord, urmată de "GHICULESCU și două șalupe, dotate cu echipamente de dragaj și muniție de artilerie pentru tunul de 20 mm.

Noile dragoare – o prioritate de interes național

Încă din anul 1942, Marina Militară Română a avut în construcție, la Șantierele Navale Galați, patru nave dragoare de 600 tone. Materialele necesare acestor nave fuseseră procurate din Germania, urmând ca lucrările de construcție să se realizeze după planurile unei firme olandeze.

La 23 august 1944, corpul acestora era finalizat, iar echipamentele procurate integral.

În urma armistițiului din 12 februarie 1945, Comisia Aliată de Control s-a sesizat că circa 40 % din echipamentele achiziționate fusese achitat Băncii Naționale, care nu efectuase însă transferul sumelor în Germania. Ca urmare, s-a considerat că materialul este încă proprietate germană și a fost considerat captură de război. Deși, Subsecretariatul de Stat al Marinei nu a recunoscut această abordare, toate intervențiile sale pe lângă Comisia Română pentru Aplicarea Armistițiului au rămas fără rezultat scontat.

În anul 1945, Guvernul Sovietic ne-a făcut propunerea ca aceste dragoare să fie construite împreună cu Guvernul român, acesta urmând să contribuie cu corpul navelor și materialul rămas (circa 60 %), iar U.R.S.S. cu materialul rămas captură și sumele necesare până la finalizarea lucrărilor. Navele urmau să fie împărțite între cele două țări, proporțional cu aportul fiecăreia.

Ministerul Apărării Naționale și Subsecretariatul de Stat al Marinei au refuzat să admită această convenție, care ar fi însemnat, implicit, recunoașterea capturii. Discuțiile au durat până în toamna anului 1946, când Guvernul U.R.S.S. a dispus preluarea materialelor. Astfel, lucrările au fost sistate și circa 40 % din material, inclusiv mașinile, au fost transportate în U.R.S.S.

Până în anul 1948, toate încercările Comandamentului Marinei de a relua construcția acestor nave au rămas fără rezultat. Situația era următoarea: corpurile, complet lucrate, se aflau în Bazinul Docurilor din Galați, echipamentele (circa 60%) erau depozitate la Arsenalul Marinei, iar Șantierul Naval Galați se afla în diferend cu Ministerul Apărării Naționale, referitor la recalcularea prețurilor.

Întrucât, o dată cu materialul de captură, în U.R.S.S. fuseseră evacuate și mașinile, Comandamentul Marinei Militare a propus, încă din anul 1946, ca mașinile alternative din proiectul inițial să fie înlocuite cu cele opt motoare Maybach noi existente, destinate altor construcții. Rămânea de procurat numai materialul accesoriu, de

importanță secundară, care nu ar fi împiedicat finalizarea construcției dragoarelor.

În raportul adresat de comandantul Marinei Militare, comandorul Eugeniu Săvulescu, la 8 ianuarie 1948, Inspectoratului General al Armatei pentru Educație, acesta concluziona: „Luând în considerare că restul navelor aflate în serviciul Marinei sunt atât de vechi și în așa stare încât prevederile cele mai optimiste le mai acordă doi ani de viață, considerăm că reluarea acestor lucrări este urgentă și necesară. Noua organizare a statului și a industriei sale ne permite să credem că dificultățile de care s-a izbit până acum această chestiune nu vor mai dăinui.

Construcția și intrarea în serviciu a acestor nave, din care Marina populară își face o mândrie, poate fi considerată ca o realizare de prim ordin a democrației. Comandamentul Marinei intenționează a denumi aceste nave cu inițiala "D" – dragaj – („DEMOCRAȚIA", „DESROBIREA", „DREPTATEA", „DESCĂTUȘAREA").

Această realizare ar constitui o concretizare solidă, atât în dotarea Marinei Militare, cât și în domeniul economiei naționale, prin aportul acestor vase la dragajul barajelor de mine și la deschiderea căilor de navigație comercială".

Nucleul Marinei Militare

La 1 ianuarie 1949, au fost finalizate lucrările de proiect ale dragorului de bază 12 de către IPRONAV Galați. De la această dată, nava a fost pusă în construcție în Șantierul Naval „Viitorul” Brăila.

Prin Ordinul M.F.A. nr. 00316749 din 11 mai 1951, la 1 august 1951 a fost înființat **Divizionul 596 Dragaj** (U.M. 04935). Conform statului nr. 14/174, unitatea avea în compunere dragoarele de bază nr. 1, 2, 11, 12, 13, 14, ultimele patru fiind construite de Șantierul Naval „Viitorul” Brăila.

Inițial, unitatea a avut următoarea încadrare :

Dragorul de bază 1: comandant, locotenent major Bălan Vasile, ofițer secund, locotenent Mihai Ioan.

Dragorul de bază 2: comandant, locotenent Enăchescu Corneliu. Aflat în reparație la Șantierul Naval Constanța.

Dragorul de bază 11: comandant, căpitan locotenent Zancu Aurel, ofițer secund, locotenent Ștefan Ilie. Aflat în construcție la Șantierul Naval “Viitorul” Brăila.

Dragorul de bază 12: comandant, căpitan locotenent Ivan Constantin. Aflat în construcție la Șantierul Naval „Viitorul” Brăila.

Dragorul de bază 13: fără echipaj. Aflat în construcție la Șantierul Naval „Viitorul” Brăila.

Dragorul de bază 14: fără echipaj. Aflat în construcție la Șantierul Naval „Viitorul” Brăila.

Inițial, Divizionul a avut un efectiv de 321 militari, dintre care 26 de ofițeri, 26 carnici reangajați, 100 carnici în termen și 169 matrozi.

Dragorul de bază 11 a intrat în serviciu, în luna octombrie 1951, sub comanda căpitanului-locotenent Aurel Zancu. În dimineața zilei de 27 noiembrie 1951, nava era gata de marș spre Constanța. Înaintea plecării navei, pe mal a avut loc un miting la care au participat muncitorii șantierului și echipajul navei. Din partea constructorilor, au luat cuvântul inginerul Bălineanu, directorul șantierului și muncitorul Dumitru, iar din partea echipajului, comandantul navei. Echipa artistică a șantierului a însoțit plecarea navei cu un frumos program artistic.

În perioada 1 august-31 decembrie 1951, activitățile de pregătire pentru luptă s-au desfășurat numai la dragorul de bază 1, celelalte nave fiind în reparație sau în construcție. Astfel, dragorul de bază 1 a executat o serie de ieșiri în mare pentru antrenamentul nautic și pregătire marinărească, trageri de artilerie, lansări de grenade antisubmarin, exerciții de dragaj, exerciții de luptă pentru vitalitatea navei, găuri de apă cu manevra paietului Macarov și incendii la bord. De asemenea, nava a participat la aplicațiile de toamnă și a executat mai multe marșuri la Mangalia, Sulina și Sf. Gheorghe.

La 1 ianuarie 1952, Divizionul Dragaj avea aceeași organizare ca în anul precedent și un total de 266 militari, din care 28 ofițeri, 24 carnici reangajați, 63 carnici în termen și 151 matrozi. La 4 ianuarie 1952 a intrat în serviciu dragorul de bază 2.

Divizionul avea următoarea organizare: comanda unității, cu comandant, căpitanul de rangul 3 Zancu C. Aurel, locțiitor politic – căpitanul locotenent Sușnea I. Ioan, ofițer cu contrainformațiile, medic, specialiști U.L. 1, 2, 3, 4, 5 și chimic și dragoarele de bază 1 – comandant locotenent major Suchea Dumitru, 2 – căpitan locotenent Dobroțeanu Gh. Dumitru, 11 – căpitan locotenent Negoescu Mircea, 12 – căpitan de rangul 3 Ungureanu Gheorghe, 13 – căpitan de rangul 3 Pencea Dumitru și 14 – ofițer secund locotenent Mihai Ioan. În cursul anului 1952, activitățile importante de pregătire pentru luptă au fost executate cu dragoarele de bază 1 și 2, celelalte nave fiind în probe de recepție și în construcție la Șantierul Naval “Viitorul” Brăila.

Între 1 ianuarie-1 martie 1952, la bordul navelor s-au executat pregătire de specialitate și ieșiri pe mare pentru instrucție, antrenamente nautice și controlul paselor, respectiv lăsarea și ridicarea drăgii, exerciții de Om la apă și vitalitate, precum și autoapărarea navei. Pregătirea tactică a comandanților de nave s-a efectuat prin trei convocări și trei exerciții de grupă cu temele „Asigurarea staționării navelor în bază și participarea la respingerea atacurilor de aviație și vedetelor torploiare asupra bazei”, „Escorta navelor de comerț” și „Organizarea și conducerea dragajului de zi și de noapte".

Dragorul de bază 14, pregătindu-se de o nouă misiune pe mare.

Între 19-25 martie 1952, navele au executat pe mare marș în formație cu Divizionul Dragaj și Divizionul Distrugătoare, dragaj de siguranță în prova convoiului, cunoașterea zonei de navigație și dragaj cu nava izolată și în formație.

La 1 aprilie 1952, dragoarele de bază 1, 2 și 11 au executat pe mare navigație în formație și antrenamente de ridicare și lăsarea drăgii mecanice.

Pe timpul ieșirii pe mare 9-19 aprilie 1952, dragoarele de bază 1 și 2 s-au antrenat în executarea intrării și ieșirii din bază, venirea și plecarea de la ancoră ziua și noaptea, precum și marșul în formație, executând dragaj de siguranță în prova convoiului, ziua și noaptea, convoiere, atacul împotriva submarinelor, evitarea minelor în derivă.

În anul 1952, Divizionul de Dragaj, format din dragoarele de bază 1 și 2, era în măsură să execute convoierea pe drumuri costiere, dragaj mecanic, grenadări antisubmarin pe bază de relevment optic, distrugeri de mine în derivă, până.

La 1 mai 1952, navele au fost trecute în revistă de către comandantul Apărării Zonei Maritime 214. Baleniera și barca dragorului de bază 2 s-au clasat pe locul 1, respectiv 2 la concursurile marinărești organizate pe flotă.

De la 1 mai 1952 s-a trecut la desfășurarea pregătirii pentru luptă pe misiuni 1. Organizarea de luptă și zilnică a navei; 2. Pregătirea navei pentru navigație și pentru folosirea mijloacelor de luptă și tehnice; 3. Navigația izolată a navei; 4. Executarea navigației și folosirea în ansamblu a mijloacelor de luptă în cadrul Divizionului și 5. Executarea navigației Divizionului de Nave în cadrul unei grupări navale și cooperarea cu celelalte arme.

Între 12-16 mai și 19-26 mai 1952, navele au executat ieșiri pe mare. Cu acest prilej s-au executat dragaj de siguranță în prova convoiului, convoiere, staționare la ancoră în rada Constanța și Mangalia, căutare de mine, debarcări la mal, navigație în formație, trageri de artilerie și exerciții de vitalitatea navei. La 15 mai 1952 a intrat în compunerea divizionului DB 12.

Între 1-5 iunie 1952, navele au executat dragaj de fund în zona Sulina. Între 9-23 iunie 1952, cele două nave au executat dragaj de siguranță, dragaj de distrugere, convoiere, trageri de artilerie, antrenamente nautice, navigație în formație ziua și noaptea, staționare la ancoră în rada Constanța și Tuzla și exerciții de autoapărare a navei. În cursul lunii iulie 1952, cele două nave

Inspecție la bordul DB 14.

au executat 12 zile de ieșiri pe mare, pe timpul cărora s-au exersat debarcări la coastă, distrugeri de mine, trageri de artilerie, staționări la ancoră în rada Constanța, la Gura Cehituc, Tuzla și Costinești, cunoașterea coastei și a zonei de navigație de către ofițeri, navigația în formație, antrenamente nautice. Între 6-16 august 1952, navele au executat misiuni de supraveghere și escortă în zona Sulina, dragaj pentru curățirea unor mine lansate de Divizionul de Distrugătoare, căutarea de mine reale semnalate de navele comerciale, lansări de balize și geamanduri pentru poligoane. În perioada 8-19 septembrie, cele două dragoare de bază au executat misiuni de supraveghere, escortă și dragaj de fund în zona Sulina, punerea și ridicarea de balize pentru marcarea zonelor de lucru. Între 22-25 septembrie au participat la aplicațiile de toamnă cu trupe organizate de Marina Militară, executând misiuni de dragaj de siguranță și distrugere, escorta Divizionului Distrugătoare în operațiunile de minare, autoapărarea navei în mare și în port și supravegherea apropiată.

Noul an de instrucție a început la 1 decembrie 1952. În cursul anului 1953, la activitățile de pregătire pentru luptă au participat dragoarele de bază 1, 2, 11 și 12. Astfel, în perioada 1 ianuarie-1 martie 1953, la bord s-a executat pregătire generală și de specialitate în port. Navele au executat 12 ieșiri pe mare izolat, pentru menținerea antrenamentului marinăresc și antrenarea echipajelor, îndeosebi în lăsarea și ridicarea drăgii la apă.

Între 1–10 februarie 1953, dragoarele de bază 1 și 2 au executat dragajul de fund cu traina a unui raion de 4 Mm pătrate, aflat la 6 Mm Est Constanța, pentru căutarea unui avion care a fost semnalat că s-ar fi prăbușit în mare.

Începând cu 1 aprilie 1953 s-a trecut la pregătirea pentru luptă prin ieșiri pe mare de durată. Astfel, între 1 aprilie-31 septembrie 1953 s-au planificat 8 ieșiri de durată, pe timpul cărora s-au executat formații și evoluții, trageri de artilerie, dragaj mecanic de zi și de noapte,

cu nava izolată și în formație, convoierea sub dragă, convoierea navelor de transport pe drumuri costiere, distrugeri de mine în derivă și eşuate pe plajă, fumizări, antrenamente marinărești prin organizarea curselor de bărci de la Mangalia la Constanța (17 aprilie) și de la Gura Portiței la Constanța (22 mai), antrenamente în executarea supravegherii, atacul submarinelor pe bază de relevment optic și pe urme de ulei și bule de aer, cu nava izolat și cu divizionul.

Pentru pregătirea ofițerilor în cunoașterea zonei de navigație s-au organizat staționări la ancoră și debarcări la Mangalia, Costinești, Gura Portiței și Sf. Gheorghe, un marș costier de zi de la Constanța la Sulina și de la Sulina la Brăila și retur, cu dragoarele de bază 1 și 2 (5-7 iulie 1953), un marș de noapte de la Sulina la Constanța (8 iulie 1953). De asemenea, au fost căutate și distruse șase mine plutitoare, dragajul real al unui raion de 6 Mm pătrate în zona Sulina, dragajul de fund cu traina al unui raion de 10 Mm pătrate la Est de Mangalia, siguranța submarinului S 11 la ieșirile de pregătire ale acestuia, supraveghere în raionul 8 Mm Est Constanța, remorcarea țințelor pentru tragerile de artilerie ale Divizionului Distrugătoare, remorcarea unor șalupe și șleपुरi de la Sulina la Constanța și de la Constanța la Mangalia, instalarea de poligoane pentru lansările de torpile ale Divizionului Distrugătoare și Divizionului Vedete Torpiloare, căutarea și culegerea minelor lansate de Divizionului Distrugătoare, navă-țință pentru lansările de torpile ale vedetelor torpiloare.

La 1 mai 1953, comandantul Marinei Militare, căpitanul de rangul 1 Nicolae Mihail, a înmănat pavilionul de luptă DB 11, nava trecând, prin Ordin de Zi, în patrimoniul Marinei Militare, fiind încadrată în Brigada 214 Apărarea Raionului Maritim. Între 7-8 septembrie 1953, nava a înfruntat o puternică furtună pe timpul executării unei misiuni de căutare a unei mine.

În cursul anului 1953, Divizionul de Dragaj a realizat 2844 ore de marș și 16075 mile marine parcurse, fiind în măsură să execute navigația izolat și în formație, pe drumuri costiere și la larg, ziua și noaptea, convoierea navelor de transport pe comunicații costiere și la larg, ziua și noaptea, convoierea navelor de transport pe comunicațiile costiere în cooperare cu distrugătoarele, dragajul mecanic, precum și supravegherea în raionul bazei și vânătoarea antisubmarină în situații simple.

La 23 februarie 1955 a intrat în compunerea Forțelor Maritime Militare dragorul de bază 14, comandat de locotenentul major Șucnea Dumitru. Această navă a executat mai multe marșuri de instrucție, printre care 5-15 decembrie 1955, Constanța-Sevastopol, 29-31 mai 1956, Constanța-Odessa-Sulina-Constanța, 11-25 septembrie 1957, Constanța-Odessa-Sevastopol-Novorosiisk-Suhumi-Batumi-Varna-Constanța, 22-24 iunie 1958, Constanța-Sevastopol, cu comandantul F.M.M. la bord.

Între 26-28 martie 1956, DB 11 și DB 12, avându-i la bord pe comandantul F.M.M., contraamiralul Nicolae Mihai, comandanții navelor de rangul 3, comandanții Unității de Luptă Navigație de pe navele de rangul 2 și 3, specialiștii cu navigația ai divizioanelor de nave de rangul 2 și 3 și un grup de ofițeri din statul major mobil al C.F.M.M., au executat un marș de instrucție costier, de-a lungul coastei R.P. Române și R.P. Bulgare, cu escale la Varna, Burgas și Sozopol.

Între 26 august-1 septembrie 1956, DB 11 a executat un marș de instrucție, avându-i la bord pe contraamiralul Tudor Simion și un grup de ofițeri din C.F.M.M., pentru a participa la o aplicație executată în Baza Maritimă Odessa.

Între 19-22 aprilie 1957, DB 11 și DB 13 au executat un marș costier de-a lungul litoralului românesc și pe Dunăre.

Între 7-9 septembrie 1957, DB 12 a plecat la Sevastopol cu comandantul F.M.M., contraamiralul Nicolae Mihai la bord, consilierul sovietic al Flotei, contraamiralul Filipov, șeful Direcției Politice, căpitanul de rangul I Francisc Domokoș și alți ofițeri superiori. Între 11-25 septembrie 1957, DB 12 și DB 14 au executat un marș de instrucție în apele Mării Negre, cu escale la Odessa,

Sărbătoare la Divizionul de Nave Minare-Deminare.

Sevastopol, Novorossiisk, Suhumi, Batumi și Varna.

DB 14 a intrat în compunerea F.M.M. la 23 februarie 1955. Cu acest prilej, nava și echipajul au fost trecute în revistă de comandantul F.M.M., contraamiralul Nicolae Mihai și consilierul sovietic, contraamiralul Cealii. Între 16-23 septembrie 1955, nava a executat un marș la Sevastopol, avându-l la bord pe contraamiralul Tudor Simion. Nava a revenit la Sevastopol și în perioada 5-15 decembrie 1955, cu căpitanul de rangul 3 Alexandru Melicescu, comandantul Divizionului Dragaj la bord. Între 29-31 mai 1956 nava a executat un marș pe itinerariul Constanța-Odessa-Sulina-Constanța. Între 20-25 ianuarie 1958, DB 14 a fost în Șantierul Naval Constanța, unde i-au fost înlocuite tunurile de 88 mm cu tunuri de 85 mm. În anul 1958, nava a executat două marșuri de instrucție la Sevastopol, între 22-24 iunie, cu comandantul F.M.M. la bord și

între 2-5 iulie, cu contraamiralul Gheorghe Sandu la bord.

Prin Ordinul M.St.M. nr. C.L. 0014 din 26 ianuarie 1959, Divizionul 596 Dragoare de Bază (U.M. 04935) s-a transformat în Divizionul 146 Dragoare de Bază (U.M. 02159), iar dragoarele de bază au devenit: Dragorul de bază 11 (U.M. 04906) – Dragorul de bază 13 (U.M. 02057); Dragorul de bază 12 (U.M. 03897) – Dragorul de bază 14 (U.M. 02108); Dragorul de bază 13 (U.M. 03034) – Dragorul de bază 15 (U.M. 02022);

Dragorul de bază 14 (U.M. 03397) – Dragorul de bază 16 (U.M. 02069).

De-a lungul anilor, la comanda Divizionului s-au aflat căpitanul de rangul 3 Aurel Zancu (1952-1954), căpitanul de rangul 3 Mircea Negoescu (1954-1955), căpitanul de rangul 3 Alexandru Melicescu (1955), căpitanul de rangul 3 Dumitru Mărășescu (27 februarie 1960-), căpitanul de rangul 1 Pitea Nicolae (1965), căpitanul de rangul 1 Luță Petre (1966-1968), căpitanul de rangul 1 Mitrică Marin (1968-1970), căpitanul de rangul 1 Covaci Gheorghe (1970), căpitanul de rangul 1 Aristică Bardan (1970-1979), căpitanul de rangul 1 Nicolae Eremie (1979-1987), căpitanul de rangul 2 Niculae Postoli (1987-1988), căpitanul de rangul 3 Mușat Petre (1988-1990), căpitanul de rangul 1 Șomfelean Petru (1990-1993), căpitanul de rangul 1 Mancaș Ionel (1993-1998), comandorul Vâlsan Niculae (1998-2001), comandorul Moraru Vergil (2001-2004) și comandorul Puichiliță Aurel (2004 -). ■

1906 - prima defilare a marinarilor în București

SEMNAL EDITORIAL

După albumul *Odiseea Navei Școală Constanța*, dedicat evocării implicării acestei nave, în anii 2001 și 2003, la finalizarea proiectului cultural internațional *Odiseea*, căpitan-comandorul dr. Marian Moșneagu, semnează prima monografie a celor patru nave tip R, care au făcut și continuă să facă istorie în Forțele Navale, *Regele și Regina Mării Negre. File din istoricul distrugătoarelor și fregatelor Regele Ferdinand și Regina Maria*, din colecția *Nave Militare Românești*. Apărut la editura *Muntenia* din Constanța, albumul este structurat pe 4 capitole: *Caracteristicile tehnico-tactice ale distrugătoarelor tip R, Cariera distrugătoarelor tip R în Marina Română, Distrugătoarele tip R în timpul celui de Al Doilea Război Mondial și Fregatele Regele Ferdinand și Regina Maria – din*

SEMNAL

ALL HANDS. Magazine of the U.S.Navy (aprilie 2006).

Ne-a atras atenția noile tipuri de ținute și uniforme de serviciu ale Marinei Militare americane care au fost recent aprobate. Uniformele marinarilor americani au preluat modelul ținutei de luptă de camuflaj, „mozaic” cum sunt cunoscute la noi, dar în culoarea albastră (blue digital). Noul concept urmează să înlocuiască mai multe tipuri de ținute de serviciu și de lucru care există în prezent și va fi disponibil și un model în culoarea kaki camuflaj (wood-land) și în culorile deșertului. Dosarul revistei este consacrat „Marinarilor-hibrid de pe navele de patrulare a litoralului: A învăța să faci de toate”. Fiind nave mici, cu un echipaj de doar 28 de marinari, fiecare este nevoit să cunoască și să execute, la nevoie, mai multe sarcini. Elocventă este afirmația unui comandant de astfel de navă: „*Un marinar de la bordul unei nave de patrulare poate învăța mai mult decât va învăța vreodată de-a lungul întregii sale cariere din marină.*” Mai semnalăm reportajul „A învăța să te întorci cu onoare” dedicat cursului de supraviețuire, rezistență și evadare și articolul „Exercițiul *Malabar*” despre exercițiile comune cu marina militară a Indiei.

COLS BLEUS Le magazine de la Marine et de la mer (nr.2787, 20-27 mai 2006). Din sumar: • Schimburi libere – Școala de Aplicație pentru ofițerii de marină (GEAOM), s-a transformat, temporar, în Forța Navală Franco-Germană, compusă din portelicopterul *Jeanne d'Arc* și fregata *Georges Leygues*, și trei nave germane, fregatele *Hamburg* și *Rheinland Pfalz* și petrolierul *Berlin* • Marile lucrări – La 30 de ani de la ultimele reparații goeleta școală a Marinei Militare franceze *Belle Poule* a intrat în șantier pentru reparații și modernizări • Tall Ships Race 2007 în Mediterana. (B.D.)

MARINA ROMÂNĂ ÎN TIMP

În acest număr de revistă am căutat în arhiva noastră pentru a vedea ce se întâmpla în Forțele Navale în lunile iulie și august și modul cum erau redată evenimentele în paginile publicației noastre. Pentru mai multe detalii se poate accesa și www.forțele-navale.ro.

Acum 10 ani, nr.41 (august-septembrie) 2001. Număr aproape tematic, ca toate celelalte reviste apărute în luna august, de Ziua Marinei Române. De data aceasta formula aleasă a inclus un grupaj de portrete ale ofițerilor din Marina Română sub titlul „Drum spre puntea de comandă”. Mai semnalăm un amplu fotoreportaj pe mai multe pagini despre Cooperative Partner '96 (deși calitatea de atunci a tiparului ne permite cu greu să-l denumim ca atare și să fie incomparabil cu ținuta grafică a revistei de azi).

Acum 5 ani, nr.81 (august) 2001. „Speranță și optimism” se intitula editorialul dedicat zilei marinarilor români, urmat de „clasicile” deja pagini cu urări și tradiții și obiceiuri marinărești. Mai scriam despre „Săptămâna Marinei în Grecia”, „Divizionul Nave Scafandri”, „Ofițeri de marină români în lagărele germane” precum și despre „Carol al II-lea și Dimitrie Știubei la 100 de ani de la nașterea pictorului comandor”.

Acum 2 ani, nr.100 (august) 2004. „Forța Navală Multirol”, „Echipajul fregatei *Regele Ferdinand* pleca în Marea Britanie”, iar „Scafandrii EOD aveau o nouă misiune – Căutare și salvare”. La rubrica Eveniment aveam „Revista Marina Română – numărul 100”, iar la cea de Portret pe comandorul (r) Mihai Chiriță – „90 de ani de viață ... o viață de marinar”. De reținut și articolul despre decorațiile marinei „De la Medalia Maritimă la Ordinul și Medalia Virtutea Maritimă”. (B.D.)

Precizări editoriale

Grupul Mass-Media al Forțelor Navale (GMMFN) contribuie prin mijloace specifice la îndeplinirea obiectivelor de imagine publică, informare internă a personalului și realizare a transparenței activităților Forțelor Navale. Reamintim cititorilor revistei *Marina Română*, că Grupul Mass-Media al Forțelor Navale realizează pe lângă această revistă, emisiunile de radio și televiziune *Scutul Dobrogei*. Emisiunea de televiziune *Scutul Dobrogei*, poate fi urmărită o dată la două săptămâni, sâmbăta în intervalul 08.00 – 08.30 și în reluare, joi în intervalul 12.30-13.00, pe postul TV Neptun. Emisiunea săptămânală de radio, *Scutul Dobrogei*, cu durata de 15 minute este difuzată pe postul Radio Constanța, miercuri de la 11.10. Vă informăm și pe această cale, că puteți găsi produsele Grupului Mass-Media al Forțelor Navale și pe Internet, la adresa www.fortele-navale.ro. Așteptăm pe adresa redacției, str. Ștefăniță Vodă, nr.4, Constanța sau pe adresele de e-mail, prezentate în caseta tehnică, materiale pentru a fi publicate în paginile revistei, sugestii despre conținutul emisiunilor radio și TV *Scutul Dobrogei*, despre rubricile revistei, despre ce ați dori să găsiți în această revistă sau în emisiunile noastre, astfel încât produsele GMMFN să corespundă cât mai bine nevoilor de informare a personalului Forțelor Navale Române. Revista *Marina Română*, alături de emisiunile radio și de televiziune *Scutul Dobrogei*, vor căuta să rămână în continuare o oglindă fidelă a activității desfășurate de Forțele Navale, o stare de spirit a marinarului român. (M.E.)

Schimbare în echipa redacțională

Începând cu data de 15 iulie, noul redactor șef al Grupului Mass-Media al Forțelor Navale este căpitan-comandorul dr. Marian Moșneagu. După opt ani petrecuți la Muzeul Marinei Române, căpitan-comandorul dr. Marian Moșneagu revine de fapt, la o veche și neîntreruptă pasiune, jurnalismul.

OCEANE

Orizontal: 1) Ocean cuprins între Africa de est, Asia la nord, Australia la est și Antarctica la sud, cu o suprafață de 73.442.700 Km – Primar al insulei Paștelui, unul din principalii colaboratori ai cunoscutului etnograf și explorator norvegian Thor Heyerdahl. 2) Mamifer cetaceu, lung până la 10 m, denumit „delfinul ucigaș” ce atacă focile și balenele – Naufragieri. 3) Ocean situat între Europa, Africa și cele două Americi (91,6 milioane Km). 4) La PECO, la rechin! – În haos! – La peoni! 5) Mare cât un ocean – În vest, la pești! – Insulă în vechea Iugoslavie, la Marea Adriatică, lângă coasta Dalmatiei. 6) Explorator și navigator suedez ce a făcut numeroase observații oceanografice și meteorologice, stabilind proveniența maselor de apă ale Oceanului Arctic și descoperind influența mișcării de rotație a Pământului asupra ghețurilor polare (Fridjof) – Leșire de la ... îmbăiere!

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

a7) Altă denumire a insulei Malaita, din arhipelagul Solomon din Oceanul Pacific – Oraș în nordul Marocului, țară cu ieșire la Oceanul Atlantic, în vest – Leii din Filipine! 8) A fixa și repartiza încărcătura unei nave uniform – În spatele capului. 9) Băutură nealcoolică – Ține de uter. 10) În lasou! – La paner! 11) „Botezul unor marinari aflați pe o navă care trece pe la ecuator, pentru prima dată (pl.).

Vertical: 1) În 1972, acest poet publică volumul „Cuvânt în cuvânt”, în care aflăm și titlul „Văd cu oceanele” (Nicolae) – Specie de maimuță ce trăiește în sud – estul Asiei (cu ieșire la Marea Chinei de Sud, în hotar cu apele Oceanului Pacific. 2) Perene! – Arhipelag vulcanic în Oceanul Atlantic, la 100 Km de țărmul Africii. 3) Dac încurcat! – Năvoade marine. 4) Uite-te! – A angaja cu plată. 5) Rocă argiloasă fertilă de pe țărmul Mării Negre – Calul din Vanuatu! 6) Omăt – Thor Heyerdahl pentru Eric de Bishop, care, ambii au străbătut pe „Tahiti – Nui” și „Kon – Tiki”, Oceanul Pacific, în expedițiile lor – Intrări. 7) Nomă în Egiptul Superior – Totalitatea viețuitoarelor acvatice ce se pot mișca liber în masa apei în care trăiesc. 8) Nicolae Tăutu pentru volumul „Interludiu” unde publică și titlul „Întoarcerea din oceane” – Gen de pești teleosteenii din apele mărilor calde și temperate. 9) A fi în mister total – Nu-i des. 10) Într-o barcă! – Mamifere marine, de trei metri, ce trăiesc în grupuri compacte și însoțesc în călătorii, balenele, prin oceane. 11) Capete de narvali! – Arhipelag în Filipine, unde Oceanul Pacific atinge 11.033 Km.

Dicționar: MALA, FEZ, DCA, NÂMI, ZEE.

Ion BRINDEA

Rezolvarea careului din numărul trecut, PORTURI ÎN LUME:

Orizontal: 1) SULINA – RABA. 2) ODESA – CALAO. 3) CALCUTTA – RR. 4) I – AUTOR – IC. 5) N – SIB – ADEN. 6) PITIC – SMALT. 7) AIAT – WOODO. 8) UGI – LAIN – ND. 9) SABIER – ILAU. 10) ATENA – OAA – V. 11) LAIE – ANCONA. **Vertical:** 1) SOCI – PAUSAL. 2) UDA – NIIGATA. 3) LELA – TAIBEI. 4) ISCUSIT – INE. 5) NAUTIC – LEA. 6) A – TOB – WAR – A. 7) CTR – SOI – ON. 8) RAA – AMONIC. 9) AL – IDAD – LAO. 10) BARCELONA – N. 11) AOR – NT – DUVA.

Executăm
lucrările necesare
Ministerului Apărării

Realizăm
dtp și design
modern, tipar
și finisare
la standarde
superioare
de calitate

editarea, procesarea digitală,
tehnoeditarea, corectarea,
tipărirea și finisarea documentelor
regulamente, instrucțiuni,
cărți tehnice și de
cultură generală,
reviste ale categoriilor
de forțe armate,
broșuri, pliante,
lucrări de artă, tipizate
ștampilele și sigiliile specifice
Ministerului Apărării Naționale

Centrul Tehnic-Editorial al Armatei

Rețeta calității lucrărilor noastre:
profesionalism, tehnică modernă
și o tradiție neîntreruptă
de peste 85 de ani în domeniu.

B-dul Ion Mihalache, 124-126,
sector 1, București
Tel.: (021)224.26.34
e-mail: ctea_smg@yahoo.com

Ochiul Flotei

▲ **6 iulie 2006, nava *Midia*.
Bucuria revederii!**

Caporalul Marian Neculcea din grupa 1 EOD, la reîntoarcerea în țară după 35 de zile de misiune în Insulele Capului Verde.

Foto: Codruț BURDUJAN

◀ **20 iunie 2006, Brațul Măcin.**

Elicopterul IAR 330 PUMA aparținând escadrilei de la Mihail Kogălniceanu, sprijinind marinarii Divizionului 67 Nave Purtătoare de Artilerie, în lupta cu teroriștii.

Foto: Robert STOIAN